



# ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 507 1,00 €

Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

## ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

των Κοινών Αγώνων των Εργαζομένων  
του Σοσιαλισμού

ΜΕ  
ΜΙΑ

### ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ



### στηρίξτε - ψηφίστε

# Ο.Κ.Δ.Ε.

## Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

[www.okde.gr](http://www.okde.gr)

**Οικονομία**  
Κλείνουν  
βιομηχανίες

σελ. 4



**Φοιτητικές εκλογές**  
Ψηφίζουμε -  
οργανωνόμαστε  
στη ΣΣΠ

σελ. 7



**Ισραήλ-Ιράν**  
Νέα ισορροπία  
τρόμου

σελ. 11



**Ιστορία**  
Αφιέρωμα «50 Χρόνια  
Μεταπολίτευση»  
(α' μέρος)

σελ. 15

### Δολοφονία 28χρονης στο κατώφλι του ΑΤ Αγίων Αναργύρων

Άλλη μια δολοφονία γυναίκας, η πέμπτη μέσα στο 2024, έλαβε χώρα, αυτή τη φορά έξω από το αστυνομικό τμήμα Αγ. Αναργύρων. Η 28χρονη εργαζόμενη σε συνεργείο καθαρισμού μετέβη εκεί για να καταγγείλει τον πρώην σύντροφό της που απειλούσε τη ζωή της.

Η κακοποιημένη στο παρελθόν γυναίκα ζήτησε στο τμήμα να επιστρέψει στο σπίτι της με τη συνοδεία περιπολικού διότι φοβόταν να γυρίσει μόνη της. Με μια αδιάφορη αντιμετώπιση και την εξευτελιστική απάντηση «το περιπολικό δεν είναι ταξί», την ανάγκασαν να φύγει για να καλέσει την Άμεση Δράση... δηλαδή πάλι την αστυνομία! Ο 39χρονος δράστης την μαχαίρωσε 5 φορές ακριβώς έξω από το τμήμα, μπροστά στον φρουρό που με τα χέρια στις τσέπες παρακολουθούσε τη δολοφονία. Την ώρα που κείτονταν νεκρή η γυναίκα, η αξιωματικός υπηρεσίας πήρε για πρώτη φορά τα

στοιχεία του συνοδού της 28χρονης και του θύματος...!

Η εγκληματική αδιαφορία και αναληγσία της αστυνομίας αποδεικνύουν ότι «η Υπηρεσία Προστασίας του Πολίτη» δεν έχει καμία σχέση με την προστασία των ευάλωτων οικονομικά και κοινωνικά ομάδων αλλά με την προστασία της αστικής ελίτ και του σάπιου συστήματος που υπηρετούν. Καμία μέριμνα δεν υπήρξε για την προστασία του θύματος. Η συντονισμένη προσπάθεια της κυβέρνησης, των ξεπουλημένων ΜΜΕ και της ίδιας της αστυνομίας να ξεπλύνουν τις ευθύνες τους ήταν μνημειώδης. Το «μένος» των καναλιών γρήγορα μετατράπηκε σε μια νέα μονταζιέρα που προσπαθούσε να αποσειεί κάθε ευθύνη από την αστυνομία. Έκαναν λόγο για «λάθη που οφείλονται στην απειρία» και κατέληξαν στην ανάγκη πρόσληψης νέων αστυνομικών!

Καμία έκπληξη δεν προκαλεί η

αδιαφορία τους να υπερασπιστούν την ανθρώπινη ζωή. Ο ρόλος και η εκπαίδευση των οργάνων καταστολής (πέρα από την προστασία των «επιφανών πολιτών» της αστικής ελίτ) είναι οι δολοφονικές επιθέσεις, συλλήψεις, βασανιστήρια φοιτητών, μεταναστών και αγωνιστών, η εφαρμογή ενός ολοένα και πιο σκληρού αστυνομοκρατούμενου Κράτους Έκτακτης Ανάγκης.

Προσπάθεια υπόθαλψης παιδοβιαστών από εισαγγελείς και αστυνομικούς (12χρονη στα Σεπόλια)! Δολοφονίες γυναικών στο κατώφλι των αστυνομικών τμημάτων! Υποκρισία, Ασυδοσία, Ατιμωρησία! Αυτή είναι η πραγματική φύση του σάπιου νεοφιλελεύθερου συστήματος, που δεν μπορούν να φτιασιδώσουν τα σεμινάρια Χρυσοχοϊδη περί ενδοοικογενειακής βίας στην ΕΛ.ΑΣ, τα «panic buttons» και οι καμπάνιες «Σπάσε τη Σιωπή».

**Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή****- Για την οργάνωση της αντίστασης, τη νίκη των αγώνων****- Για τον Σοσιαλισμό, μόνη διέξοδο****στην καπιταλιστική κρίση, βαρβαρότητα και παρακμή****- Για την αναγέννηση του Επαναστατικού Μαρξισμού**

**Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα** τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα με τα μνημόνια, βιώνουμε καθημερινά την σκληρή επίθεση του κεφαλαίου. Παλιές και νέες αστικές/μνημονιακές δυνάμεις έχουν επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση και διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Έχουν ενισχύσει τις τεράστιες ανισότητες, τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας χούφτας καπιταλιστών και πλουσίων, πατώντας στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στη λεηλασία της περιουσίας και της ζωής των φτωχών, βάζοντας χέρι σε λαϊκές καταθέσεις και αποταμιεύσεις, σπίντα, πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, φάρμακα, στα πιο στοιχειώδη αγαθά. Οι αντιδραστικές μνημονιακές πολιτικές καταπατούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, εκφυλίζουν το ήθος και τον πολιτισμό της κοινωνίας, σπέρνουν οικονομική αποσύνθεση. Η απότομη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μετρά εκατομμύρια ανέργους και υποαπασχολούμενους, διάλυση του «κοινωνικού κράτους» και κοινωνικού ιστού. Τα σκληρά, αντιδραστικά μέτρα (μειώσεις μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, όλο και χειρότερες, πιο «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, ποινικοποίηση και καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, αγώνων) έχουν χτυπήσει στην καρδιά της κοινωνίας, στον σκληρό πυρήνα της εργατικής τάξης, με ξεκάθαρο στόχο το πλήρες τσάκισμά της. Με τη μαζική ανεργία και τους μισθούς πείνας, η εργατική τάξη (κυρίως οι νέοι) δυσκολεύεται ακόμα και να αναπαραχθεί.

**Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα**, βλέπουμε τον πόλεμο να απειλεί την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη αναφλέγονται απειλώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η εξαθλίωση, φτώχεια και πείνα, η μετανάστευση και προσφυγιά εξαπλώνονται δραματικά. Η παιδική εργασία, η εγκληματικότητα, ο ρατσισμός και εθνικισμός φουντώνουν. Η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων από τις πολυεθνικές και τους ιμπεριαλιστές απειλεί με καταστροφή το περιβάλλον και το μέλλον της ανθρωπότητας. Η όξυνση αυτών των επιθέσεων γίνεται μόνο και μόνο για να σώσουν οι καπιταλιστές τα κέρδη και το παρακμασμένο, σάπιο σύστημά τους από την κρίση.

**Μόνο εμείς, οι εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα** μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Απέναντι στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης, να χρησιμοποιήσουμε τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας. Να πολεμήσουμε τον νεοφιλευθερισμό, που γίνεται όλο πιο ακραίο, τα Μνημόνια, την κρατική καταστολή και τις σύγχρονες χούντες, τον ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο. Με όπλα τα συνδικάτα, τις επιτροπές αγώνα, τις γενικές συνέλευσεις, σε κοινωνικούς χώρους και γειτονιές. Με όλες τις μορφές αυτοοργάνωσης και τις καλύτερες παραδόσεις του εργατικού κινήματος.

**Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα**, στα μνημόνια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, την αντιδραστική ΕΕ, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Πρέπει να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε κάτω από εργατικό έλεγχο τις μεγάλες επιχειρήσεις στους τομείς-κλειδιά (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς, επικοινωνίες κ.λπ.). Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, να βγούμε από τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και τη «φυλακή» της ΕΕ του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και φασισμού, της καταστολής, των επεμβάσεων και πολέμων.

**Πρέπει να στρατευτούμε στον αγώνα**, για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμά μας στη ζωή και στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης με σύγχρονους όρους. Να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα του νεοφιλευθερισμού, τις πολιτικές παλιών και νέων αστικών/μνημονιακών κομμάτων, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Μέσα από αγώνες, **να επιβάλλουμε τη δική μας επαναστατική κυβέρνηση, μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**. Έτσι μπορούμε να εγγυηθούμε την εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού Προγράμματος Σωτηρίας - να ανοίξουμε τον δρόμο στη μόνη πραγματική εναλλακτική λύση, τον Σοσιαλισμό.

**Η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια εργατική κομμουνιστική οργάνωση**, στο ρεύμα του επισημομαρξισμού/τροτσκισμού και της 4<sup>ης</sup> Διεθνούς. Δεν έχουμε καμιά σχέση με «τζάκια» και επαγγελματίες της πολιτικής, με το επίσημο κομματικό σκηνικό. Απευθυνόμαστε-Οργανώνουμε τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχά λαϊκά στρώματα, σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές και γειτονιές, στα κινήματα και τους αγώνες.

**Είμαστε η παλαιότερη οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς** στην Ελλάδα (ίδρυση 1974 - ενώ το ρεύμα μας έχει ακόμα παλαιότερες, βαθύτερες ρίζες στην ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα). Δεν έχουμε λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος στη χώρα μας. Σε όλες τις κινητοποιήσεις και αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, «αγανακτισμένοι» κ.λπ.) παρεμβαίνουμε με σχέδιο, υπομονή και επιμονή, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, σεβόμενοι την εργατική δημοκρατία, την αυτοοργάνωση των μαζών, τους ρυθμούς ανάπτυξης της συνείδησής τους. Φιλοδοξώντας να οικοδομηθεί μια ικανή και αποφασιστική ηγεσία, ώστε οι αγώνες να φτάσουν ως την τελική νίκη.

Παλεύουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία, που καμιά σχέση δεν έχει με τις σταλινικές δικτατορίες, τα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας και «κεντροαριστεράς», κάθε ρεφορμιστικό σχέδιο νέο ή παλιό, που πρόδωσαν και δυσφήμισαν τον Σοσιαλισμό.

Παλεύουμε για μια ταξική επαναστατική πολιτική, που ακόμα διαχωρίζεται αυστηρά από τις καταστροφικές πολιτικές των «Λαϊκών Μετώπων» («εαμική κουλτούρα», μέτωπα δημοκρατικά, πατριωτικά κ.λπ.), οι οποίες οδήγησαν σε ιστορικές προδοσίες και ήττες του εργατικού κινήματος.

Παλεύουμε για μια πολιτική διεθνιστική. Η λύση στα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας απαιτεί την αλληλεγγύη, κοινή πάλη και ισότιμη συνεργασία της εργατικής τάξης και των λαών, των εργατικών, επαναστατικών και κομμουνιστικών κινήματων/δυνάμεων διεθνώς. Τοποθετούμαστε κατηγορηματικά ενάντια στις ουτοπικές, αντιδραστικές σταλινικές θεωρίες του «σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα». Στην Ευρώπη, παλεύουμε για τη διάλυση της καπιταλιστικής/ιμπεριαλιστικής ΕΕ, για μια Ευρώπη ριζοσπαστική, δημοκρατική, σοσιαλιστική - για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Επιδιώκουμε μια οικονομία σχεδιασμένη από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, μια πραγματική δημοκρατία των «από κάτω», που θα οργανώνει την κοινωνία βάσει των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Μια σοσιαλιστική δημοκρατία πολύ πιο πλήρη, πολύ ανώτερη από το σάπιο αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα και τον σταλινικό ολοκληρωτισμό. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού, που γεννά μόνο ανεργία, μνημόνια, χούντες και πολέμους. Πρέπει λοιπόν να στρατευτούμε στην Ο.Κ.Δ.Ε. και να οικοδομήσουμε το Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μια αναγεννημένη 4<sup>η</sup> Διεθνή.

**Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ****Τι είναι Σιωνισμός**

Συγγραφείς: Michel Warschawski &amp; G. Taut

Χρονολογία έκδοσης: Μάρτιος 2024

Σελίδες: 94

Τιμή: 3 ευρώ

Τα τραγικά γεγονότα που συμβαίνουν αυτή την εποχή (2023-24) στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα οι γενοκτονικές επιθέσεις του ισραηλινού στρατού ενάντια στον αραβικό πληθυσμό της Γάζας, ολόκληρης της Παλαιστίνης και γενικότερα όλων των αράβων έδειξαν, για άλλη μια φορά τον αντιδραστικό χαρακτήρα του σιωνισμού, που αποτελεί το ιδεολογικό υπόβαθρο και το βασικό μηχανισμό του κράτους του Ισραήλ. Πολλοί μιλούν καταγγελτικά για το κίνημα αυτό χαρακτηρίζοντας το αντιδραστικό, ρατσιστικό, πράκτορα του ιμπεριαλισμού κλπ. Και πράγματι έτσι είναι, Ωστόσο ελάχιστες μελέτες έχουν κυκλοφορήσει, τουλάχιστον στην Ελλάδα, που να παρουσιάζουν την προέλευση του, το ρόλο του στη δημιουργία και τη λειτουργία του κράτους του Ισραήλ και τις προοπτικές του..

Στα χρόνια που ακολούθησαν και κάτω από την επίδραση των κοσμογονικών αλλα-

γών που συνέβησαν σε παγκόσμιο επίπεδο (κατάρρευση των καθεστώτων του «υπαρκτού σοσιαλισμού», κρίση της Αριστεράς, αύξηση της επιθετικότητας του ιμπεριαλισμού) η ισραηλινή κοινωνία γνώρισε ανάλογες εξελίξεις με αποτέλεσμα μια σειρά ζητήματα να μπαίνουν εκεί διαφορετικά απ' ό,τι έμπαιναν όταν γράφτηκε αυτό το κείμενο. Ωστόσο τα βασικά της σημεία, η ανάλυση του σιωνισμού σαν ρεύμα, η παρουσίαση του ρόλου του στην κοινωνία του Ισραήλ και του αδιεξόδου που την οδηγεί επιβεβαιώνονται και από τα τελευταία γεγονότα. Πιστεύουμε ότι το κείμενο αυτό θα παρουσιάσει σε κάθε αναγνώστη και ιδιαίτερα στους αγωνιστές του εργατικού κινήματος μια εικόνα της ισραηλινής κοινωνίας που αγνοεί και θα τον βοηθήσει να κατανοήσει καλύτερα όσα συμβαίνουν σήμερα στην Παλαιστίνη, στην Γάζα, όπως και τον ρόλο των ιμπεριαλιστών.

Από τον πρόλογο

**Πού θα βρείτε τις εκδόσεις****ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ****Αθήνα**

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 &amp; Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 &amp; σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

**Θεσσαλονίκη**

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Ροετα" Αριστοτέλους 34, "Ακυβέρνητες Πολιτείες" Αλ. Σβώλου 28

**Γιάννενα**

Βιβλιοπωλείο: "Αναγνώστης" Πυρσινέλα 11

**Πού θα βρείτε την εφημερίδα****ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ****Αθήνα**

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

**Θεσσαλονίκη**

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα", Αμύντα 12, ισόγειο

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Ροετα" Αριστοτέλους 34, "Ακυβέρνητες Πολιτείες" Αλ. Σβώλου 28

**Γιάννενα**

Ψιλικατζίδικο "Ψιλικατέσεν" Γρ. Σακκά 14

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

**Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Γράψτε μας στο e-mail [ergatikipali@okde.gr](mailto:ergatikipali@okde.gr) ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

**ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

[www.okde.gr](http://www.okde.gr), e-mail: [ergatikipali@okde.gr](mailto:ergatikipali@okde.gr)

**Η** δημοσιογραφική και επιπόλαιη ανάλυση των δημοσκοπικών ευρημάτων, πατώντας κυρίως στη μεγάλη διαφορά της ΝΔ από το δεύτερο κόμμα, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, παρά «την καταγραφή μιας φθοράς», ο Μητσοτάκης όχι μόνο δεν έχει πρόβλημα, αλλά είναι και κυρίαρχος της πολιτικής ζωής της χώρας. Το λιγότερο, πρόκειται για μια στατική αντιμετώπιση των πραγμάτων, αν όχι μια εσκεμμένη και προπαγανδιστική προκειμένου να εμφυσήσουν μια άλλη συνείδηση στους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από αυτή που τους αναδεικνύεται/έρχεται από τη βάρβαρη και καταστροφική πολιτική των νεοφιλελεύθερων αγριάνθρωπων του Μητσοτάκη.

### Το πολιτικό σύστημα σε βαθύτατη κρίση

Αντίθετα απ' ό,τι λέγεται και όπως δείχνουν τα πράγματα, το αστικό πολιτικό σύστημα μπαίνει στη δεύτερη φάση της κρίσης που ξεκίνησε το 2008 και την εποχή των μνημονίων. Και αντίθετα απ' ό,τι λένε για ανάπτυξη, η οικονομική κρίση του ελληνικού καπιταλισμού βαθιάει. Ουσιαστικά δεν ξεπεράστηκε ποτέ από το 2008 αν και πέρασαν 15 χρόνια. Το κλείσιμο ορισμένων μεγάλων βιομηχανιών (10 μεγάλα εργοστάσια έκλεισαν τα τελευταία 5 χρόνια) αποτελεί την καλύτερη απόδειξη. Επιπλέον η κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού και ιδιαίτερα του δυτικού μεγαλώνει, χωρίς να αποκλείεται μια κρίση ανάλογη ή και μεγαλύτερη (όπως προβλέπουν οι εγκυρότεροι οικονομολόγοι) εκείνης του 2008.

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση όχι μόνο ο Μητσοτάκης και η νεοφιλελεύθερη συμμορία του, αλλά κι όλες οι δυνάμεις του αστικού πολιτικού συστήματος (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ κ.λπ.) δεν έχουν και δεν προτείνουν καμία άλλη διαφορετική πολιτική, διαφορετικό προσανατολισμό της οικονομίας. Επομένως τα χειρότερα είναι μπροστά μας. Σε μια εποχή όπου ο κόσμος γίνεται περισσότερο ανταγωνιστικός οι υπάρχουσες αστικές πολιτικές δυνάμεις και το πολιτικό σύστημα μένουν προσκολλημένα στην ΕΕ,

η οποία υποβαθμίζεται διαρκώς σε όλους τους τομείς (παραγωγικότητα, έρευνα, καινοτομία, τεχνολογία κ.ά.) έναντι των βασικών της ανταγωνιστών ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα και άλλων ασιατικών χωρών.

Τα πρόσφατα γεγονότα δείχνουν ότι η κατάσταση δεν είναι όπως ήταν πριν λίγους μήνες όπου η ΝΔ του Μητσοτάκη κέρδισε στις εκλογές με 41%. Η επίθεση του μεγαλο-ολιγάρχη Β. Μαρινάκη στην κυβέρνηση για το έγκλημα των Τεμπών δείχνει ότι τα πράγματα αλλάζουν ως προς την λυσοσμένη υποστήριξη που είχε από τους γνωστούς ολιγάρχες, οι οποίοι κατέχουν σχεδόν το σύνολο των ΜΜΕξαπάτησης. Είναι δύσκολο να υποθέσει κανείς ότι η επίθεση του Μαρινάκη ήταν απλώς μια τουφεκιά και ότι δεν είναι η αρχή μιας σύγκρουσης. Επίσης είναι δύσκολο να υποθέσει κανένας ότι ο Μαρινάκης είναι μόνος και δεν υπάρχουν και άλλοι που είναι «δυσανεστήμενοι» ή «διεφρονούντες» με τον Μητσοτάκη. Λέγεται ότι ανάμεσα σ' αυτούς που παρακολουθούσαν από το Μαξίμου ήταν και βασικά στελέχη του ομίλου Βαρδινογιάννη αν όχι και ο ίδιος ο μεγαλοκαπιταλιστής! Το γεγονός ότι η σύγκρουση δεν είναι μικρή ούτε απλά για τη μονταζιέρα των παραποιημένων συνομιλιών (όσο και αν προκάλεσε μια αναζωπύρωση του τραγικού εγκλήματος) σε μεγάλο βαθμό αποδεικνύεται από το ότι ο ολιγάρχης Μαρινάκης απέρριψε οποιαδήποτε προσπάθεια διαπραγμάτευσης αν όχι συμβιβασμού, και από την παραίτηση δύο πολύ στενών μυστικοσυμβούλων και ειδικών για κάθε βρώμικη δουλειά, του υπουργού Επικρατείας, Σταύρου Παπασταύρου και του υφυπουργού παρά τω Πρωθυπουργώ, Γιάννη Μπρατάκου. Η πίτα της ελληνικής οικονομίας στενεύει και μικραίνει και για τους ολιγάρχες και αυτό είναι μια βασική αιτία για διαιρέσεις, μαχαιρώματα και συγκρούσεις.

Η κύρια αντιπολίτευση (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ κ.λπ.) δεν περνάει μέρα που να μην έχει εσωτερική κρίση, η δε αξιοπιστία της στις μάζες διαρκώς και μειώνεται. Απλά δεν

έχουν διαφορετική πολιτική και άλλο προσανατολισμό της οικονομίας, «διαφρονούν» ή καλύτερα γκρινιάζουν για ελλείψεις, παραλήψεις και λάθη της κυβέρνησης του Μητσοτάκη. Το ΚΚΕ έχει μια βαθιά αποπροσανατολική πολιτική είτε με τη διασπαστική πολιτική στα κινήματα, είτε με τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς (είναι το ίδιο είτε υπό δημόσιο είτε υπό ιδιωτικό έλεγχο), «άποψη» που αφήνει στο απυρόβλητο τον νεοφιλελευθερισμό και τις ιδιωτικοποιήσεις που αποτελούν τον πυρήνα της αστικής πολιτικής τις τελευταίες δεκαετίες.

### Οι «από κάτω» αμφισβητούν

Εργαζόμενοι, φτωχά λαϊκά στρώματα και νεολαία αμφισβητούν, ό,τι λέγεται και γίνεται από τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται στην εξουσία. Αυτό δεν σημαίνει ότι ξεπεράστηκε η ήττα, το σοκ που υπέστησαν οι εργαζόμενες και λαϊκές μάζες από την προδοτική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που επέβαλε το 3ο και 4ο μνημόνιο. Οι μάζες του 62% που αφήφησαν τις απειλές και τους εκβιασμούς της αστικής τάξης, της άθλιας αστικής πολιτικής ελίτ και των ιμπεριαλιστών της ΕΕ, αισθάνονται βαθεία προδομένες και ηττημένες.

Ωστόσο, η κοινωνική πόλωση και ο κοινωνικός αποκλεισμός εντείνονται, οι ανισότητες μεγαλώνουν και παίρνουν όλο και πιο αποκρουστικές μορφές, η διάλυση του οποιοδήποτε αναμικτού κοινωνικού κράτους επιταχύνεται, οι μισθοί πλησιάζουν αυτούς της Βουλγαρίας, ολόενα και αυξανόμενο μέρος του πληθυσμού χάνει τα σπίτια του, η δημόσια περιουσία ξεπουλιέται και το μέλλον γίνεται όλο και πιο αβέβαιο και σκοτεινό. Αυτοί συνοπτικά είναι οι λόγοι όπου καθημερινά ο υπόκωφος «κοινωνικός πόλεμος» μπαίνει όλο και περισσότερο στην κοινωνική ζωή, πράγμα που φαίνεται και από το γεγονός ότι οι αστικές δυνάμεις οικοδομούν το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης που αυτή τη στιγμή βρίσκεται στα όρια της αστικής δημοκρατίας και πλησιάζει εκείνα

του ολοκληρωτισμού.

Η αντίδραση των «από κάτω» είναι υπαρκτή και αρχίζει να παίρνει άλλα χαρακτηριστικά — όχι μόνο των περαστικών και φυγαλέων εκρήξεων. Το πρόσφατο φοιτητικό κίνημα ήταν διαφορετικό από τις εκρήξεις της περασμένης περιόδου. Παρά τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τον δούρειο ίππο/ΚΝΕ στο εσωτερικό του, ήταν ένα σημαντικό κίνημα, το μεγαλύτερο μετά το κίνημα της περιόδου 2010-15 και τους «αγανακτισμένους», δηλαδή εδώ και 10-15 χρόνια. Αυτό το κίνημα έδρασε στους δρόμους, ήταν της νεολαίας που λόγω ηλικίας δεν είχε γνωρίσει την Βάρκιζα των μνημονίων και του ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτοί είναι μερικοί από τους λόγους που πολεμήθηκε τόσο άγρια και σκληρά (οι φοιτητές χαρακτηρίστηκαν «ληστές!») από τους νεοφιλελεύθερους του Μητσοτάκη και όχι μόνο. Ωστόσο, θα ήταν υπερβολικό να μιλήσουμε ακόμη για μια νέα πρωτοπορία, γιατί λόγω όσων έχουν συμβεί τις τελευταίες δεκαετίες (εγκλήματα σταλινισμού και σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και εκφυλισμός σημαντικών κομματιών της άκρας αριστεράς) η συγκρότηση μιας επαναστατικής πρωτοπορίας θα είναι πιο αργή και βασανιστική.

Το κοινωνικό θερμομέτρο λόγω της φτώχειας, των κοινωνικών ανισοτήτων, της ακρίβειας, των ιδιωτικοποιήσεων και συνολικά της απληστίας και της αθλιότητας των αστικών δυνάμεων (κοινωνικών και πολιτικών) χτυπάει κόκκινο. Το εργατικό και φοιτητικό κίνημα πρέπει να εγκαταλείψει τις πολιτικές της «ανάθεσης» και τα κόμματα που μας οδήγησαν στην προδοσία, την ήττα και την καταστροφή. Πρέπει να θάψει οριστικά στη συνείδησή του κόμματα και μηχανισμούς που επανειλημμένα έχουν αποδειχτεί ανίκανα και προδοτικά. Πρέπει με «απλωμένη την αφοβία σα σημαία, οι νέοι με τα πρησμένα πόδια που τους έλεγαν αλήτες...»<sup>1</sup> να πιστέψουν ότι με μια επαναστατική πολιτική όλα είναι κατορθωτά και ότι το εργατικό κίνημα, κατάλληλα εξοπλισμένο, όλα τα μπορεί, και μπορεί να οικοδομήσει μια κοινωνία που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντά του, μια σοσιαλιστική κοινωνία.

<sup>1</sup> Οδυσσεύς Ελύτης, «Αξίον Εστί»



## Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

# με τη γλώσσα των αριθμών

**Σ**ύμφωνα με μελέτη του Economist με ανάλυση δεδομένων σε 35 πλούσιες χώρες, προκύπτουν αυξημένα δημοσιονομικά ελλείματα, όπου δηλαδή οι δαπάνες υπερβαίνουν τα φορολογικά έσοδα. Συγκεκριμένα το 2017-19 η διάμεση χώρα στο δείγμα είχε δημοσιονομικό πλεόνασμα, πέρυσι είχε δημοσιονομικό έλλειμμα κοντά στο 2,5% του ΑΕΠ. Φέτος οι ΗΠΑ, η μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου προβλέπεται να παρουσιάσει δημοσιονομικό έλλειμμα άνω του 7% του ΑΕΠ — ένα επίπεδο που αντιστοιχεί σε περίοδο ύφεσης ή πολέμου. «Πρωταθλήτρια» η Ιταλία που έχει το υψηλότερο έλλειμμα με 7,4%, ακολουθούμενη από την Ουγγαρία (6,7%) και τη Ρουμανία (6,6%). Πέρυσι το έλλειμμα της Ιταλίας ήταν τόσο μεγάλο όσο το 2010-11, μετά την παγκόσμια οικονομική κρίση του 2007-09, και στη Γαλλία αυξήθηκε στο 5,5% του ΑΕΠ, πολύ πάνω από τις προβλέψεις. Η φορολογία των κεφαλαιουχικών κερδών Βρετανίας είναι κατά 11% μειωμένη και η φορολογική εκτίμηση της Ιαπωνίας σε ορισμένες εισφορές στα κέρδη κεφαλαίου 4% αντίστοιχα. Στην ουσία αυτά τα λεφτά μεταφέρονται σε τσέπες επιχειρηματιών και πληρώνονται εξ ολοκλήρου από την εργατική τάξη με αιματηρά μέτρα λιτότητας.

**Σ**ε έρευνα που πραγματοποίησε η aboutpeople σε δείγμα νέων εργαζομένων 17-34 χρονών, αποτυπώνεται η εργασιακή γαλέρα που επιβάλλει η νεοφιλελεύθερη διακυβέρνηση της ΝΔ. Οι απαντήσεις δείχνουν ότι 3 στα 8 άτομα κάνουν τώρα ή έκαναν στο παρελθόν δεύτερη ή και περισσότερες δουλειές παράλληλα με την κύρια απασχόληση. Σε σχέση με τον εργάσιμο χρόνο 35,9% των νέων δηλώνουν ότι εργάζονται πάνω από 40 ώρες την εβδομάδα, ποσοστό που ανεβαίνει στο 47,8% για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους πλήρους απασχόλησης. Περισσότερα από 1 στα 2 άτομα των νέων απαντά ότι δεν τηρείται το ωράριο που προβλέπεται στη σύμβαση (ορισμένες φορές/πολύ συχνά ή δεν τηρείται ποτέ). Εκτεταμένο προκύπτει το φαινόμενο των απλήρωτων υπερωριών καθώς καταγράφεται ένα ποσοστό νέων εργαζομένων της τάξης του 36,3% που ούτε αμείβονται ούτε παίρνουν ρεπό για τις υπερωρίες που κάνουν. Για την πολιτική της κυβέρνησης στα εργασιακά, οι νεότερες ηλικίες των εργαζομένων εκφράζουν τη δυσανεξία τους απέναντι στην κυβέρνηση κατά 63%.

**Ο**ι παγκόσμιες στρατιωτικές δαπάνες έφθασαν στο ρεκόρ των 2,4 τρισεκατομμυρίων δολαρίων το 2023 δήλωσε το Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών για την Ειρήνη της Στοκχόλμης σε έκθεση για τις τάσεις των στρατιωτικών δαπανών. Ο αριθμός σημείωσε αύξηση 6,8% από το 2022 και το πιο απότομο άλμα από έτος σε έτος από το 2009. Οι δαπάνες για την άμυνα στην Ευρώπη αυξήθηκαν κατά 16% από το 2022 έως το 2023. Η Κίνα διέθεσε περίπου 296 δισεκατομμύρια δολάρια στον στρατό της, περίπου 6% περισσότερα από ό,τι το προηγούμενο έτος. Η Ουκρανία και η Ρωσία, οι οποίες βρίσκονται ενεργά σε πόλεμο, βρίσκονται στην κορυφή της λίστας για τις χώρες που αύξησαν περισσότερο τις στρατιωτικές τους δαπάνες το 2023, κατά 51% και 24%, αντίστοιχα. Οι δαπάνες στο Ισραήλ, το οποίο επιχειρεί την γενοκτονία της Παλαιστίνης, αυξήθηκαν κατά 24% στα 27,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Οι δαπάνες για την κρεατομηχανή του πολέμου θα συνεχίσουν να αυξάνονται. Η Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ ενέκρινε νέο πακέτο βοήθειας προς την Ουκρανία ύψους 61 δις. δολαρίων και 26 δις. αντίστοιχα στο Ισραήλ.

# Κλείνουν βιομηχανίες Βουλιάζει η οικονομία κι η κοινωνία

**Τ**ο τσουνάμι κλεισίματος εργοστασίων συνεχίζεται καθώς δύο «λουκέτα» στα εργοστάσια της υαλοφυγίας «Γιούλα» στο Αιγάλεω και της EBIEN στη Θεσσαλονίκη και το Κιλκίς ανακοινώθηκαν μέσα σε λιγότερο από μια εβδομάδα. Πρόκειται για το τρίτο «λουκέτο» εργοστασίου πολυεθνικής μέσα στους τελευταίους δώδεκα μήνες, καθώς προηγήθηκαν στις αρχές του 2023 αυτά της Reckitt Benckiser στο Βασιλικό Χαλκίδας και της Tupperware στη Θήβα το περασμένο φθινόπωρο.



Επτά χρόνια μετά την πώληση της μονάδας του Αιγάλεω από την HGI της οικογένειας Βουλγαράκη στον πολυεθνικό όμιλο πορτογαλικών συμφερόντων BA Glass Group στη μονάδα μπαίνει οριστικά «λουκέτο». Και με αυτόν τον τρόπο μπαίνει οριστικά «λουκέτο» και στον κλάδο υαλοφυγίας της Ελλάδας, καθώς η «Γιούλα» ήταν ο μοναδικός παραγωγός προϊόντων γυάλινης συσκευασίας στη χώρα μας. Στους 121 εργαζόμενους, η εταιρεία προσέφερε διπλάσια αποζημίωση για να αποχωρήσουν οικειοθελώς και, αν το δεχθούν, δεν θα μπορέσουν να ενταχθούν στο ταμείο ανεργίας.

Η χαρτοποσία Sonoco Hellas ανακοίνωσε στους 98 εργαζόμενους της ότι κλείνει τα δύο εργοστάσιά της στην Ελλάδα, στη Θεσσαλονίκη και το Κιλκίς. Σύμφωνα με όσα έγιναν γνωστά, το «λουκέτο» θα μπει την 1η Ιουνίου ενώ προβλέπεται να εφαρμοστεί πρόγραμμα εθελούσιας εξόδου. Η Sonoco Hellas αποτελεί την συνέχεια του εργοστασίου παραγωγής κώνων κλωστοϋφαντουργίας EBIEN το οποίο ξεκίνησε να λειτουργεί τη δεκαετία του '70 στη Β. Ελλάδα. Το 1998 η EBIEN εξαγοράστηκε από την αμερικανική εταιρεία Sonoco Alcore και μετονομάστηκε σε Sonoco Hellas.

Το πάλαι ποτέ ένδοξο παρελθόν της ελληνικής βιομηχανίας, που στην μεταπολεμική περίοδο του '60 - '70 οδήγησε στο λεγόμενο οικονομικό θαύμα με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και χιλιάδες θέσεις εργασίας... είναι πια παρελθόν. Την θέση της βιομηχανίας πήρε ο τουρισμός, οι υπηρεσίες και τα χρηματιστήρια μετατρέποντας τα παιδιά των βιομηχανικών εργατών σε υπηρετικό προσωπικό, δηλαδή σε γκαρσόνια, διανομείς καφετζήδες...

Στην Ελλάδα, η πτώση της κερδοφορίας της βιομηχανικής παραγωγής επήλθε με την σχεδόν ταυτόχρονη στροφή αρκετών βιομηχανιών σε χρηματιστηριακές ενασχολήσεις που ήταν για αυτούς οι κερδοφόρες δραστηριότητες. Άλλοι βιομήχανοι ζήτησαν προστασία από το κράτος, κάτι που βρήκε πρόσφορο έδαφος τόσο στην ΝΔ όσο και στο ΠΑΣΟΚ — οι λεγόμενες «προβληματικές επιχειρήσεις» που, αφού στράγγισαν το κρατικό χρήμα, προσανατολίστηκαν στο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Έβρισαν από τον χάρτη βιομηχανίες όπως η Πειραική Πατραϊκή με 4.000 εργαζόμενους, τα μεταλλεία Σκαλιστήρη, μεγάλες χαρτοβιομηχανίες κ.λπ. Πλέον δημιουργήθηκε και μια νέα ιδεολογία για την ελληνική αστική τάξη που φαινομενικά δεν έχει καμία σχέση με τον «εθνικό πατριωτισμό - αντικομμουνισμό» της μεταπολεμικής περιόδου και φαινομενικά δείχνει αντι-εθνιστική, κοσμοπολιτική, φιλοευρωπαϊκή και δικαιωματική, δίνοντας προτεραιότητα στα ζητήματα «ταυτότητας» καταργώντας όμως με έναν «μοντέρνο τρόπο» τα δικαιώματά μας και προσπαθεί να μας επαναφέρει με νέους ίσως και χειρότερους όρους από την περίοδο αυτή.

Η συνεισφορά της βιομηχανίας στο ΑΕΠ στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας είναι στο 10,6% όταν το 1980 ήταν στο 17% και την δεκαετία του '70 έφτανε και στο 20%. Την περίοδο των μνημονίων βουλιάξε κατά 11 δισ. ευρώ και μέχρι σήμερα αυτός ο παραγωγ-

γικός πλούτος δεν έχει ανακτηθεί όπως φυσικά και οι 160.000 θέσεις εργασίας. Η μεγάλη αποβιομηχάνιση της χώρας ξεκίνησε τις δεκαετίες του '80 και του '90 και η χαριστική βολή ήρθε την περίοδο 2008-2018 όπου μπήκε λουκέτο σε 26.750 επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα με 160.000 εργαζόμενους να χάνουν την δουλειά τους. Οι εργαζόμενοι έμειναν εκτεθειμένοι από το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα καθώς καμία προσπάθεια δεν έγινε ώστε να προτείνουν ένα πρόγραμμα σωτηρίας για τους ίδιους και την βιομηχανία με εθνικοποιήσεις υπό τον έλεγχο των εργαζομένων, ούτε όμως επενέβησαν με την δημιουργία νέων σωματείων στους νέους κλάδους εργασίας που δημιουργήθηκαν αφήνοντας στην κυριολεξία τους εργαζόμενους, την παραγωγή και την κοινωνία ολόκληρη στο έλεος των εργοδοτών, των μνημονίων και των κυβερνήσεών τους.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των πολιτικών (μαζί με τις πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων, αντιμετώπισης φυσικών καταστροφών, συμμετοχής στον πόλεμο, αμυντικών δαπανών, ακολουθητισμού στην πολιτική της δύσης κ.λπ.) είναι η ακρίβεια να θερίζει τα λαϊκά νοικοκυριά και η αύξηση του πληθωρισμού της ελληνικής οικονομίας να συνεχίζει αμείωτα. Σύμφωνα με την INE-ΓΣΕΕ η ποσοστιαία αύξηση των τιμών την τριετία 2020-2023 έφτασε το 87,4% στην κατηγορία «έλαια και λίπη», 35,2 % στα λαχανικά, 33,8% στα γαλακτοκομικά και τα αυγά, 31,2 % στα κρέατα και 25,3% στο ψωμί και τα δημητριακά. Σύμφωνα με μελέτη του 2017, μόλις το 26% της κατανάλωσης προέρχονταν από το εσωτερικό ενώ το υπόλοιπο 74% από τις εισαγωγές — αυτό στις μέρες μας σίγουρα έχει αυξηθεί κι άλλο.

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του ΟΟΣΑ η Ελλάδα κατατάσσεται στις 4 ακριβότερες χώρες στον κόσμο. Ο μισθός συνεχίζει να βρίσκεται στα τάρταρα, η αύξηση που έδωσε η κυβέρνηση είναι εμπαιγμός μπροστά στις ανάγκες των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Σύμφωνα με τη ΓΣΣΕ, από το 2011 ο μέσος μισθός έχει μειωθεί το ίδιο διάστημα κατά 421 ευρώ στην αγοραστική του αξία.

Οι τιμές στα καύσιμα, τα είδη πρώτης ανάγκης, τα ενοίκια και συνολικά το κόστος ζωής οδηγούν στην αφαιμάξη του μισθού, ο οποίος δεν φτάνει ούτε μέχρι τις 15 του μήνα. Στον τελευταίο απολογισμό του ΤΕΚΕ (Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων) για τους τραπεζικούς λογαριασμούς των νοικοκυριών της χώρας, το 72,5% των καταθετών έχει καταθέσεις από 0 έως και 1.000 ευρώ, το οποίο πρακτικά σημαίνει αβεβαιότητα και επισφάλεια καθώς δεν μπορούν να καλύψουν κάποια έκτακτη ανάγκη και μένουν έκθετοι σε οποιαδήποτε αναποδιά.

Στο ερώτημα γιατί οι νέοι δεν προχωρούν σε δημιουργία οικογένειας και τεκνοποίηση, παρά το σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, το 80,2% των ερωτηθέντων απαντά ότι δεν μπορεί να προχωρήσει σε τεκνοποίηση λόγω φτώχειας. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ετοιμάζεται να φροντίσει και γι' αυτό με την παρένθετη μητέρα, όπως στο μεταπολεμικό κράτος έκανε η αστική τάξη με τον νόμιμο θεσμό της ψυχοκώρης.



## επίκαιρα...

**Μέτρα «αντιμετώπισης της σχολικής βίας»  
Άκρως αναχρονιστικά,  
πλήρως αντιπαιδαγωγικά και κατασταλτικά  
προς μαθητές και γονείς**

Εννέα μέτρα με στόχο την πάταξη της σχολικής βίας εξήγγειλε στις 9/4 ο υπ. Παιδείας Κ. Πιερρακάκης, από το 3ο Γυμνάσιο Πολίχνης, όπου παρουσίασε την εθνική καμπάνια για την αντιμετώπιση της ενδοσχολικής βίας παρουσία του πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη.

Τα περισσότερα από τα μέτρα που εξαγγέλθηκαν θα ισχύσουν από τον Σεπτέμβριο, ενώ άλλα, όπως οι αλλαγές στις αποβολές, θα ισχύσουν άμεσα.

Τα 9 μέτρα που εξήγγειλε ο Πιερρακάκης:

- Σε περιπτώσεις βανδαλισμών και ζημιών στο σχολείο, το κόστος αποκατάστασης θα χρεώνεται στην οικογένεια του μαθητή που προκάλεσε τις καταστροφές.

- Επαναφορά πενθήμερης αποβολής.

- Διευκολύνεται η δυνατότητα του Συλλόγου Διδασκόντων να αποφασίζει αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος.

- Θα συνταχθούν νέοι κανονισμοί σχολικής λειτουργίας τους οποίους τον ερχόμενο Σεπτέμβριο θα πρέπει να υπογράψουν οι γονείς για να ξεκινήσει το παιδί τους το σχολείο.

- Μεγαλύτερη ψηφιοποίηση απουσιών: Μέσω της εφαρμογής e-parents οι γονείς θα ενημερώνονται άμεσα για τις απουσίες των παιδιών τους,

- Οι γονείς θα μπορούν να δικαιολογούν οι ίδιοι απουσίες έως δύο ημερών. Για περισσότερες θα χρειάζεται ιατρική βεβαίωση.

- Δε θα μπορεί πλέον ο Σύλλογος διδασκόντων να «σβήνει» απουσίες με απόφασή του. Θα εξαιρούνται μόνο οι περιπτώσεις ασθενειών.

- Επαναφορά αδικαιολόγητων και δικαιολογημένων απουσιών. Οι 114 απουσίες που επιτρέπονται σήμερα θα χωριστούν όπως παλαιότερα σε δικαιολογημένες και αδικαιολόγητες. Ο συνολικός αριθμός δεν θα αλλάξει, αλλά οι αδικαιολόγητες θα περιοριστούν σε 50.

- Κινητά τηλέφωνα: Η χρήση τους θα μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε πενθήμερη αποβολή. Σε βαριά περιστατικά, θα γίνεται ακαριαία αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος του υπαιτίου.

Στον κεντρικό πυρήνα τους τα παραπάνω μέτρα είναι ουσιαστικά η **αυστηροποίηση** των ήδη υφαιστώντων ποινών και μόνο τυχαία δεν έρχονται αυτήν την περίοδο, όπου ο Πιερρακάκης έχει δηλώσει ότι ετοιμάζει αλλαγές στα Λύκεια, μετατρέποντας τα σε εξεταστικά κέντρα (βλ. ΕΠ Μαρτίου). **Προσπαθεί να τρομοκρατήσει μαθητές και γονείς και να προλάβει πιθανές κινητοποιήσεις/καταλήψεις μαθητών, ενόψει του νομοσχεδίου για τα Λύκεια.**

Μάλιστα ο ίδιος ο Μητσοτάκης έκανε αυτήν τη σύνδεση σε τηλεοπτική του συνέντευξη όπου δήλωσε: «*Αν η οικογένεια δεν υποχρεωθεί να πληρώσει για τις φθορές που προκαλούν τα παιδιά της στο σχολείο, τότε όταν τα παιδιά φτάσουν στο πανεπιστήμιο θα πάρουν και την μολότοφ και θα θεωρούν ότι όλα είναι κοινωνικός αγώνας και μια κατάκτηση, ένα κεκτημένο το οποίο εμείς τους το προσφέραμε όταν είχαμε δυνατότητα να βάλουμε το πλαίσιο και δε το κάναμε.*»

Επίσης τα συγκεκριμένα αναχρονιστικά-αντιπαιδαγωγικά μέτρα όχι μόνο δεν μπορούν να λύσουν θέματα σχολικής βίας, αλλά είχαν τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα όπου εφαρμόστηκαν. Είναι τελείως προσχηματικά και αποσκοπούν στη μεταφορά ενός κοινωνικού προβλήματος στην ατομική ευθύνη του παιδιού και των γονέων του! Η οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση έχει δημιουργήσει αυτήν την εκρηκτική κατάσταση.

Η ανεργία, η φτώχεια, η εξαθλίωση, το τσάκισμα όλων των δικαιωμάτων, η υποτίμηση της ίδιας της ζωής κι ο ρατσισμός, όλα αυτά που θεριεύουν από τις ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές είναι η πραγματική αιτία, που έχει οδηγήσει στη συνολική αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας, σε μια άρρωστη κοινωνία.

## Απεργία 17 Απρίλη

# Οι εργαζόμενοι ασφυκτιούν – η κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος βαθαίνει

**Σ**τις 17 Απρίλη πραγματοποιήθηκε η Γενική Απεργία που είχε προκηρύξει η ΓΣΕΕ ήδη από τα τέλη Γενάρη (!) με σύνθημα την άμεση αύξηση των μισθών. Βέβαια, η ΓΣΕΕ μάλλον αντιλαμβάνεται διαφορετικά από τους εργαζόμενους το κατεπείγον της αύξησης των μισθών. Της χρειάστηκαν 2 μήνες για να πραγματοποιήσει την απεργία, με το πρόσχημα ότι χρειαζόταν χρόνο η ολοκλήρωση των διαβουλεύσεων της επιστημονικής επιτροπής του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ ώστε να καθορίσει το ύψος της αύξησης και για να οργανώσει την απεργία. Τι κι αν τον Φλεβάρη που ανακοίνωσε την απεργία η ΓΣΕΕ το φοιτητικό κίνημα πάλευε με νύχια και με δόντια ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τι κι αν οι αγρότες βρίσκονταν στους δρόμους ενάντια στην νέα ΚΑΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ισοπέδωνε ό,τι είχε απομείνει από την πρωτογενή παραγωγή. Βγάζοντας μόνο μια ανακοίνωση, η ΓΣΕΕ ουσιαστικά αρνήθηκε να πραγματοποιήσει την απεργία τον Φλεβάρη, όπως έκανε η ΑΔΕΔΥ

και πολλά εργατικά κέντρα της χώρας με αφορμή τον έναν χρόνο από το έγκλημα των Τεμπών, ώστε να ενωθούν οι αγώνες της κοινωνίας. Οι εκτός τόπου και χρόνου κινήσεις της ΓΣΕΕ είναι ενδεικτικές του διαζυγίου που έχει πάρει εδώ και χρόνια η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία με τους εργαζόμενους και τα προβλήματά τους. Δεν πρόκειται απλά για μια αδυναμία κατανόησης των προβλημάτων που βιώνουν καθημερινά οι εργαζόμενοι αλλά για τη συνειδητή πολιτική επιλογή να παραλύσει το συνδικαλιστικό κίνημα ώστε να μείνουν άθικτα τα συμφέροντα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που ελέγχει την ΓΣΕΕ. Η πρόσφατη κόντρα μεταξύ των ηγεσιών της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ παροξύνει την χρόνια κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος και αποπροσανατολίζει σε τεράστιο βαθμό τους εργαζόμενους.

Παρ' όλ' αυτά, η ΓΣΕΕ αποτελεί το τρίτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο των εργαζομένων και τη μεγαλύτερη κοινωνική οργάνωση της χώρας. Η αποτυχημένη προσπάθεια «αντικατάστασης» της από τους σταλινικούς γραφειοκρά-

τες του ΠΑΜΕ ή το παράτημα στη μοίρα της, το μόνο που επιτυγχάνει είναι η περαιτέρω διάσπαση των εργατικών κινήματος. Πρέπει εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, να οργανωθούμε στα σωματεία μας και να τα κατευθύνουμε προς μια μαχητική και αγωνιστική κατεύθυνση. Δίνοντας μαζικό και ανυποχώρητο χαρακτήρα στον αγώνα μας μπορούμε να τον προστατέψουμε από το να τον ξεπουλήσουν οι αστικοποιημένες και οι σταλινικές συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η απεργία στις 17 Απρίλη, ενώ έθιγε το θέμα που μαστίζει όλη την κοινωνία, τον μισθό που δεν φτάνει ούτε μέχρι τα μισά του μήνα, κατέληξε να είναι άλλη μια από τα ίδια. Η ΓΣΕΕ έβγαλε την υποχρέωση, το ΠΑΜΕ/ΚΚΕ έκανε τις γνωστές του ακίνδυνες κομματικές παρελάσεις σε διαφορετικό σημείο και ώρα, ενώ υπήρξε και το κομμάτι αυτό (όλο και πιο αδύνατο) που διατήρησε τους γνωστούς χωροταξικούς διαχωρισμούς καλώντας και αυτό σε διαφορετικό σημείο για να μην «κολλήσει» γραφειοκρατία. Οι εργαζόμενοι, μέσα στο κύμα ακρί-

βειας και ιδιωτικοποιήσεων που διαλύει την καθημερινότητά τους, βρέθηκαν για άλλη μια φορά χωρίς τα απαραίτητα εργαλεία. Η συμμετοχή κινήθηκε περίπου στα αναμενόμενα επίπεδα, όμως θα μπορούσε να είναι πολύ μεγαλύτερη εάν η ΓΣΕΕ δεν επιχειρούσε άλλη μια απεργία – τουφεκιά στον αέρα. Αυτό έδειξε η μεγάλη κινητοποίηση της απεργίας στις 28 Φλεβάρη.

Χωρίς την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, χωρίς ένα σχέδιο πάλης, η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει ελεύθερο το πεδίο να εξαπολύσει το ούλτρα νεοφιλελεύθερο πρόγραμμά της. Η ισχνή αύξηση του κατώτατου μισθού επισκιάστηκε γρήγορα από την ανακοίνωση της εφαρμογής της διάταξης του νόμου Γεωργιάδη που προβλέπει την εξαήμερη εργασία. Η προσφορά των εργαζομένων ως θυσία στο βωμό της – σε πολλά σημεία δουλκικής – εκμετάλλευσης και αισχροκέρδειας των εργοδοτών με τις ευλογίες της κυβέρνησης, φτάνει μέχρι και την κυριολεκτική της έκφραση. Τα εργατικά δυστυχήματα – δολοφονίες είναι σχεδόν καθημερινά. Ωράρια – λάστιχο, μαύρη και απλήρωτη εργασία, ακραία εντατικοποίηση δεν φτιασιδώνονται με τις διάφορες φανφάρες για την ανοδική πορεία της ελληνικής οικονομίας ή για το αξιόχρεο της. Οι εργαζόμενοι νιώθουν στο πετσί τους τη διαρκή υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου

και της αξιοπρέπειάς τους με την ακρίβεια σε ενέργεια, στέγαση και τρόφιμα να καταπίνει το μισθό στα μισά του μήνα.

Η παντοδυναμία της κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι κάλπικη. Στηρίζεται πάνω στην απογοήτευση των εργαζομένων και τον κατακερματισμό τους. Εάν αντιληφθούμε τις πραγματικές μας δυνάμεις μπορούμε να βάλουμε ένα τέλος. Η απεργία στις 28 Φλεβάρη έδειξε τις δυνατότητες που έχει η εργατική τάξη και η νεολαία να ανασυγκροτηθεί, να ενοποιηθεί και να αντεπιτεθεί στοχευμένα στην κυβέρνηση Μητσοτάκη που μας καταστρέφει τη ζωή και το μέλλον. Η αγανάκτηση και η οργή μας πρέπει να πάρει συγκεκριμένη μορφή, ένα πρόγραμμα κινητοποιήσεων διαδηλώσεις, με απεργίες - καταλήψεις - διαδηλώσεις. Μέσα από την οργάνωσή μας στα σωματεία και σε επιτροπές σε κάθε χώρο δουλειάς, με το ζωντάνεμα των συλλογικών μας διαδικασιών και με μαχητικά μέσα πάλης μπορούμε να χτίσουμε την αντίστασή μας ενάντια στο Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης, την εργοδοτική ασυδοσία, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά και στις προσπάθειες της ηγεσίας της ΓΣΕΕ που υπονομεύει τα συμφέροντά μας. Βασικά όμως μπορούμε να ανατρέψουμε την νεοφιλελεύθερη λαίλαπα.

■ Νίκος Σπ.

## Σύγκρουση ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ

# Κατρακύλα δίχως τέλος για την συνδικαλιστική γραφειοκρατία στις πλάτες των εργαζομένων

**Μ**ια κατάπτυστη δήλωση του προέδρου – εδώ και 14 χρόνια – της ΓΣΕΕ, Γ. Παναγόπουλου, πυροδότησε μια μεγάλη σύγκρουση με την ηγεσία της ΑΔΕΔΥ, βάζοντας ένα ακόμη μεγάλο εμπόδιο στην ενότητα των δύο ομοσπονδιών. Τα θύματα όμως αυτής της κόντρας δεν είναι προφανώς οι αστικοποιημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες των δύο ομοσπονδιών αλλά, δυστυχώς, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που βρίσκονται απορριπόμενοι απέναντι σε μια ακραία νεοφιλελεύθερη επίθεση της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Μια επίθεση που συνεχίζεται και αυξάνεται με σωρεία αντεργατικών μέτρων που ψηφίζονται κυριολεκτικά το ένα μετά το άλλο, με την ιδιωτικοποίηση Υγείας - Παιδείας, την ακρίβεια και την απειλή του πολέμου.

Πιο συγκεκριμένα ο Παναγόπουλος δήλωσε προκλητικά ότι «δεν ήταν σωστό να εμπλέκονται τα συνδικάτα σε ένα ζήτημα που αφορά μια εθνική τραγωδία. Δεν θα μπορούσαμε να χτίσουμε καριέρα και να ζητάμε αυξήσεις στους μισθούς πάνω στο έγκλημα των Τεμπών», για να δικαιολογήσει την απαράδεκτη στάση της μη κήρυξης απεργίας της ΓΣΕΕ στις 28 Φλεβάρη,

ένα χρόνο μετά το έγκλημα στα Τέμπη. Η ΓΣΕΕ είχε κηρύξει απεργία για τις 17 Απρίλη την οποία είχε ανακοινώσει 2,5 μήνες πριν (!) υποτίθεται για την καλύτερη οργάνωσή της...

Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ ανταπάντησε με μια επιθετική ανακοίνωση, όπου αναφέρει ότι πρόκειται «για βαθιά προσβολή των εργαζομένων και των μελών των συνδικάτων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, που διαδήλωσαν εκείνη την μέρα, αλλά και όσους στηρίζουν τις οικογένειες των θυμάτων» κι ότι τέτοιες δηλώσεις «πλήττουν βάνουσα την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, εξυπηρετώντας τα σχέδια της Κυβέρνησης και των εργοδοτών». Στην ίδια ανακοίνωση κατηγορεί την ΓΣΕΕ γιατί, παρότι η ίδια «εξάντλησε κάθε δυνατό τρόπο για συμπίεση με τη ΓΣΕΕ, θεωρώντας ότι τα προβλήματα της ακρίβειας και των χαμηλών μισθών είναι κοινά στο σύνολο των εργαζομένων», απέστειλε από τις αρχές του Γενάρη επιστολή στη ΓΣΕΕ για συμπίεση των δύο συνομοσπονδιών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα χωρίς να πάρει απάντηση.

Ωστόσο την ίδια ώρα οι γραφειοκράτες της ΑΔΕΔΥ βρήκαν την «ευκαιρία» για να δικαιολογήσουν την δική τους απαράδεκτη στάση να μην συμμετέχουν στην απεργία

της ΓΣΕΕ στις 17 Απρίλη, ώστε πρακτικά να διασπάσουν με τη σειρά τους το εργατικό κίνημα. Μάλιστα η ΑΔΕΔΥ ανακοίνωσε ήδη την πραγματοποίηση νέας 24ωρης πανελλαδικής απεργίας την Τρίτη 21 Μαΐου, με βασικά αιτήματα την αύξηση των μισθών στον δημόσιο τομέα, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ακρίβεια και ο πληθωρισμός. Αυτό που «καταφέρνουν» στην ουσία οι ηγεσίες των δύο ομοσπονδιών, για τις πολιτικές/κομματικές τους διαφωνίες, είναι να ανοίξουν τον δρόμο για την ουσιαστική διάσπαση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, γκρεμίζοντας τις προσπάθειες και τους αγώνες ετών του συνδικαλιστικού κινήματος για ενότητα.

### Η κρίση κι ο εκφυλισμός στο συνδικαλιστικό κίνημα συνεχίζεται...

Τα εκφυλιστικά γεγονότα δυστυχώς συνεχίζονται. Τέτοιες διαφωνίες εξυπηρετούν μόνο τα κομματικά/παράταξιακά συμφέροντα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Αποτέλεσμα όχι μόνο να μην εμπνέονται οι εργαζόμενοι για συμμετοχή στα συνδικάτα τους, σε αγωνιστικές δράσεις κ.λπ. αλλά αντίθετα να δημιουργούν μια αποκρουστική εικόνα για τον

συνδικαλισμό. Ειδικά η ΓΣΕΕ, που είναι κυριολεκτικά εξαφανισμένη τα τελευταία χρόνια, λόγω κυρίως της προδοτικής στάσης της ηγεσίας της (προκήρυξη ελάχιστων γενικών απεργιών – τουφεκιών παρά την νεοφιλελεύθερη επίθεση, εφαρμογή στα συνδικάτα των αντεργατικών εκτροματίων που ψήφισαν όλες οι μνημονιακές δυνάμεις κ.λπ.) που ελέγχεται από ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, αλλά και της σταλινικής γραφειοκρατίας του ΚΚΕ/ΠΑΜΕ, που παρά τα παχιά λόγια για αγώνες, συνεχίζει τη διασπαστική πολιτική του, εφαρμόζει βασικά κομμάτια των αντεργατικών νόμων: ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, freelancing κ.λπ., επιτίθεται σε οργανώσεις και αγωνιστές κ.ά. Ωστόσο και η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ δεν ανταποκρίνεται σε καμιά περίπτωση στη λυσσαλέα επίθεση της κυβέρνησης με τις ιδιωτικοποιήσεις Υγείας και Παιδείας, αφήνει πρακτικά ακάλυπτους τους εκπαιδευτικούς απέναντι στην απεργία - αποχή κ.ά.

### ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ των εργατών – όχι των γραφειοκρατών

Δυστυχώς ο κατήφορος των δυο γενικών συνομοσπονδιών δεν έχει τελειωμό. Αυτή η τραγική κατάσταση δεν πρόκειται να σταματήσει, αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι δεν πάρουμε την κατάσταση στα χέρια

μας. Αν με την μαζική μας συμμετοχή δεν παλέψουμε για την ενότητα μέσα στο συνδικαλιστικό και εργατικό κίνημα, για την ενότητα μέσα στους αγώνες. Υπερασπίζοντας έμπρακτα την ανεξαρτησία των συνδικάτων, τον σεβασμό των αποφάσεών τους, την εργατική δημοκρατία και τον ανακλιτό χαρακτήρα των εκλεγμένων στα όργανα αντιπροσώπων.

Με την μαζική συμμετοχή μας σε μορφές αυτοοργάνωσης (επιτροπές αγώνα κ.ά.) και σε ρήξη με τους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς όπου απαιτείται. Για την υπεράσπιση των πραγματικών συμφερόντων των ίδιων των εργαζομένων, ιδιαίτερα των πιο αδύναμων κομματιών, την ιστορία του συνδικαλιστικού και εργατικού κινήματος απέναντι σε όσους τη δυσφημούν ή τη μηδενίζουν. Αυτές είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για μια πραγματική ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του εργατικού κινήματος, που θα αποκαταστήσει τα Συνδικάτα ως δομές αυτοοργάνωσης της εργατικής τάξης και θα επαναφέρει τη βαρύτητα και τη σημασία τους στα μάτια των εργαζομένων. Είναι η μόνη λύση που μπορεί να ξηλώσει όλους τους γραφειοκράτες, να περιφρουρήσει πραγματικά τα Σωματεία ώστε να αποτελέσουν μια πραγματική δύναμη που θα μπορέσει να συγκροτήσει με την κυβέρνηση Μητσοτάκη και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζει και να φέρει πραγματικές νίκες.

■ Νίκος Κτενάς

## Εκλογές στο Σωματείο Επισιτισμού-Τουρισμού του νομού Ιωαννίνων

**Α**πό τις 24 έως τις 28 Απριλίου θα διεξαχθούν οι αρχαιρεσίες του Σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού Ν. Ιωαννίνων. Οι εκλογές έρχονται σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Η κυβέρνηση ΝΔ δεν έχει αφήσει τίποτα όρθιο! Συνεχίζοντας ακάθεκτη το έργο των προηγούμενων κυβερνήσεων ψήφισε δεκάδες αντεργατικά μέτρα, προχώρησε σε νέες ιδιωτικοποιήσεις, που έχουν ως απότοκο κρατικά εγκλήματα (Τέμπη, κ.λπ.), εκτόξευσε το χρέος που υποσχόταν να μειώσει.

Η συνεχιζόμενη ακρίβεια και ο πληθωρισμός ροκανίζουν διαρκώς το εισόδημα των εργαζομένων με αποτέλεσμα ο μισθός να εξαφανίζεται στα μέσα του μήνα. Παρά τα πανηγύρια της κυβέρνησης για συνολική αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 27%, η πραγματικότητα είναι (σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ) ότι η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων στην Ελλάδα έχει μειωθεί κατά 33% λόγω των διαρκών αυξήσεων στις τιμές ακόμα και των πιο βασικών προϊόντων. Την ίδια στιγμή εντείνεται η προσπάθεια εφαρμογής όλων των αντεργατικών νόμων (Χατζηδάκη, Άδωνη) ώστε να βάλουν ταφόπλακα σε όποιο εργατικό δικαίωμα έχει απομείνει.

Ο κλάδος της εστίασης και του τουρισμού θεωρείται η «βαριά βιομηχανία» της χώρας! Τα όποια κέρδη των ξενοδόχων, εστιατόρων και λοιπών εργοδοτών βασίζονται στο ξεζούμισμα και την άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων. Ανασφάλιστη εργασία, χωρίς ρεπό, με μισθούς πείνας και απλήρωτες υπερωρίες, με τους εργοδότες να μας απειλούν με απολύσεις ακόμα και φυσική βία. Μέσα σε αυτήν την κατάσταση πολλοί συνάδελφοι αναγκάζονται να φύγουν για σεζόν, αντιμετωπίζοντας ακόμα

χειρότερες συνθήκες εργασίας. Η Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δεν εφαρμόζεται σχεδόν πουθενά, οι έλεγχοι από ΙΚΑ και ΣΕΠΕ είναι ελάχιστοι ενώ όλο και περισσότερο οι εργοδότες επιβάλουν τη δουλειά με το κομμάτι, με μοντέλα freelancing, όπου δεν έχεις ούτε μισθό, ούτε ασφάλιση, ούτε δικαιώματα.

**Ως Αντεπίθεση των Εργαζόμενων** παλεύουμε σε κάθε χώρο δουλειάς για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Με διαρκείς παρεμβάσεις ενημερώνουμε τους συναδέλφους για όλα τα σημαντικά θέματα του κλάδου (Δώρα, Κλαδική ΣΣΕ, νόμος για διανομείς, εργατικά ατυχήματα/δολοφονίες κ.ά.). Ενός και των εκλογών του Σωματείου πραγματοποιούμε καθημερινές εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς ώστε να αναδείξουμε στους εργαζόμενους την αναγκαιότητα της ενότητας, της αυτοοργάνωσης και των μαχητικών αγώνων για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας. Η συμμετοχή μας στις εκλογές είναι συνέχεια όλων των μικρών και μεγάλων αγώνων που δώσαμε το προηγούμενο διάστημα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, ο αγώνας των εργαζομένων στη Λέσχη της Δόμολης για να κρατήσουν τις θέσεις εργασίας τους, ο μεγάλος αγώνας των διανομέων στην efood όπου καταφέραμε να βάλουμε φρένο σε 115 απολύσεις και να κερδίσουμε συμβάσεις αορίστου χρόνου, η επαναπρόσληψη δύο συναδέλφων διανομέων στην efood και φυσικά ο αγώνας που δίνουμε αυτές τις μέρες ενάντια στη νέα εκδικητική απόλυση συναδέλφου.

**Σωματεία των εργαζομένων - Αγώνας για τις δικές μας ανάγκες!** Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάσταση επιβάλλεται η ανασυγκρότηση-ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από τις ξεπουλημένες

δυνάμεις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ, όπου εφαρμόζουν την νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης. Όμως από την άλλη, δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε και από την γραφειοκρατία του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ και της ΔΑΣ, που εξαντλείται σε έναν αγώνα δρόμου για τις ψήφους και τις καρέκλες, που αποκάλυπτα αρνείται να κλιμακώσει οποιοδήποτε αγώνα. Εδώ και δύο χρόνια η ΔΑΣ δεν έχει καλέσει ούτε μία Γενική Συνέλευση του Σωματείου, έβαζε εμπόδια στις νέες εγγραφές συναδέλφων και δεν πραγματοποίησε ούτε μια σοβαρή κινητοποίηση για να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των εργαζομένων του κλάδου. Η διαδικασία της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης κατέληξε μια κακοκουρδισμένη παράσταση όπου εγκωμιάζε το σωματείο και το Εργατικό Κέντρο και εγκαινίαζε εκλογές με ανοιχτά μητρώα, δηλαδή ένα τσουνάμι νοθείας από την πλευρά της που έχει το ελεύθερο να γράψει και... τα δέντρα στο σωματείο.

Φυσικά δεν πέφτουμε από τα σύννεφα καθώς αυτή είναι η στάση του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ σε μια σειρά από κλάδους. Παρά τις «αγωνιστικές» κορώνες δεν κάνουν καμία προσπάθεια για την οργάνωση των εργαζομένων και τη διεκδίκηση καλύτερων όρων εργασίας. Περιορίζονται σε «συμβολικές», ακίνδυνες κινητοποιήσεις μόνο για τα «μάτια του κόσμου». Το πραγματικό τους ενδιαφέρον είναι η αύξηση των ψήφων και των ποσοστών τους στο Σωματείο, ακόμα και με αποκάλυπτες νοθείες (εκλογές με ανοιχτά μητρώα, περιφερόμενοι ψηφοφόροι - μέλη της ΚΝΕ, περιφερόμενη κάλπη), ώστε να μαζέψουν περισσότερες «καρέκλες» στα Συνέδρια της ΓΣΕΕ και της Ομοσπονδίας, να ελέγχουν τα συνδικάτα και κατ'επέκταση το συνδικαλιστικό κίνημα. Ενάντια στη διάλυση που έχουν επιφέρει οι παρατάξεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστι-



κής και σταλινικής), ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων παλεύουμε για την ανασυγκρότηση και την ανασύνθεση των σωματείων και του εργατικού κινήματος, βασιζόμενοι στις δυνάμεις των ίδιων των εργαζομένων. Για να λειτουργούν τα σωματεία με βάση την εργατική δημοκρατία και όχι με βάση τα συμφέροντα των κομματικών φορέων της κάθε παράταξης. Για να ξαναζωντανέψουν και να αποτελέσουν μαχητικά όργανα υπεράσπισης των εργαζομένων και των συμφερόντων τους. Για να μπει ένα φρένο σε ατομικιστικές λογικές, στην αποξένωση και τον φόβο που νιώθουν οι εργαζόμενοι απέναντι στην εργοδοτική βία και αυθαιρεσία.

**Η μόνη και πραγματική λύση, δεν βρίσκεται πουθενά αλλού παρά στους δικούς μας αγώνες, στηριζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις!** Μόνο με την ενότητα, αποφασιστικότητα και αλληλεγγύη, με συγκεκριμένο σχέδιο που θα υπερασπίζεται στην πράξη τα δικά μας συμφέροντα, μπορούμε να βάλουμε ένα φρένο στην νέα επίθεση που έρχεται! Με επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο δουλειάς, σπάζοντας την ατομικοποίηση που θέλουν να μας επιβάλουν οι εργοδότες και λύνοντας συλλογικά τα καθημερινά μας προβλήματα στο χώρο εργασίας μας. **Για ένα τέτοιο Σωματείο παλεύει η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, με πραγματικούς αγώνες εργαλείο στα χέρια των εργαζομένων!**

**Καλούμε όλους τους συναδέλφους του κλάδου να οργανωθούν στο Συνδικάτο και να ψηφίσουν-στηρίξουν την Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό.**

## Η «Λαϊκή Συσπείρωση» ενάντια στον αγώνα των συμβασιούχων στον Δήμο Πατρών

**Η**μνημονιακή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ επέβαλε το 2016 το καθεστώς των 8μηνων συμβάσεων για τους εργαζόμενους στους δήμους. Από εκείνη την περίοδο μέχρι και σήμερα συμβασιούχοι του προγράμματος «Κοινωνικού Εργαζομένου» του ΟΑΕΔ στον δήμο Πάτρας αναγκάζονται κάθε χρόνο να καταφεύγουν στα δικαστήρια για την ανανέωση της σύμβασής τους. Μέσα σε αυτούς, δεκάδες έχουν εγκαταλείψει όλην αυτή την κοστοβόρα συνθήκη που δίνουν εκατοντάδες ευρώ κάθε μήνα σε κερδοσκόπους δικηγόρους για να τους στηρίξουν στην ανανέωση της σύμβασής τους στα δικαστήρια. Μένουν έτσι κενές εκατοντάδες θέσεις στις υπηρεσίες του δήμου.

Στις 10/4, 380 συμβασιούχοι προχώρησαν σε κατάληψη του δημαρχείου Πατρών, με αίτημα να τους στηρίξει το δημοτικό συμβούλιο στο ενόψει δικαστήρια για τις 17 Απριλίου. Ο λόγος είναι ότι η «Λαϊκή Συσπείρωση» του Πελετίδη αρνείται να καταβάλει τις μισθοδοσίες στους εργαζόμενους και να τους στηρίξει στις δικαστικές αποφάσεις επειδή, όπως ο δήμαρχος εξαγγέλλει, δεν φτάνει η χρηματοδότηση που τους δίνει η κυβέρνηση.

Όντως, οι εργαζόμενοι είναι εγκλωβισμέ-

νοι στο καθεστώς των συμβάσεων και είναι επιτακτική ανάγκη η μονιμοποίησή τους, εφόσον όμως δεν ανοίγουν οργανικές θέσεις το βάρος αυτό μεταφέρεται στους δήμους για να καλύψουν τις κενές θέσεις. Δεν είναι δικαιολογία λοιπόν, η στάση του Πελετίδη ότι δεν πληρώνει τις συμβάσεις των εργαζομένων για να προκηρυχθούν οργανικές θέσεις από τον ΑΣΕΠ. Ενώ, από οικονομικής άποψης ο δήμος δεν εξαιρείται από την σπατάλη του προϋπολογισμού σε προεκλογικά έργα βιτρίνας και εκδηλώσεις που κοστίζουν εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο (βλ. νέο δημαρχείο, Καρναβάλι, Μαρίνα κ.λπ.).

Η κατάληψη των εργαζομένων δυστυχώς έληξε βίαια με μεθόδους που θυμίζουν τις μαύρες εποχές της GPU, επειδή τα συνθήματα των εργαζομένων κατηγορούσαν την «Λαϊκή Συσπείρωση»! Τα ξημερώματα της Παρασκευής 12/4 ο σταλινικός μηχανισμός του ΚΚΕ, δρώντας σαν μαφία, χτύπησε και διέλυσε την κατάληψη των εργαζομένων στέλνοντας δύο άτομα στο νοσοκομείο. Την ίδια μέρα καπηλεύτηκε την κινητοποίηση των εργαζομένων καλώντας όλα τα στελέχη και τους φορείς του σε κομματική αντί-συγκέντρωση στο δημαρχείο με 4ωρη στάση εργασίας. Οι αγωνιζόμενοι συμβασιούχοι εργαζόμενοι, από την άλλη, προσπάθησαν να

προσεγγίσουν το δημαρχείο με πορεία, την οποία σταμάτησαν κλούβες της αστυνομίας. Ταυτόχρονα δυνάμεις της ΚΝΕ περιφρουρούν το δημαρχείο όλη μέρα, ελέγχοντας το ποιος μπαίνει και βγαίνει από το κτήριο. Για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα ο δήμαρχος κάλεσε σε συγκέντρωση στο υπουργείο Εσωτερικών στις 15/4 για την μονιμοποίηση των θέσεων. Φυσικά το υπουργείο δεν έκανε δεκτά τα αιτήματα και βγήκε ο Πελετίδης να κατηγορήσει ξανά τους εργαζόμενους ότι είναι υποκινούμενοι επειδή δεν κατηγορούν τον πραγματικό εχθρό.

Στην ανησυχία των συμβασιούχων τρέξανε και τα κοράκια των υπόλοιπων δημοτικών παρατάξεων ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ για να επωφεληθούν πολιτικά από αυτή την συνθήκη. Αυτές όμως, και οι κυβερνήσεις τους είναι οι μεγαλύτεροι υπαίτιοι της τραγικής συνθήκης που βρίσκονται οι εργαζόμενοι, με τις μνημονιακές τους πολιτικές και την πενιχρή χρηματοδότηση που δίνουν στους δήμους όλα αυτά τα χρόνια. Με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό να υπολειπονται οι υπηρεσίες στους δήμους. Όλες οι κοινωνικές δομές να έχουν περάσει στα χέρια ιδιωτών για να γλιτώσει τελικά το κράτος από την χρηματοδότηση στους δήμους και πολλά άλλα αντεργατικά μέτρα. Συνεπώς,

δεν μπορούν να έχουν κανένα λόγο, ούτε να κοροϊδεύουν τους εργαζόμενους με ψεύτικες υποσχέσεις. Δεν μπορεί όμως ταυτόχρονα το ΚΚΕ να συκοφαντεί τους εργαζόμενους χαρακτηρίζοντάς τους «υποκινητές», «αντικομμουνιστές» και «της κυβέρνησης» επειδή κάποιοι καιροσκοπούν από αυτό το γεγονός, και να βγάξει πλήθος ανακοινώσεων στις ιστοσελίδες και τις εφημερίδες του εναντίον ουσιαστικά των εργαζομένων.

Παρά τη σταλινική τρομοκρατία, οι εργαζόμενοι συνέχισαν τις κινητοποιήσεις την επόμενη εβδομάδα, δηλώνοντας αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι να ξαναπροσληφθούν στο δήμο. Οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι έχουν μια διπλή μάχη να δώσουν, με την κυβέρνηση και την «Λαϊκή Συσπείρωση». Τα αιτήματά τους είναι δίκαια, χρειάζονται άμεσα δουλειά, δεν μπορούν να περιμένουν μέχρι, και άμα ποτέ το κάνει, να τους μονιμοποιήσει η κυβέρνηση, ο δήμος ουσιαστικά τους αφήνει άνεργους. Να μην εμπιστευτούν καμία παράταξη του δήμου που προσπαθεί να επωφεληθεί πολιτικά από το γεγονός. Πρέπει να πιστέψουν στις δικές τους δυνάμεις, με αγώνα διαρκείας και να καταλάβουν ξανά το δημαρχείο, να μην πάνε πίσω στον αγώνα τους. Να μην πέσουν στην αισχροκέρδεια των δικηγόρων που τους κλέβουν το μεροκάματο, αλλά να διεκδικήσουν από τον δήμο να τους καλύψει όλα τα δικαστικά έξοδα μέχρι να κερδίσουν την μονιμοποίηση της θέσης τους.

## Αλλάζουμε τους συσχετισμούς, με μια Επαναστατική πολιτική Φοιτητικές Εκλογές 22 Μάη: Ψηφίζουμε - οργανωνόμαστε στη ΣΣΠ

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές πραγματοποιούνται σε μία εντελώς διαφορετική και ιδιαίτερα σημαντική συγκυρία. Δεν έχουμε άλλη μια χρονιά κινηματικής νηνεμίας, αντίθετα ο ιστορικός διήμερος αγώνας ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια έχει αφήσει ένα ανεξίτηλο στίγμα στους φοιτητές. Δεκάδες χιλιάδες συσπειρώθηκαν πανελλαδικά σε μαζικές γενικές συνελεύσεις, εκατοντάδες καταλήψεις, εβδομαδιαίες διαδηλώσεις. Οι πανελλαδικές διαδηλώσεις στις 8/2 (20.000 κόσμος) και ιδιαίτερα 8/3 - πάνω από 30.000 - θα μείνουν στην ιστορία. Παρά τη διακοπή των κινητοποιήσεων, οι φοιτητές και η νεολαία έκαναν σημαντικά βήματα που δημιουργούν μια νέα κατάσταση. Το διακύβευμα των εκλογών θα είναι τι συμπεράσματα έβγαλε το φοιτητικό κίνημα και πώς θα χαράξει τον δρόμο για την συνέχιση ενός αγώνα διάρκειας μέχρι τη νίκη.

Το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται μπροστά σε ένα ερώτημα: Τι παραπάνω ή διαφορετικό χρειάζεται να κάνει για να νικήσει; Πρώτα απ' όλα οι φοιτητές πρέπει να καταλάβουν ότι τίποτα δεν τέλειωσε με την ψήφιση του νόμου. Μπορεί να ήταν ένας πόντος για την κυβέρνηση, όμως μπροστά του το φοιτητικό κίνημα έχει έναν πολύμηνο ή ακόμα και πολύχρονο αγώνα διάρκειας, ο οποίος μόλις τώρα ξεκινάει. Δεύτερον, δεν έχει απέναντί του έναν

νόμο, αλλά ένα καθεστώς. Αυτή η εγκληματική κυβέρνηση και οι μηχανισμοί της (ΕΕ, Κράτος Εκτακτης Ανάγκης, ΜΜΕ κ.ά.) δεν θα υποχωρήσει εύκολα. Με την υποχώρηση του κινήματος, ήδη βάζει μπρος την ίδρυση της πρώτης ιδιωτικής σχολής ιατρικής. Τρίτον, οι δυνατότητες είναι μεγάλες, όσο μεγαλώνει η δυσανεμία για τη ΝΔ του Μητσοτάκη (προσπάθεια να «μπαζώσει» τα Τέμπη, ατελείωτα σκάνδαλα και καταστροφές, ακρίβεια - τέρας, κ.λπ.). Οι φοιτητές μπορούν και πρέπει να ενώσουν τον αγώνα τους με τους μαθητές που δεν θέλουν να σφαιριστούν στο Νέο Λύκειο, τους εκπαιδευτικούς, που δίνουν έναν αξιοθαύμαστο αγώνα διάρκειας ενάντια στην αξιολόγηση και τους εργαζόμενους, που αγανακτούν με τις απανωτές επιθέσεις και ψάχνουν τρόπο να αντιμετωπίσουν την κυβέρνηση.

Η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού (χρέη, έλλειψη επενδύσεων, αδυναμία της παραγωγής) κάνει την παιδεία «περιττό κόστος» για τους ά(χ)ριστους της κλίμακας Μητσοτάκη και την ελίτ. Η «λύση» τους είναι η πλήρης εμπορευματοποίησή της. Ζούμε έναν κοινωνικό πόλεμο, τη βίαιη αναδιανομή κάθε πλούτου - με αιχμή του δόρατος τις μαζικές ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (νερό, υγεία, υποδομές) - σε βάρος των εργαζομένων και της νεολαίας. Την ίδια στιγμή το καθεστώς Μητσοτάκη οικοδομεί ένα μαύρο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης με την

αντιδραστικοποίηση του ποινικού κώδικα, την καταστολή και τις βαριές ποινές σε αγωνιστές. Αθωώνοντας παράλληλα κάθε λογής μαφιόζο, παιδεραστή και δολοφόνο φίλο του! Σαν να μην έφταναν όλα αυτά μας μπλέκει στη δύνη του πολέμου, στέλνει όπλα στην Ουκρανία, δηλώνει έτοιμο να υπερασπιστεί με όλα τα μέσα το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ ενάντια στις συγκρούσεις στη Μ. Ανατολή και στηρίζει τη γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Παρά τον μεγαλειώδη αγώνα που έχει ξεκινήσει, το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται σε βαθειά κρίση. Το πολιτικό κενό στο εσωτερικό του απειλεί να το περιορίσει σε αγώνες χαμηλής κλίμακας και έντασης. Οι δυνάμεις του φοιτητικού κινήματος, δυστυχώς, στέκουν αδύναμες με πρόγραμμα και σχέδιο εντελώς αναντίστοιχα με την επίθεση που δέχεται η εκπαίδευση.

### Όχι στις αυταπάτες της ΠΚΣ-ΚΝΕ

Η ΠΚΣ-ΚΝΕ αναγκάστηκε από την αρχή να προτείνει πολυήμερες καταλήψεις, για να μην απομονωθεί. Καθ' όλη τη διάρκεια του κινήματος, συνέχισαν με κάθε τρόπο τις προσπάθειες υπονόμευσής του. 1) Παρεμπόδιζε τις δομές αυτοοργάνωσης, διασπούσε τα συντονιστικά, σαμπόταρε γενικές συνελεύσεις που «ξέφευγαν» από το σχεδιασμό της, 2) χτυπούσε με μανία κάθε αίτημα που στόχευε την κυβέρνηση, η υπονομευτική της δράση εκφραζόταν με

ζητωκραυγές π.χ. «είμαστε ήδη νικητές», 3) συμμετείχε ανοιχτά στην τήλε-εξεταστική, 4) επιβλήθηκε συχνά με φυσική βία στο εσωτερικό του κινήματος. Μετά την ιστορική πανελλαδική διαδήλωση την μέρα ψήφισης, στις σχολές συμμαχησε μέχρι και με Δαπίτες για να κλείσει τον αγώνα και να πάει «ομαλά» στις φοιτητικές εκλογές και μετά στις Ευρωεκλογές. Με μια ακόμη εκλογική νίκη στις φοιτητικές εκλογές θα συνεχίσει τα εκφυλιστικά φαινόμενα μέσα στους συλλόγους.

### Καμία εμπιστοσύνη σε ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ-ΑΤΤΑΚ

Μετά την πρόσφατη αποχώρηση της νΚΑ (ΑΤΤΑΚ), δεν έχουν πλέον καμία απολύτως σχέση με τα «κλασικά» ΕΑΑΚ, μόνο το όνομα έχει μείνει. Βγαίνουν στην επιφάνεια όλες οι αδυναμίες τους, που ενισχύονταν όσο προχωρούσε το φοιτητικό κίνημα. Η νΚΑ βγαίνει από το κίνημα αρκετά αποδυναμωμένη και με μία πολιτική σύγχυση στα όρια της υπαρξιακής κρίσης. ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ με την σειρά τους φαίνεται ότι δεν είχαν κανένα σχέδιο για την συνέχιση και κλιμάκωση του αγώνα. Δεν έθεσαν καμία προοπτική πέρα από τις καταλήψεις. Ακολούθησαν μια άκρως αλλοπρόσκλητη και ομορπορουνιστική στάση: από τις καταγγελίες στην ΠΚΣ, έκαναν στροφή 180 μοιρών καλώντας την σε κοινά πανό, συντονιστικά και πλαίσια. Επιπλέον μοιράζεται την ανησυχία της ΠΚΣ για εξαργύρωση

του φοιτητικού κινήματος εκλογικά. Μετά τις 8/3 ακολούθησαν και αυτοί τον δρόμο της εγκατάλειψης του αγώνα.

### Το σχέδιο της ΣΣΠ: Ενίσχυση της επαναστατικής πολιτικής μέσα στο φοιτητικό κίνημα

Η κατάσταση και οι παθογένειες τους αποδεικνύουν την ανάγκη αλλαγής συσχετισμών μέσα στο φοιτητικό κίνημα υπέρ μιας επαναστατικής πολιτικής που αποτελεί η ΣΣΠ. Χρειάζεται περισσότερο από ποτέ να επικρατήσει στους συλλόγους και τις συνελεύσεις ένα διαφορετικό σχέδιο που θα υπερασπίζεται τις κατακτήσεις του κινήματος, θα ωθεί στην συνέχεια του αγώνα, προετοιμάζοντας τους φοιτητές σε τροχιά σύγκρουσης με την κυβέρνηση. Για να ανταπεξέλθουμε σε αυτά τα καθήκοντα, χρειαζόμαστε ένα δυνατό φοιτητικό κίνημα, με ζωντανούς συλλόγους και μορφές αυτοοργάνωσης, δυναμικές μορφές πάλης και ένα πρόγραμμα που θα συνδέει τις σημερινές μάχες με την μόνη ρεαλιστική και οριστική λύση για τα προβλήματά μας, δηλαδή την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας χωρίς φτώχεια, κρίση, ανεργία, εκμετάλλευση και πολέμους. Αυτό είναι το σχέδιο της ΣΣΠ και μπροστά σε αυτό το καθήκον καλούμε κάθε αγωνιστή που συμμερίζεται αυτό το σκοπό να οργανωθεί και να παλέψει μαζί μας.

## Ο αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση - ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Εκπαίδευσης συνεχίζεται!

Μετά την απόπειρα του δικαστικού πραξικοπήματος της κυβέρνησης της ΝΔ να καταργήσει ουσιαστικά το δικαίωμα στην απεργία των εκπαιδευτικών, καθώς τα δικαστήρια «έκριναν» παράνομες τις απεργίες-αποχές των ΟΛΜΕ και ΕΛΜΕ Χανίων, παράνομη και καταχρηστική της απεργία-αποχή της ΔΟΕ, ο κλάδος των εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, έδωσε την καλύτερη δυνατή απάντηση. Τόσο απέναντι στην τρομοκρατία της κυβέρνησης, όσο και απέναντι στην προδοτική και ηττοπαθή απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, που με πλειοψηφία των παρατάξεων των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ (ΣΥΡΙΖΑ), αποφάσισε να σταματήσει την απεργία-αποχή στην πρωτοβάθμια.

Στον κύκλο Γ.Σ. που ακολούθησε την απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, η συμμετοχή των εκπαιδευτικών ήταν μεγάλη, μετά από πολλά χρόνια. 69 ΣΕΠΕ (Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης) προσήλθαν στην Ολομέλεια των προέδρων την 1 Απρίλη, με αποτέλεσμα η Ολομέλεια να έχει απαρτία, πράγμα πολύ δύσκολο, και να

αποφασίσει την επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής, κόντρα στην απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Οι Γ.Σ. πήραν την υπόθεση στα χέρια τους και αποφάσισαν να ψηφίσουν στην Ολομέλεια όχι μόνο επαναπροκήρυξη από τη ΔΟΕ, αλλά και προκήρυξη της απεργίας-αποχής και από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Έτσι ΟΛΜΕ, ΔΟΕ επαναπροκήρυξαν την απεργία-αποχή και 77 ΣΕΠΕ και 41 ΕΛΜΕ την κήρυξαν τοπικά.

Προφανώς οι παραπάνω εξελίξεις αποτελούν μια κορύφωση του αγώνα που δίνουν εδώ και πάνω από δύο χρόνια οι εκπαιδευτικοί ενάντια στην ατομική αξιολόγηση. Αιχμή του δόρατος αυτού του αγώνα ήταν οι νεοδιοριστοί. Οι ψηφοφορίες στις συνελεύσεις, που ήταν συντριπτικά υπέρ της επαναπροκήρυξης απεργίας-αποχής, ανέδειξαν με τον πιο καθαρό τρόπο ότι το υπουργείο δεν έχει πείσει κανέναν για την αντιδραστική, αντιπαιδαγωγική αξιολόγησή του. Έκαναν καθαρό ότι αυτή οδηγεί, μαζί με την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, στην πλήρη ιδιωτικοποίηση του δημόσιου και δωρεάν σχολείου, στην κατάργηση των όποιων μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών των εργα-

ζαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών. Ένα σημαντικό στοιχείο είναι ότι στις συνελεύσεις συμμετείχαν μαζικά, όχι μόνο οι νεοδιοριστοί εκπαιδευτικοί, αλλά και οι παλιότεροι, αλλιώς δεν θα μπορούσαν να έχουν αυτήν τη μαζικότητα. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να χτυπήσει πρώτα τους νεοδιοριστούς καρκινοβατεί δύο χρόνια τώρα, ενώ η προσπάθειά της να διατρέσει τον κλάδο αποκρούστηκε σε μεγάλο βαθμό.

Η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρούσε με τις χουντικές έμπνευσης αποφάσεις των δικαστηρίων να τελειώσει με τον επίμονο και σκληρό αγώνα των εκπαιδευτικών και σε αυτό συνέδραμε και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η τελευταία έδωσε πραγματικά τα ρέστα της, είτε με την προδοτική απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, είτε γιατί υποσκάπτει τον αγώνα καθώς αναπαράγει διαρκώς τις απειλές και την τρομοκρατία της κυβέρνησης, καλλιεργεί την ηττοπάθεια ότι «έτσι κι αλλιώς θα περάσει η αξιολόγηση», «υπάρχει αρνητικός πολιτικός συσχετισμός», η «κυβέρνηση είναι παντοδύναμη» κ.ά. ή ακόμα χειρότερα καλλιεργεί

τις ατομιστικές αντιλήψεις «ο καθένας έχει το δικαίωμα να αποφασίσει τι θα κάνει».

Είναι δεδομένο ότι το υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση δε θα κάνουν εύκολα πίσω, παρά την απάντηση που πήραν από τον κλάδο των εκπαιδευτικών. Η επίθεση της κυβέρνησης προχωρά στη φάση της πλήρους ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της (ιδιωτικά ΑΕΙ, νόμος για Εθνικό Απολυτήριο, Τράπεζα θεμάτων κ.ά.) και οι εκπαιδευτικοί με τον μακροχρόνιο αγώνα τους αποτελούν κακό παράδειγμα για τους φοιτητές και μαθητές και εμπόδιο στην ιδιωτικοποίηση των σχολείων. Έτσι, το υπουργείο επανήλθε με την απειλητική εγκύκλιο ότι θα παύσει διευθυντές σχολείων και προϊσταμένους νηπιαγωγείων αν δε διενεργούν την αξιολόγηση και προσέφυγε στα δικαστήρια πάλι για την απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ. Ταυτόχρονα, με τους πρόθυμους διευθυντές εκπαίδευσης προχωρά την αξιολόγηση πέρα από τους πρωτοδιοριστούς στους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς σε διάφορες περιοχές (π.χ. στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Δυτικής Θεσσαλονίκης

για 1.000 περίπου εκπαιδευτικούς). Επιδιώκουν με την τρομοκρατία, τις παράνομες απειλές, τον φόβο και πιάνοντας εξαπίνης τον κάθε εκπαιδευτικό, να μεγαλώσουν τον αριθμό των αξιολογούμενων. Στόχος του υπουργείου να αποδείξει αυτό που διατείνεται, ότι «η αξιολόγηση προχωρά κανονικά».

Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να συνεχίσουν αταλάντευτα αυτόν τον αγώνα. Υπογράφοντας απεργία-αποχή μαζικά σε όλα τα σχολεία. Όλοι όσοι κλήθηκαν να αξιολογηθούν δηλώνουν απεργία-αποχή στον αξιολογητή και κάνουν στάσεις εργασίας τις ώρες που ορίζει ο αξιολογητής για παρακολούθηση διδασκαλιών. Με περιόδους στα σχολεία των Δ.Σ. των ΣΕΠΕ-ΕΛΜΕ, τη δημιουργία Επιτροπών Αγώνα γι' αυτόν το σκοπό, πρέπει να υπάρξει ουσιαστική συζήτηση με τους συναδέλφους που καλούνται να αξιολογηθούν και όχι να μείνουν μόνοι τους απέναντι στον αξιολογητή και το υπουργείο. Με νέες Γ.Σ., με τη μαζική συμμετοχή των εκπαιδευτικών σε αυτές και τις αποφάσεις για τον αγώνα να παίρνονται μέσα από αυτές, μπορούν οι εκπαιδευτικοί να τονώσουν την ενότητα και τη μαζικότητα, να δημιουργήσουν τους όρους για τη νίκη του αγώνα. Με συνεχείς επαναπροκηρύξεις της απεργίας-αποχής από ΔΟΕ-ΟΛΜΕ, αλλά και ΕΛΜΕ-ΣΕΠΕ.



## ΑΓΩΝΑΣ - ΑΝΑΤΡΟΠΗ της ΝΔ του Μητσοτάκη

στον Δρόμο, μέχρι τη Νίκη

με μια ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ

στηρίξτε  
ψηφίστε

Ο.Κ.Δ.Ε. 

**Η ΟΚΔΕ  
συμμετέχει  
αυτόνομα στις  
Ευρωεκλογές  
της 9ης Ιουνίου,  
προτάσσοντας  
την ανάγκη και  
μια πολιτική ενός  
Σχεδίου Αγώνων  
και μιας Αριστεράς  
Επαναστατικής.  
Ώστε οι  
εργαζόμενοι,  
τα φτωχά λαϊκά  
στρώματα και  
η νεολαία να  
σπάσουν το  
σημερινό ζοφερό  
αδιέξοδο.**

**Φτώχεια, Ιδιωτικοποιήσεις,  
Πόλεμος...  
ΑΓΩΝΑΣ - ΑΝΑΤΡΟΠΗ της ΝΔ  
του Μητσοτάκη**

Παρά την προπαγάνδα της κυβέρνησης και σχεδόν όλων των ΜΜΕ, η κρίση βαθιάει σε όλα τα επίπεδα, επιδεινούμενη από τις ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κυβέρνησης.

- Στην οικονομία, οι παραγωγικοί τομείς εξασθενίζουν διαρκώς, το δημόσιο και (ακόμα πιο γρήγορα) το ιδιωτικό χρέος, το χρέος των ασφαλιστικών ταμείων αυξάνονται ασταμάτητα. Το μοντέλο της «ανάπτυξης» είναι απόλυτα σαθρό: λεηλασία του κρατικού χρήματος από κεφάλαιο και «ημέτερους», κερδοσκοπία, ακίνητα, τζόγος... Αποκαλυπτική η κατακλάση του ΑΕΠ στην προτελευταία θέση της ΕΕ-27 (τελευταία η Βουλγαρία).

- Ακρίβεια / Μείωση των πραγματικών μισθών, Ιδιωτικοποιήσεις, Αντεργατικοί νόμοι έχουν εκτινάξει τις ανισότητες, εξαπλώνουν διαρκώς τη φτώχεια και εξαθλίωση. Ο μισθός τελειώνει στα μισά του μήνα, οι εργαζόμενοι παραδίδονται στην υπερεκμετάλλευση και θυσιάζονται σε «ατυχήματα»-δολοφονίες. Όμως για τις τράπεζες και επιχειρήσεις, τους καπιταλιστές και πλούσιους παρέχονται άφθονες επιδοτήσεις (φοροαπαλλαγές, Ταμείο Ανάπτυξης κ.λπ.) και τα υπερκέρδη τους αυξάνονται προκλητικά.

- Εμπορευματοποίηση της Υγείας (διάλυση ΕΣΥ, «νόμιμο φακελάκι» κ.λπ.), της Παιδείας (ιδιωτικά πανεπιστήμια, γενικευση διδάκτρων, εξεταστικό σφαγείο του Νέου Λυκείου κ.λπ.), της Ενέργειας, του Νερού κ.λπ.

καθώς και η στεγαστική κρίση, αποτέλεσμα της κερδοσκοπίας στα ακίνητα, επιβάλλουν έναν σκληρό ταξικό αποκλεισμό από τα πιο βασικά κοινωνικά αγαθά.

- Τέμπη, πλημμύρες, πυρκαγιές: μαζικές καταστροφές και εγκλήματα που συσσωρεύονται και ξεσπάνε εξαιτίας της πλήρους εγκατάλειψης των βασικών υποδομών / αναγκών, της ιδιωτικοποίησης και αρπαγής των πάντων, της εξαχρείωσης του κυβερνητικού και κρατικού μηχανισμού.

- Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι ΣΥΝΕΝΟΧΗ στη σφαγή των Παλαιστινίων, υποστηρίζοντας αφειδώς τους δολοφόνους σιωνιστές του Ισραήλ. Στέκει από τους πιο «πρόθυμους» στα τυχοδιωκτικά, πολεμικά σχέδια (φρεγάτα στην Ερυθρά, υποστήριξη του μισο-φασιστικού καθεστώτος Ζελένσκι). Η αιμορραγία δεκάδων δισ. για εξοπλισμούς, ώστε ο ελληνικός καπιταλισμός να παραμείνει ευνοούμενος και μπροστάρης των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ, είναι η άλλη όψη της μείωσης των εισοδημάτων και της φτώχειας για τον λαό.

### Ενάντια σε Καταστολή & Πολιτική Σήψη

Αυτές οι πολιτικές έχουν διαμορφώσει:

α) Ένα αφόρητο καθεστώς, με κύριο όπλο ένα μαύρο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης. Το λεγόμενο «Κράτος Δικαίου», καραμέλα των αστικών δυνάμεων και της ελίτ των Βρυξελλών, είναι η κωδική ονομασία αυτού του κράτους, που συστηματικά προχωράει μια προληπτική αντεπανάσταση. Αυτή είναι η ουσία του διαρκούς περιορισμού του δικαιώματος της απεργίας, του συνδικαλισμού, των διαδηλώσεων... του νομικού σκοταδισμού (νέοι ποινικοί κώδικες, απροσχημάτιστη ταξική λειτουργία της αστικής δικαιοσύνης)... της καταπάτησης του Άρθρου 16. Η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού κάνει όλες τις αστικές δυνάμεις να βασιζονται στην καταστολή, στα δόγματα περί «παραβατικότητας» και «ατομικής ευθύνης» όλων των «από κάτω», των πιο φτωχών και αδύναμων, ενώ για την ελίτ και τους υπηρέτες της βασιλείας η ασυδοσία και ατιμωρησία.

β) Μια νοσηρή κατάσταση, όπου από τις «κορυφές» της κυβέρνησης και της ελίτ εκπέμπεται κάθε ανομία και εγκληματικότητα, ανηθικότητα και βρωμιά. Μια κρίση όλων των αξιών, με αιχμή του δόρατος έναν δηλητηριώδη, επιθετικό «δικαιωματισμό». Η εμπορευματοποίηση γυναικών και παιδιών με πρόσχημα την «καταπολέμηση των διακρίσεων» είναι από τα πρώτα επεισόδια μιας πορείας που απειλεί την κοινωνία με αποσύνθεση.

### ΜΑΥΡΟ στα Δεκανίκια του συστήματος

Εργαζόμενοι, φτωχά λαϊκά στρώματα και νεολαία πρέπει να αποτελειώσουν τους νεοφιλελεύθερους δήθεν «Προοδευτικούς»: Το

σεσημασμένο ΠΑΣΟΚ, τον ΣΥΡΙΖΑ του επιχειρηματία Κασσελάκη, τη μνημονιακή Νέα Αριστερά που ξεβράστηκε απ' αυτόν. Το μόνο που μπορούν να προσφέρουν, είναι η αναπηρία τους απέναντι στη Δεξιά. Έτσι έστρωσαν τον δρόμο στον Μητσοτάκη, έπειτα τον βοήθησαν με την ουσιαστική συμφωνία τους σε Μνημόνια, Ιδιωτικοποιήσεις, αντεργατικά-αντιλαϊκά μέτρα.

Παλεύουμε για τη συντριβή των Ακροδεξιών (ΕΛΛ. Λύση, Νίκη, Σπαρτιάτες). Γραφικοί και γελοίοι, παραμένουν ένα επικίνδυνο συμπλήρωμα για μια διαρκή μετατόπιση προς τα δεξιά. Λανθάνονται ως αντισυστημικοί για να αποτελέσουν εφεδρεία για το χτύπημα του εργατικού κινήματος.

### Ενάντια σε Ευρώ - ΕΕ Των Πλουσίων, της Καταστολής, του Πολέμου

Ενώ οι ευρωπαϊκές οικονομίες σαρώνονται (συρρίκνωση βιομηχανίας, κρίση πρωτογενούς τομέα κ.ά.), οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές έχουν αποφασίσει μια αντιδραστική πορεία χωρίς επιστροφή. Είναι ο μονόδρομος τους απέναντι στην ιστορική υποβάθμιση τους, στους ανταγωνισμούς με ΗΠΑ, Ρωσία-Κίνα και άλλες ισχυρές δυνάμεις.

Ευρώ και ΕΕ, οι δυνάμεις που τα υπηρετούν (Μακρόν στη Γαλλία, Μελόνι στην Ιταλία, κυβερνητικός συνασπισμός στη Γερμανία κ.ά.) έχουν γίνει συνώνυμα μιας πανευρωπαϊκής αντεπανάστασης:

- Φτωχοποίηση και τσάκισμα των εργαζομένων: ακρίβεια, ιδιωτικοποιήσεις, διάλυση εργασιακών σχέσεων, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων κ.λπ.

- Αυταρχικές «Δημοκρατίες των Πλουσίων», βοναπαρτιστικά καθεστώτα, που κυβερνούν παραβιάζοντας κάθε νομιμότητα και βιάζοντας τη λαϊκή βούληση, με καταστολή, με διαρκή κοινοβουλευτικά και πολιτικά πραξικοπήματα.

- Κτηνώδης ρατσισμός, που δολοφονεί πρόσφυγες και μετανάστες και τους θέλει δούλους, εργάτες και ανθρώπους «δεύτερης κατηγορίας». Για να διαιρεί και να χτυπάει τους εργαζόμενους, να δηλητηριάζει τις κοινωνίες με ξενοφοβία και ρατσισμό.

- Διαρκής χειροτέρευση της περιβαλλοντικής καταστροφής, με τις καταστροφικές πολιτικές της ψεύτικης «πράσινης μετάβασης» (μια τεράστια επιδότηση στο κεφάλαιο).

- Η απειλή του Πολέμου σκιάζει όλο και πιο βαριά τους λαούς. Η λυσσασμένη απόφαση των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών να ηττηθεί η Ρωσία, έχει μετατρέψει την Ευρώπη σε προγεφύρωμα των ΗΠΑ-NATO. Η στροφή σε έναν όλο και πιο σκληρό μιλιταρισμό, στις κραυγές ο πληθυσμός «να ετοιμάζεται για πόλεμο», στις εξοπλιστικές δαπάνες απειλούν με ολοκαύτωμα.

**ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ - ΕΕ**  
των Πλουσίων, της Καταστολής, του Πολέμου



**ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΥΡΩΠΗ**  
των Κοινών Αγώνων των Εργαζομένων  
του Σοσιαλισμού



**ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΥΡΩΠΗ****των Κοινών Αγώνων των Εργαζομένων, του ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ**

Δεν μπορεί να υπάρξει καμία αυταπάτη για «μεταρρύθμιση» ή βελτίωση αυτού του αντιδραστικού στρατηγείου. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει από πρώτο χέρι τα Μνημόνια, το καθεστώς Αποικίας Χρέους στο όνομα των ευρωπαίων δανειστών και «εταίρων». Προς τα εκεί κατατρακυλάνε η εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία σε όλη την ήπειρο.

Οι αστικές δυνάμεις από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ, το ΜΕΡΑ25 και τη Νέα Αριστερά, συναγωνίζονται ποια είναι πιο αυθεντικά «ευρωπαϊκή» για να υπηρετήσει αυτή την στρατηγική. Οι ρεφορμιστές του ΚΚΕ έχουν παραπέμψει τη ρήξη με Ευρώ-ΕΕ στις καλένδες (όπως και οτιδήποτε πέρα από την εκλογική ενίσχυσή τους). Το ίδιο η συμβιβασμένη, αστικοποιημένη ευρωπαϊκή «αριστερά», που έχει υποκύψει στον ρεφορμισμό, τον νεοφιλελευθερισμό και τον κυβερνητισμό στο όνομα του «μικρότερου κακού» και των «πλατιών αντιδεξιών μετώπων».

Μόνη διέξοδος είναι να βρούμε από Ευρώ-ΕΕ, απαραίτητο βήμα για να αποφασίζει ο ελληνικός λαός για τον εαυτό του, για την εφαρμογή ενός προγράμματος ενάντια στα Μνημόνια Διαρκείας. Η πάλη για τη διάλυση αυτών των ενώσεων των καπιταλιστών και ιμπεριαλιστών, δεν σημαίνει απομονωτισμό – αλλά συντονισμό και ενοποίηση με τους αγώνες σε όλη την Ευρώπη (απεργίες, διαδηλώσεις, κινητοποιήσεις αντιπολεμικές και σε αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη κ.λπ.), με στόχο μια Ευρώπη των Εργαζομένων.

**Ενάντια στο Αδιέξοδο του πολιτικού σκηνικού****Οι Χούντες δεν πέφτουν με λόγια στη Βουλή****ΜΕ ΜΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ**

Η «κυριαρχία Μητσοτάκη» είναι ένας μύθος, που προέκυψε μόνο από το αδιέξοδο που δημιούργησε η δικαιολογημένη λαϊκή αηδία για τον ΣΥΡΙΖΑ. Η δυσαρέσκεια, που ξεκίνησε υπόγεια και με εκρήξεις, φουντώνει. Αδιάψευστος μάρτυρας και προάγγελος εξελίξεων το πρόσφατο μεγάλο φοιτητικό κίνημα και η ανεπιτυχής προσπάθεια του Μητσοτάκη να «μπαζώσει» το έγκλημα των Τεμπών.

Για να νικήσουν οι αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας, δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις. Είναι αδιέξοδη και καταστροφική η πολιτική του ΚΚΕ, που διασπά, καθιλώνει ή σαμποτάρει τους αγώνες (πρόσφατο παράδειγμα οι φοιτητές), αρνείται την κλιμάκωση με αιτήματα-αιχμές (π.χ. για την εθνικοποίηση των σιδηροδρόμων), προχωράει όλο και πιο συντηρητικά και νομιμόφρονα, θέλοντας όλα να καταλήγουν σε μια ψήφο διαμαρτυρίας.

Το ίδιο αδιέξοδη είναι η προσκόλληση στην αστική πολιτική του ΜΕΡΑ25. Η ανακύκλωση, ξανά και ξανά, εκλογικίστικων συγκολλήσεων που «ενώνονται» μόνο μπροστά στις κάλπες.

Χρειάζεται μια πολιτική ενότητας και οργάνωσης των εργαζομένων, ταξικής ανεξαρτησίας, αποφασιστικής ανάπτυξης των αγώνων. Μια Αριστερά Επαναστατική, που δεν θα υποκλίνεται ούτε στο δόγμα ΤΙΝΑ (δεν υπάρχει εναλλακτική) ούτε στον κάλπικο αστικό νεοφιλελεύθερο δικαιωματισμό των «ταυτοτήτων». Που θα παλεύει για την αναγέννηση της επαναστατικής προοπτικής, του Σοσιαλισμού.

**Στηρίξτε-Ψηφίστε το ευρωψηφοδέλτιο της ΟΚΔΕ. Όπου συμμετέχουν αγωνιστές εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, νέοι, που παλεύουν καθημερινά γι' αυτή την πολιτική. Για την αναγκαία αλλαγή συσχετισμών και πορείας μέσα στο κίνημα και στους αγώνες, για την πραγματική ενίσχυση και τη νίκη τους.**

# Οι υποψήφιοι της ΟΚΔΕ στις Ευρωεκλογές της 9ης Ιουνίου



**Σ**το ψηφοδέλτιο της ΟΚΔΕ συμμετέχουν:

Μέλη διοικήσεων σωματείων, συνδικαλιστές και εργαζόμενοι ενεργοί στο εργατικό κίνημα: Με σημαντική συμβολή στις απεργίες και τους αγώνες (ενάντια στους ν. Χατζηδάκη-Γεωργιάδη, τις ιδιωτικοποιήσεις, τις συνδικαλιστικές διώξεις, για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας, για αυξήσεις στους μισθούς και συλλογικές συμβάσεις κ.ά.). Στην οργάνωση των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς και στην οικοδόμηση σωματείων.

Φοιτητές που συμμετέχουν στην πρώτη γραμμή των κινητοποιήσεων και αγώνων της νεολαίας, στο μεγάλο φοιτητικό κίνημα ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Αγωνιστές που δραστηριοποιούνται: Για την υπεράσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών, ενάντια στην κρατική καταστολή, τον ρατσισμό, τον φασισμό. Για την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, την ήττα του σιωνιστικού κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ. Ενάντια στις βάσεις, το ΝΑΤΟ, τους εξοπλισμούς, για την οικοδόμηση ενός μαζικού αντιπολεμικού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος.

Το ψηφοδέλτιο της ΟΚΔΕ συμβολίζει και αναδεικνύει και εκείνους τους αγώνες, εκείνο το κομμάτι της εργατικής τάξης (μερική απασχόληση και κάθε είδους ελαστική εργασία, ανασφάλιστοι, άνεργοι, μετανάστες κ.λπ.) που αποσιωπάται απ' τα ΜΜΕ, τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, την αστική διαπλοκή. Τους αγωνιστές που δεν έχουν καμία σχέση με τις τηλεπερσόνες, τους επαγγελματίες και προνομιούχους της επίσημης πολιτικής. Που έπαιξαν και παίζουν σημαντικό ρόλο σε όλα τα κινήματα, στους μικρούς ή μεγάλους αγώνες.

ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, εκπαιδευτικός σε φροντιστήρια, πρόεδρος ΔΣ Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης (ΣΜΕΘ)

ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ ΔΙΟΝΥΣΙΑ, εκπαιδευτικός στη δημόσια εκπαίδευση

ΓΑΤΣΟΥ ΔΑΝΑΗ (Ιορδάνια), εργαζόμενη σε εταιρία πληροφορικής, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΓΚΟΣΔΑ ΑΓΝΗ, εργαζόμενη στον επισιτισμό, φοιτήτρια Γαλλικής Φιλολογίας

ΓΚΟΥΡΔΟΥΚΗ ΜΑΡΙΑ, φοιτήτρια στο Τμήμα Αγωγής και Φροντίδας στην πρώιμη παιδική ηλικία ΔΠΠΑΕ, μέλος της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης

ΓΟΥΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, εμποροϋπάλληλος ΔΗΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, ιδιωτική υπάλληλος, εργαζόμενη σε τηλεφωνικό

κέντρο

ΔΡΑΓΟΥΤΑ ΜΑΡΙΑ, εμποροϋπάλληλος, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΖΑΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, εργαζόμενος φαρμακοποιός, μέλος της Επιτροπής Υπεράσπισης των 25 διωκόμενων φοιτητών στα Ιωάννινα

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ, ηλεκτρολόγος μηχανικός – εργαζόμενη στις τηλεπικοινωνίες, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Victus

ΚΑΚΟΥΛΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, εμποροϋπάλληλος, φοιτήτρια Γαλλικής Φιλολογίας

ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΕΒΙΝΑ, εργαζόμενη στο εμπόριο

ΚΑΝΤΖΕΛΗ ΡΙΑ (Ελευθερία), εργαζόμενη σε φροντιστήρια, μέλος της Αντεπίθεσης των Εκπαιδευτικών

ΚΑΡΑΣΑΡΑΛΙΔΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ, εργαζόμενη στην υγεία, αποκλειστική νοσοκόμα

ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ, μεταπτυχιακός φοιτητής Ιστορίας, μέλος της Δημοτικής Κίνησης «Εργατική Αντεπίθεση» στον δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης

ΚΑΡΥΔΗΣ ΜΑΡΚΟΣ, εργαζόμενος στον επισιτισμό, μέλος ΔΣ Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τουριστικών-Επισιτιστικών Επιχειρήσεων ν. Θεσσαλονίκης (ΣΕΤΕΠΕ)

ΚΙΤΣΩΝΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ, ιδιωτικός υπάλληλος, μέλος της Πρωτοβουλίας Κατοίκων Δάφνης

ΚΟΤΟΥΔΗ ΚΙΚΗ, εργαζόμενη σε κατασκευαστική εταιρία, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΚΟΥΡΙΑΛΑΣ ΜΗΝΑΣ, εργαζόμενος στον επισιτισμό, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Θεσσαλονίκης

ΚΟΥΤΑΛΑΚΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, εργαζόμενη στον Σκλαβενίτη, μέλος ΔΣ Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τουριστικών-Επισιτιστικών Επιχειρήσεων ν. Θεσσαλονίκης (ΣΕΤΕΠΕ)

ΚΟΥΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, μισθωτός εργαζόμενος στην e-food, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Ιωαννίνων

ΚΤΕΝΑΣ ΝΙΚΟΣ, μισθωτός εργαζόμενος στην e-food, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Θεσσαλονίκης και της Δημοτικής Κίνησης «Εργατική Αντεπίθεση» στον δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης

ΚΤΙΣΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ιδιωτική εκπαιδευτικός, μεταφράστρια, μέλος της Ανοιχτής Επιτροπής Αγώνα Ιεράπετρας

ΜΑΡΓΑΡΗΣ ΧΑΡΗΣ (Χαράλαμπος), μεταπτυχιακός φοιτητής Οικονομικών, εκπαιδευτικός σε φροντιστήρια

ΜΗΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, εμποροϋπάλληλος στον Σκλαβενίτη

ΜΙΚΡΩΝΗΣ-ΛΟΥΝΤΖΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ, εργαζόμενος στην πληροφορική

ΜΠΑΡΔΑΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, μισθωτός ηλεκτρολόγος

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΜΑ ΠΑΟΥΛΙΝ, βιομηχανικός εργάτης

ΜΠΟΥΡΤΖΕΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, φοιτητής Χημικού, μέλος του ΔΣ Φοιτητικού Συλλόγου Χημικού Ιωαννίνων με τη Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη και του ΔΣ Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

ΜΠΡΕΝΤΑΣ ΑΛΕΞΙΟΣ, διδάκτορας Χημείας, εκπαιδευτικός στα φροντιστήρια, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑ, εργαζόμενη στο My Market

ΝΤΟΥΡΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, εμποροϋπάλληλος, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, φυσικός, εργαζόμενος καθηγητής σε φροντιστήρια, αντιπρόεδρος ΔΣ Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης (ΣΜΕΘ)

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΣΟΦΡΟΝΗΣ, εκδόσεις Εργατική Πάλη

ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΕΛΠΙΝΙΚΗ (Πένυ) εργαζόμενη στην ιδιωτική υγεία, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΣΑΒΒΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, εργαζόμενος στην υγεία

ΣΓΟΥΡΑΣ ΣΠΥΡΟΣ, εργαζόμενος στις τηλεπικοινωνίες, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

ΣΗΦΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ, διδακτορικός φοιτητής Ιστορίας, μεταφραστής – συγγραφέας

ΣΚΕΥΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, ηλεκτρολόγος μηχανικός, εργαζόμενος στις τηλεπικοινωνίες

ΤΖΩΡΤΖΗ ΝΑΝΤΙΑ (Κωνσταντίνα), πτυχιούχος Ιατρικής, μεταπτυχιακή φοιτήτρια Φιλοσοφίας, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

ΤΣΕΡΕΓΚΟΥΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, εργαζόμενος στις τηλεπικοινωνίες, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Vodafone

ΦΟΥΡΝΟΤΖΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, βιομηχανικός εργάτης

## 76 ΧΡΟΝΙΑ ΝΑΓΚΜΠΑ

# Ο Παλαιστινιακός λαός αντιμέτωπος με την τελική επίθεση

**Σ**τις 15 Μαΐου συμπληρώνονται 76 χρόνια από την έναρξη της Νάγκμπα (Καταστροφής), δηλαδή του σφαγιασμού και της βίαιης εκδίωξης μεγάλου μέρους του παλαιστινιακού λαού από τη γη του, από το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ. Πρόκειται για μια καταστροφή που ξεκίνησε το 1948 με την ίδρυση του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ και δεν σταμάτησε ουσιαστικά ποτέ.

Σήμερα, με τη Λωρίδα της Γάζας ισοπεδωμένη, τον παλαιστινιακό λαό να εκδιώκεται, να δολοφονείται κατά χιλιάδες από τις βόμβες την πείνα και τη δίψα και με το σιωνιστικό καθεστώς να ετοιμάζει την πλήρη εθνοκάθαρση των παλαιστινιακών εδαφών και τον ολοκληρωτικό εκτοπισμό των Παλαιστίνιων, η Νάγκμπα είναι κάτι πολύ περισσότερο από μέρα μνήμης: είναι ημέρα αγώνα του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό να επιβάλουμε την αποτροπή της.

### Η Πρώτη Νάγκμπα

Στον απόηχο του Ολοκαυτώματος και της παγκόσμιας συμπάθειας προς τον Εβραϊκό λαό, το 1947 ο ΟΗΕ προχώρησε στην αυθαίρετη διαίρεση των παλαιστινιακών εδαφών και την παραχώρηση του 50% στους Εβραίους αν και τότε αποτελούσαν μόλις το 30% των κατοίκων της περιοχής παρά την αντίδραση των αραβικών χωρών. Η ανακήρυξη του ισραηλινού κράτους από τους σιωνιστές στις 14 Μαΐου του 1948 ακολουθήθηκε από τον πόλεμο που κήρυξαν πέντε αραβικά κράτη (Αίγυπτος, Συρία, Ιορδανία, Λίβανος, Ιράκ) στο νεοσύστατο κράτος και την ήττα τους. Πάνω από 15.000 Παλαιστίνιοι δολοφονήθηκαν, 531 παλαιστινιακά χωριά και πόλεις καταστράφηκαν ολοσχερώς και περίπου 800.000 Παλαιστίνιοι (σχεδόν το 70% του παλαιστινιακού πληθυσμού) πήραν το δρόμο της προσφυγιάς. Η κατάληψη των παλαιστινιακών εδαφών (Λωρίδα της Γάζας, Δυτική Όχθη του Ιορδάνη και Ανατολική Ιερουσαλήμ) ολοκληρώθηκε το 1967, στον Πόλεμο των Έξι Ημερών, που κατοχύρωσε τη στρατιωτική ηγεμονία του σιωνιστικού κράτους και το ρόλο του ως μαντρόσκυλου των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

### Το Σχέδιο των Σιωνιστών ήταν πάντα η Εθνοκάθαρση

Μέχρι σήμερα η ιστορία των Παλαιστίνιων είναι μια ιστορία ηρωικών εξεγέρσεων (1η και 2η Ιντιφάντα) και αντίστασης παρά τα πενιχρά μέσα που διέθεταν. Είναι επίσης μια ιστορία γεμάτη σφαγές (Ντεϊρ Γιασίν, Σάμπρα και Σατίλα, Κανά), ισοπέδωση ολόκληρων περιοχών (η Γάζα μόνο έχει βομβαρδιστεί πέντε φορές μετά την αποχώρηση του ισραηλινού στρατού από αυτήν το 2005), εκτοπισμούς (σε 6 εκατομμύρια υπολογίζονται οι Παλαιστίνιοι που ζουν σε προσφυγικούς καταυλισμούς στις γειτονικές αραβικές χώρες ή στη διασπορά), αρπαγή των περιουσιών τους, του νερού και των έφορων περιοχών της Παλαιστινιακής

γης, καταστροφή των καλλιεργειών τους, διαρκείς εκδιώξεις και επικοισμούς (τους 280 φτάνουν σήμερα, απλωμένοι μέσα στη Δυτική Όχθη έτσι ώστε να είναι αδύνατη η δημιουργία ενιαίου παλαιστινιακού κράτους), φυλακίσεις και πολιτικές διώξεις των αγωνιστών τους (6.000 Παλαιστίνιοι κρατούμενοι βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές).

Ποτέ το σιωνιστικό καθεστώς δεν σκόπευε να επιτρέψει τη δημιουργία ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους ή να δεχτεί την ισότιμη συνύπαρξη των δυο λαών στα ίδια εδάφη. Ακόμα και οι συμφωνίες του Όσλο (1993 και 1995) αυτό εξασφάλισαν (γι αυτό και η ευθύνη της Φατάχ και του Γιασέρ Αραφάτ είναι τεράστιες): παραχώρησαν μια πλασματική αυτονομία χωρίς καμιά πραγματική εξουσία (οικονομική ή στρατιωτική) στη νεότευκτη Παλαιστινιακή Αρχή και της ανέθεσαν το ρόλο του διαχειριστή και τοποτηρητή της κατοχής και της διατήρησης της «ειρήνης». Κάθε απόπειρα αντίδρασης των Παλαιστίνιων στις διαρκείς παραβιάσεις αυτών ή των επόμενων ειρηνευτικών συμφωνιών αποτελούσε απλώς το πρόσχημα για ακόμα μεγαλύτερη καταστολή και καταπίεση. Η εξέλιξη της Παλαιστινιακής Αρχής στην εκφυλισμένη, ανερικανόδουλη διακυβέρνηση του Αμπάς, σε συνδυασμό με την υποχώρηση του εργατικού κινήματος, επέτρεψαν την ανάδειξη ισλαμικών οργανώσεων, με κυρίαρχη τη Χαμάς. Αυτές ανέλαβαν την ένοπλη αντίσταση, την προστασία και την κοινωνική στήριξη (συσσίτια, σχολεία, κλπ) των παλαιστινιακών πληθυσμών απέναντι στην καταστολή, την οικονομική ασφυξία, την ανεργία και τις τεράστιες ελλείψεις που επέβαλλε η ισραηλινή κατοχή.

Μέχρι και την 7η Οκτωβρίου, οι Παλαιστίνιοι είχαν περιοριστεί στο 15% των εδαφών της ιστορικής Παλαιστίνης, σε καθεστώς απαρτχάιντ, με ένα τείχος 708 χιλιομέτρων μέσα και γύρω από τη Δυτική Όχθη, δεκάδες σημεία ελέγχου, πολύωρες αναμονές και εξευτελιστικούς ελέγχους για να μετακινηθούν μέσα στις παλαιστινιακές περιοχές. Όσοι είχαν απομείνει να ζουν στην Ιερουσαλήμ (20% του πληθυσμού της) αντιμετώπιζονταν ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, χωρίς δικαίωμα ιδιοκτησίας. Στη Γάζα, ιδιαίτερα μετά την εκλογική επικράτηση της Χαμάς το 2006, η κατάσταση είχε γίνει αφόρητη: 47% ανεργία, 95% του πληθυσμού χωρίς πρόσβαση σε πόσιμο νερό, το 50% δεν είχε αρκετά για να σιτιστεί. Ήταν μια γενοκτονία διαρκείας που η διεθνής κοινότητα παρακολούθησε αμέτοχη και απαθής.

### Μετά την 7η Οκτωβρίου

Σήμερα, μετά από 7 μήνες βομβαρδισμών και στρατιωτικών επιχειρήσεων η Γάζα μετράει σχεδόν 35.000 νεκρούς, στην πλειοψηφία τους γυναίκοπαιδα. Το σύνολο σχεδόν των σπιτιών, των υποδομών, των νοσοκομείων και σχολείων είναι ισοπεδωμένο. Σχεδόν 2,3 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν στοιβαχτεί στις νότιες περιοχές, γύρω από τη Ράφα, παλεύοντας να επιβιώσουν κόντρα στις αεροπορικές επι-



δρομές, την πείνα, τη δίψα και τις επιδημίες. Άλλοι 300.000 παραμένουν στην κατεστραμμένη και κατελημμένη από τους Ισραηλινούς βόρεια και κεντρική Γάζα, σε ακόμη χειρότερες συνθήκες. Η Δυτική Όχθη υφίσταται κι αυτή τις συνέπειες της συλλογικής τιμωρίας και της εθνοκάθαρσης: τα πογκρόμ των φανατικών εποίκων που με την προστασία του στρατού και της αστυνομίας εισβάλλουν σε σπίτια, βασανίζουν, εξευτελίζουν και σκοτώνουν ανθρώπους (460 είναι τα θύματα των τελευταίων μηνών), τους υποχρεώνουν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και τα χωριά τους, καταστρέφουν την αγροτική τους παραγωγή, τους απαγορεύουν τη συγκομιδή και την πώληση των προϊόντων τους, καταστρέφουν τις υποδομές άρδευσης και ύδρευσης. Υπό διωγμό τελούν και οι Παλαιστίνιοι ισραηλινοί πολίτες (γύρω στα 3 εκατομμύρια) που, ούτως ή άλλως, αντιμετώπιζονταν ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Όχι μόνο δεν μπορούν να διαμαρτυρηθούν για τη γενοκτονία του λαού τους, αλλά θεωρούνται συλληβδην τρομοκράτες, απολούνται από τις δουλειές τους, αποβάλλονται από τις σχολές τους, βρίσκονται αντιμέτωποι με ποινικές έρευνες και δικαστικές διώξεις.

Εφτά μήνες και πολλά δισεκατομμύρια οπλικών συστημάτων μετά, το σιωνιστικό καθεστώς δεν έχει πετύχει κανέναν από τους στόχους του. Η Χαμάς δεν έχει εξοντωθεί, και η παλαιστινιακή αντίσταση δεν έχει καμφθεί. Αντίθετα, παραμένει αξιόμαχη και αποτελεσματική. Οι μαχητές που χάνονται αντικαθίστανται άμεσα από άλλους, οι ρουκέτες τους συνεχίζουν να τρομοκρατούν τους κατοίκους της Σντερότ και της Ασκελόν και αυτοί να επιχειρούν ακόμα και στις περιοχές που βρίσκονται υπό ισραηλινό έλεγχο επιφέροντας σημαντικά πλήγματα στον ισραηλινό στρατό και το ηθικό του. Έχει γίνει πλέον φανερό σε όλους ότι οι ισραηλινοί όμηροι όχι μόνο δεν θα επιστρέψουν, αλλά θα εξοντωθούν από ισραηλινά πυρά, με αποτέλεσμα συνεχείς κινητοποιήσεις που ζητούν την παραίτηση της κυβέρνησης. Η εθνοκάθαρση και ο έλεγχος της Γάζας και της Δυτικής Όχθης σκοντάφτει στην αντίσταση του ηρωικού παλαιστινιακού λαού που αρνείται να εγκαταλείψει τη γη του, ενώ οι χειρισμοί του σιωνιστικού καθεστώτος έχουν μετατρέψει το Ισραήλ σε μια μισητή χώρα στα μάτια της παγκόσμιας κοινής γνώμης.

Ωστόσο, ο Νετανιάχου, πλαισιωμέ-

νος από τον ακροδεξιό συρφετό της κυβέρνησής του που τον συναγωνίζεται σε μισαλλοδοξία και φανατισμό και αποθρασυμμένος από την ανοχή και την στρατιωτικο-οικονομική των δυτικών συμμάχων του, επιμένει να επιβάλλει τη δική του ατζέντα και να παρατείνει την παραμονή του στην εξουσία: Αρνείται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και συνεχίζει να επιτίθεται σε αμάχους, νοσοκομεία, φιλανθρωπικές οργανώσεις, κονβόι ανθρωπιστικής βοήθειας, ανακαλύπτοντας παντού κρησφύγετα της Χαμάς. Εμποδίζει την ανθρωπιστική βοήθεια και αδιαφορεί για την παγκόσμια κατακραυγή. Ταυτόχρονα επιτίθεται σε όλες τις γειτονικές του χώρες διακινδυνεύοντας μια ανεξέλεγκτη γενίκευση του πολέμου, και προσβλέποντας στο να κερδίσει όσα περισσότερα μπορεί με την αρωγή των δυτικών συμμάχων και κυρίως των αμερικανών στους οποίους ξέρει ότι το Ισραήλ είναι πολύτιμο.

### Η Αλληλεγγύη Όπλο των Παλαιστίνιων

Η εδώ και μήνες απειλούμενη χερσαία εισβολή στη Ράφα, το τελευταίο καταφύγιο των παλαιστίνιων προσφύγων, μάλλον είναι πλέον πολύ κοντά. Σε αντάλλαγμα για μια ήπια απάντηση στην πρόσφατη ιρανική επίθεση (που το Ισραήλ, βέβαια, προκάλεσε) φαίνεται πως το σιωνιστικό καθεστώς πήρε από την κυβέρνηση Μπάιντεν το πράσινο φως για να προχωρήσει. Βέβαια οι αμερικανοί κάνουν λόγο για περιορισμένη επιχείρηση, αλλά πιθανότατα η ισραηλινή κυβέρνηση θα τους διαψεύσει άλλη μια φορά. Μόνη διέξοδος προβάλλει η Αίγυπτος, που, όμως, εξακολουθεί να αρνείται κατηγορηματικά να δεχτεί το τεράστιο κύμα προσφύγων που θα προκληθεί. Για να καμφθεί η αντίσταση του δικτάτορα Σίσι φαίνεται ότι έχουν προσφερθεί σημαντικά οικονομικά ανταλλάγματα και επενδύσεις, με δεδομένο ότι η χώρα έχει φτάσει στα όρια της χρεοκοπίας από το εμπάργκο στην Ερυθρά Θάλασσα.

Η υπεράνθρωπη αντοχή και ο απίστευτος ηρωισμός του παλαιστινιακού λαού θα δοκιμαστεί και πάλι, κι αυτή τη φορά ακόμα πιο σκληρά. Η αλληλεγγύη των λαών του κόσμου, που δεν έχει σταματήσει να εκφράζεται με μαζικές και συνεχείς κινητοποιήσεις, τώρα χρειάζεται να είναι πιο δυναμική από ποτέ.

■ Μαρία Κτιστάκη

## Μέση Ανατολή

# Νέα ισορροπία τρόμου μετά την επίθεση του Ισραήλ στο Ιράν

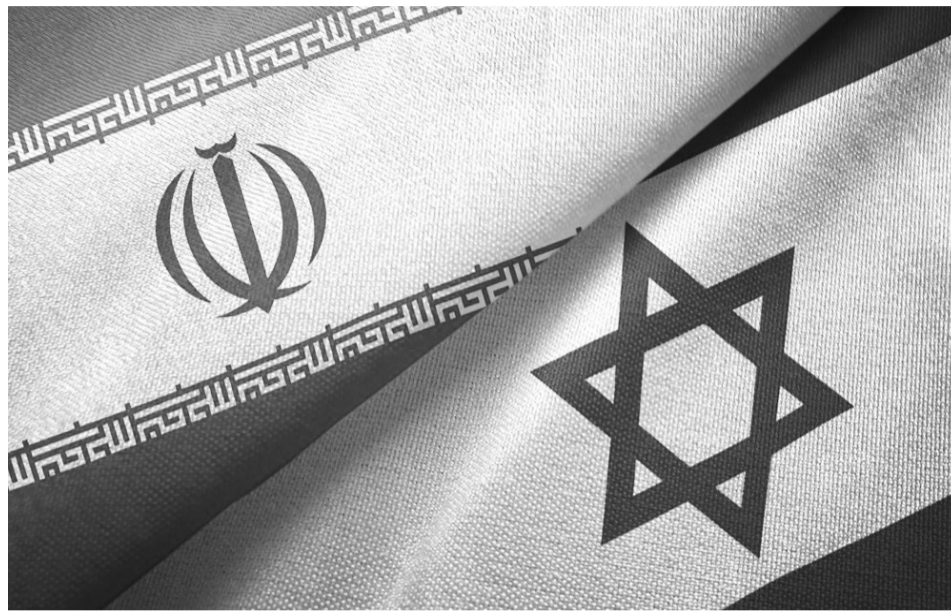
**Σ**ε αλυσιδωτές αντιδράσεις και μια νέα, εξαιρετικά εύθραυστη, ισορροπία τρόμου, στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής, έχει οδηγήσει η βομβιστική επίθεση που πραγματοποιήσε το Ισραήλ, την 1η Απριλίου, στην ιρανική πρεσβεία στη Δαμασκό, και είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο 11 ανθρώπων μεταξύ των οποίων διπλωματών και τριών ανώτατων αξιωματικών των Φρουρών της Επανάστασης (στρατιωτικό σκέλος του ισλαμικού καθεστώτος).

Η εκ πρώτης όψεως αψυχολόγητη κίνηση του σιωνιστικού καθεστώτος να χτυπήσει ιρανικό έδαφος (το έδαφος των πρεσβειών θεωρείται επικράτεια της χώρας τους και όχι της χώρας που τις φιλοξενεί) και να προκαλέσει την αναπόφευκτη αντίδραση-επίθεση του Ιράν, ήταν στην πραγματικότητα μια κίνηση τακτικής που εντάσσονταν σε μια ιμπεριαλιστική στρατηγική και ταυτόχρονα εγκυμονούσε και εγκυμονεί μια πιθανή και ανεξέλεγκτη κλιμάκωση και απρόβλεπτες διαστάσεις.

### Εκτόνωση της εσωτερικής αμφισβήτησης του Νετανιάχου

Αυτή η κίνηση τακτικής του Ισραήλ στόχευε καταρχάς στην πολιτική παράταση ζωής του Νετανιάχου και της κυβέρνησής του, καθώς η δημοτικότητά τους πνέει τα λείψια και οι πιέσεις για παραίτηση αυξάνουν διαρκώς. Μετά από 7 μήνες ανελέητων βομβαρδισμών, που έχουν κυριολεκτικά ισοπεδώσει τη Γάζα και αποδεκατίσει τον πληθυσμό της, κανένας από τους στόχους –ομολογημένους και ανομολόγητους– που είχε θέσει το καθεστώς όταν ξεκινούσε αυτό τον πόλεμο δεν έχει επιτευχθεί: η Χαμάς δεν έχει εξολοθρευτεί και δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι κάτι τέτοιο είναι πιθανό, οι όμηροι δεν έχουν απελευθερωθεί –με υπαιτιότητα της ισραηλινής πλευράς– και πολλοί από αυτούς έχουν σκοτωθεί εξαιτίας των σαρωτικών ισραηλινών βομβαρδισμών, το Ισραήλ δεν έχει πάρει τον έλεγχο της Γάζας και οι Παλαιστίνιοι δεν έχουν μεταναστεύσει. Αντίθετα επιδεικνύουν μια ηρωική επιμονή να παραμένουν στα εδάφη τους παρά τις δολοφονίες, την πείνα, τη δίψα, τις επιδημίες, την απόλυτη καταστροφή. Ακόμα και στα υπό ισραηλινό έλεγχο βόρεια και κεντρικά τμήματα παραμένουν πάνω από 300.000 Παλαιστίνιοι.

Σαν να μην έφτανε αυτό, και παρά την συνεχιζόμενη και αυξανόμενη στρατιωτική και οικονομική στήριξη των ΗΠΑ, οι οικονομικές συνέπειες του πολύμηνου και πολυδάπανου πολέμου έχουν αρχίσει να γίνονται οδυνηρές: Δεν είναι μόνο το 1,3 εκατομμύρια που στοιχίζουν μηνιαία οι 300.000 επίστρατοι, είναι και οι απώλειες από την απουσία τους από τις δουλειές τους. Επίσης, η πολύμηνη απομάκρυνση των κατοίκων στα σύνορα με το Λίβανο όπου μαινεται ο ακήρυχτος πό-



λεμος με τη Χεζμπολάχ, έχει κόστος. Το ίδιο και οι πανάκριβοι πύραυλοι, τα drones, τα εξοπλιστικά συστήματα και οι οβίδες που χρησιμοποιούνται στη Γάζα, το Ιράκ, τη Συρία, σε όλα τα μέτωπα που έχει ανοίξει η κυβέρνηση. Υπάρχουν, επιπλέον, οι επιπτώσεις από το εμπόργκο που έχουν επιβάλλει οι Χούθι στην Ερυθρά θάλασσα. Με όλα αυτά, η πτώση του ΑΕΠ το τελευταίο τρίμηνο έχει φτάσει το 19,4% σε σχέση με πέρυσι, και 43 δισ. δολάρια έχουν προστεθεί στο χρέος της χώρας.

Έτσι μπροστά στον υποτιθέμενο κίνδυνο από το Ιράν η κυβέρνηση Νετανιάχου παίρνει αναγκαστικά παράταση ζωής ενώ ταυτόχρονα της λύνονται τα χέρια και για μια χερσαία εισβολή στη Γάζα.

### Εκτόνωση της πίεσης που δέχονταν οι Δυτικοί

Όλες οι κυβερνήσεις των Δυτικών ιμπεριαλιστών, και ειδικά η κυβέρνηση του Μπάιντεν που βρίσκεται σε μια σκληρή προεκλογική μάχη, υφίστανται την πίεση από τις εργατικές και λαϊκές μάζες των χωρών τους που αποδοκμαζουν τη γενοκτονία των Παλαιστίνιων από τους Σιωνιστές και τους ίδιους τους Δυτικούς ιμπεριαλιστές. Το ισραηλινό χτύπημα στην πρεσβεία του Ιράν στη Δαμασκό, ο κίνδυνος μιας ανεξέλεγκτης κλιμάκωσης έστρεψε προς το παρόν το ενδιαφέρον από τη Γάζα προς το Ιράν και, ως ένα βαθμό και πρόσκαιρα, ανακούφισε τις Δυτικές κυβερνήσεις που αποσιωπώντας την ισραηλινή επίθεση έσπευσαν προς υποστήριξη των ισραηλινών σιωνιστών ενώ εμφανίστηκαν σαν «ειρηνοποιοί» που αποτρέπουν τα δύο αντιμαχόμενα μέρη από μια ανεξέλεγκτη κλιμάκωση.

### Η Ιρανική Απάντηση

Το ιρανικό καθεστώς δεν μπορούσε, βέβαια, να αφήσει τον βομβαρδισμό στην πρεσβεία του αναπάντητο. Φρόντισε όμως να ενημερώσει έγκαιρα τους Αμερικανούς για το πού, το πότε και το πως θα επιτεθεί και στη συνέχεια, με μια περιορισμένη επίθεση και χωρίς να χρησιμοποιήσει τα ισχυρότερα όπλα του, προχώρησε σε μια στοχευμένη επίθεση σε δύο ισραηλινές

στρατιωτικές βάσεις (η μία, η Νεβατίμ, η πιο σημαντική και καλά φυλασσόμενη σε ολόκληρο το Ισραήλ). Έτσι, αφενός δεν προκάλεσε την κλιμάκωση και αφετέρου έδωσε μια ισχυρή και ικανοποιητική απάντηση αφού παρά την απουσία οποιουδήποτε στοιχείου αιφνιδιασμού, παρά τον περίφημο ισραηλινό «σιδερένιο θόλο» και τη συμπληρωματική ισχυρή αεροπορική ασπίδα των αμερικανών, άγγλων και γάλλων σύμμαχων, κάποιοι από τους ιρανικούς πυραύλους πέρασαν και προξένησαν σημαντικές ζημιές. Εξίσου σημαντικό ήταν το νέο ρήγμα στο αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων της Ιερουσαλήμ που, τρομοκρατημένοι, υποχρεώθηκαν να περάσουν τη νύχτα στα καταφύγια.

Η επίδειξη ισχύος για την καταστροφή που μπορεί να προκαλέσει το Ιράν, σε περίπτωση γενίκευσης του πολέμου, αλλά και το γεγονός ότι χτύπησε για πρώτη φορά το έδαφος του Ισραήλ, ήταν ένα ηχηρό μήνυμα –παρόλο που το Ιράν έχει απέφυγε την ανεξέλεγκτη κλιμάκωση.

### Η κλιμάκωση του πολέμου αποφεύχθηκε μόνο προσωρινά

Στις 23 Σεπτεμβρίου ο Νετανιάχου παρουσίασε έναν χάρτη στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ που αποτύπωνε την στρατηγική των ΗΠΑ (και της ΕΕ) και του Ισραήλ στην ευρύτερη περιοχή. Στον χάρτη αυτόν: α) Στο Ισραήλ ανήκε ολόκληρη η Λωρίδα της Γάζας και η Δυτική Όχθη ενώ οι Παλαιστίνιοι είχαν «εξαφανιστεί» πλήρως. β) Μπαχρέν, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Κατάρ και κυρίως Σαουδική Αραβία, εντάσσονταν στις «Συμφωνίες του Αβραάμ» μαζί με το Ισραήλ και συναποτελούσαν τη γέφυρα μεταξύ Ινδίας και Ευρώπης (ο περίφημος οικονομικός διάδρομος IMEC). γ) Σε αυτόν τον διάδρομο και τη συμμαχία προστίθονταν η Αίγυπτος και η Ιορδανία (που έχουν ήδη υπογράψει συμφωνίες αναγνώρισης αλλά αλληλουποστήριξης με το Ισραήλ), δεν αποσαφηνίζονταν ο ρόλος της Τουρκίας (η συμμετοχή της θα εξαρτώνταν από την ευθυγράμμισή της με τα αμερικάνικα συμφέροντα) ενώ το Ιράν αποκλείονταν εντελώς.

Η κεντρική στόχευση αυτής της

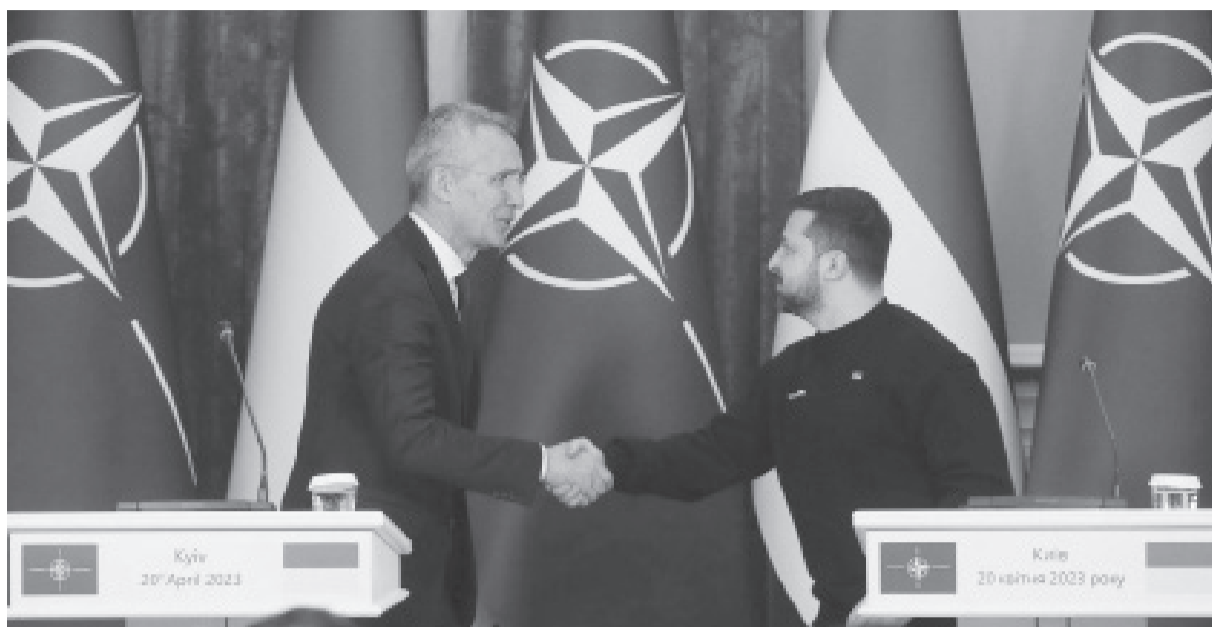
στρατηγικής (δηλαδή ο πλήρης έλεγχος από τους Δυτικούς ιμπεριαλιστές της ευρύτερης Μέσης Ανατολής) είναι προφανώς η Ρωσία και η Κίνα. Οι επιμέρους στόχοι είναι η απόσπαση της Ινδίας από τους BRICS, η συγκρότηση μέσω των «Συμφωνιών του Αβραάμ» ενός ισχυρού πολιτικο-στρατιωτικού μπλοκ χωρών με επικεφαλής το Ισραήλ, η ανατροπή του καθεστώτος του Ιράν (και αντίστοιχα η συντριβή των επιρροών του στη Συρία, Ιράκ, Λίβανο και Υεμένη), η μη ένταξη της Σαουδικής Αραβίας στους BRICS, η ευθυγράμμιση της Τουρκίας με τα σχέδια των ΗΠΑ ώστε να ενισχυθεί η περικύκλωση της Ρωσίας από τη νότια πλευρά της και η απόσπαση των δύο κύριων ενεργειακών πηγών της Κίνας δηλαδή της Σ. Αραβίας και του Ιράν.

Οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές γνωρίζουν πολύ καλά ότι είναι αδύνατον να εφαρμοσθεί το σχέδιό τους με μια άμεση στρατιωτική επέμβαση εναντίον του Ιράν, όχι μόνο γιατί το Ιράν δεν είναι Ιράκ αλλά και γιατί απέτυχαν και στις δύο επεμβάσεις τους στον Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Γι' αυτό επιδιώκουν να ανατρέψουν το καθεστώς του Ιράν με μια συνδυασμένη πολιτικο-στρατιωτική πίεση από τις γύρω χώρες ή ακόμη και με μαζικούς βομβαρδισμούς στο έδαφος του (το Ιράν έχει πεπαλαιωμένη αεροπορία και αντιαεροπορικά συστήματα).

Σε αυτόν τον σχεδιασμό, όπως και στον αντίστοιχο σχεδιασμό στο μέτωπο της Ουκρανίας, οι Δυτικοί έχουν αρχίσει να βρίσκονται μπροστά σε ένα αδιέξοδο, όπως ακριβώς και στην Ουκρανία. Παρ' όλα αυτά, δεν υποχωρούνε αλλά επιμένουν ακόμη πιο λυσσασμένα γιατί γι' αυτούς είναι ζωτικής σημασίας η ήττα της Κίνας και της Ρωσίας. Έτσι, με τη συναίνεση και του Τραμπ, η κυβέρνηση Μπάιντεν πέρασε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων τη γιγαντιαία ενίσχυση προς την Ουκρανία (περίπου 60 δισ δολάρια), προς την Ταϊβάν (8 δισ) και προς το Ισραήλ (24 δισ από 14 δισ που είχαν εισηγηθεί πριν έναν μήνα). Αυτή η γιγαντιαία βοήθεια προς το Ισραήλ αποκαλύπτει όχι μόνο την υποκρισία των Δυτικών για το δράμα των Παλαιστίνιων ή για την «φιλειρηνική διαμεσολάβησή» τους μεταξύ Ιράν και Ισραήλ, αλλά ξεκαθαρίζει ότι οι όποιες διαφορές με το σιωνιστικό Ισραήλ είναι ασήμαντες.

Ο Νετανιάχου έχει πλέον ελεύθερα τα χέρια να επιτεθεί στη Ράφα για την ολοκληρωτική συντριβή και τον εκτοπισμό των Παλαιστίνιων σε μια περιορισμένη περιοχή (ίσως το ένα τρίτο της σημερινής Γάζας και της Δυτικής Όχθης) και πιθανόν στην Ιορδανία και στην Αίγυπτο. Αν επέλθει μια τέτοιου είδους «διευθέτηση» το Ισραήλ, με την βοήθεια των Δυτικών ιμπεριαλιστών, θα ανοίξει το μέτωπο με το Ιράν. Αυτό εξηγεί γιατί το Ισραήλ και οι Δυτικοί απέφυγαν προς το παρόν να κλιμακώσουν περαιτέρω τον πόλεμο με το Ιράν.

## ΗΠΑ - ΕΕ συντηρούν το ουκρανικό μέτωπο



**Μ**ε νέες δόσεις οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας, ΗΠΑ και ΕΕ συντηρούν το ουκρανικό μέτωπο, λίγο πριν το καθεστώς Ζελένσκι σηκώσει τα χέρια ψηλά.

Μετά την αποτυχημένη ουκρανική αντεπίθεση το καλοκαίρι του 2023, ο ουκρανικός στρατός, αποδεδειγμένος και με έλλειψη πυρομαχικών και επαρκών μέσων αεράμυνας σε ένα μέτωπο 1.200 χιλιομέτρων, δείχνει φαινόμενα αποσύνθεσης. Περιορίζεται σε οχυρώσεις θέσεων για να ανακόψει μια ρωσική προέλαση και επιδίδεται σε σαμποτάζ και επιθέσεις αποπροσανατολισμού, όπως στο πυρηνικό εργοστάσιο της Ζαπορίζια, ενώ θολή παραμένει η υπόθεση με την αιματηρή επίθεση στο συναυλιακό κέντρο της Μόσχας. Το καθεστώς Ζελένσκι ψήφισε νέο νόμο επιστράτευσης, πολύ πιο αυστηρό, εντείνει τους ελέγχους στα σύνορα της χώρας για σύλληψη «στρατευσίμων» Ουκρανών και ανοίγει τις φυλακές της χώρας, δίνοντας χάρη σε όσους πιάσουν όπλο. Το ίδιο κάνουν και οι ΗΠΑ που στρατολογούν (κυρίως) κολομβιανούς και μεξικανούς φυλακισμένους των καρτέλ, για να πολεμήσουν με τον ουκρανικό στρατό. Ωστόσο, οι δυσκολίες είναι τεράστιες, ειδικά από τη στιγμή που η Ρωσία ξεκίνησε να βομβαρδίζει ενεργειακές υποδομές της Ουκρανίας. Ο Ζελένσκι, αφού κάλεσε όλο το δυτικό κόσμο να υπερασπιστεί το Ισραήλ ενάντια στη «συμμαχία τρομοκρατών Ιράν-Ρωσίας», τελικά «δικαιώθηκε» αφού εγκρίθηκε η πολυπόθητη αμερικανική βοήθεια που είχαν μπλοκάρει οι Ρεπουμπλικάνοι για πολλούς μήνες. Εγκρίθηκαν 61 δισ. για την Ουκρανία, 26 δισ. για το Ισραήλ και 8 δισ. για την Ταϊβάν και συμμάχους στη Ν.Α. Ασία.

Με το ίδιο νομοσχέδιο ψηφίστηκε και απαγόρευση του κινεζικού Tik Tok. Ταυτόχρονα ανακοινώθηκαν νέες αντιρωσικές κυρώσεις από ΗΠΑ-Βρετανία, που στοχεύουν στο χτύπημα των ρωσικών εξαγωγών σε χαλκό, νικέλιο, αλουμίνιο και την κατάσχεση ρωσικών περιουσιακών στοιχείων για την ενίσχυση της Ουκρανίας. Οι ΗΠΑ αναζωπυρώνουν όλα τα μέτρα με τη βοήθεια της ΕΕ, προωθώντας δράσεις με Ιαπωνία, Φιλιππίνες, παλεύοντας για την προσάρτηση στο άρμα τους, της Αρμενίας και κυρίως ετοιμάζοντας ένα δεύτερο μέτωπο στη Μολδαβία. Εκεί η φιλοδυτική κυβέρνηση απαγόρευσε όλα τα φιλορωσικά κόμματα και ΜΜΕ, συλλαμβάνοντας και ηγετικά στελέχη της αντιπολίτευσης. Σταμάτησε την προμήθεια αερίου από τη Ρωσία (προκαλώντας εσωτερικές αναταραχές) και ετοιμάζει τη ΝΑΤΟποίηση της χώρας, συζητώντας ακόμα και την ένωσή της με τη Ρουμανία. Γίνονται κοινές συνεδριάσεις των Υπουργικών Συμβουλίων, η Ρουμανία την προμηθεύει κατά 80% με ενέργεια, ενώ ψήφισε νόμο που της επιτρέπει να επέμβει στο εξωτερικό για προστασία ρουμάνων πολιτών. Μισό εκατομμύριο Μολδαβοί έχουν ρουμανικό διαβατήριο και άλλοι 300.000 στην περιοχή της Οδησσού. Είναι μέσα στα σχέδια του ΝΑΤΟ και η ιδέα της «Μεγάλης Ρουμανίας», που αν τυχόν η Ρωσία προελάσει κατακτώντας την Ουκρανία, ο ρουμανικός στρατός θα ενσωματώσει την Μολδαβία και την σημαντική περιοχή της Οδησσού, ενώ και η Πολωνία θα αναλάβει την περιοχή γύρω από την πόλη Λβιβ. Σε αυτό το πλαίσιο γίνονται κοινές στρατιωτικές ασκήσεις ΗΠΑ-Ρουμανίας-Μολδαβίας.

Η ΕΕ, μετά τις δηλώσεις Μακρόν για αποστολή στρα-

τευμάτων στην Ουκρανία, επικεντρώνει στην ανάπτυξη της στρατιωτικής εξαγωγικής βιομηχανίας και την προετοιμασία των ευρωπαίων πολιτών για πόλεμο. Η Γερμανία θα παραδώσει και τρίτο σύστημα PATRIOT στην Ουκρανία, ενώ ετοιμάζει την εγκατάσταση 5.000 στρατιωτών της στη Λετονία. Η Ολλανδία ενέκρινε την ενίσχυση της Ουκρανίας με 4 ακόμη δισ., ενώ η Σουηδία αυξάνει τις στρατιωτικές της δαπάνες και προειδοποιεί το λαό της για πολεμικές περιπέτειες.

Η Φον Ντερ Λάιεν και ο γερμανός καγκελάριος επισκέφτηκαν την Κίνα για να την πείσουν να μειώσει τη βοήθειά της προς τη Ρωσία, αλλά και να ζητήσουν – συμφέρουσα για την ΕΕ – αναδιάταξη των οικονομικών τους σχέσεων υπό την απειλή αντικινεζικών κυρώσεων. Προσπάθειες όμως που μοιάζουν όλο και πιο απέλπιδες.

### Η Ρωσία

Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός, έχοντας ξεπεράσει σε σημαντικό βαθμό τη δυτική πίεση με τη βοήθεια της Κίνας, Ιράν και άλλων χωρών όπως η Τουρκία (σε δεύτερο επίπεδο), έχει κατοχυρώσει την κατάκτηση του Ντονμιάς και προχωρά στην τελική του εκκαθάριση. Χτυπά ενεργειακές υποδομές, διαλύοντας το «νευρικό σύστημα» της ουκρανικής άμυνας, αλλά και κοινωνίας, ενώ επιβεβαιώνει τη σταθερή της συμμαχία με την Κίνα (βλ. επίσκεψη Λαβρόφ στο Πεκίνο). Προειδοποιεί να μην κλιμακωθεί η επίθεση στο Ιράν γιατί θα προκαλέσει την επέμβασή της, ενεργοποιεί τις δυνάμεις του σε Αφρική, Βαλκάνια (Βουλγαρία, Σερβία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη βρίσκονται στις συμπληγάδες της ενδοϊμπεριαλιστικής σύγκρουσης), Γεωργία όπου υπάρχει αντιδυτική κυβέρνηση, Αρμενία, που παλεύουν να την συγκρατήσουν στη σφαίρα επιρροής τους, ενώ στη Σλοβακία επικράτησε φιλορωσική κυβέρνηση με απόψεις παρόμοιες με αυτές της Ουγγαρίας (σταμάτησε την ενίσχυση της Ουκρανίας, θέλει ρωσικό αέριο κ.ά.). Τέλος, οι Ρώσοι βλέπουν την Μολδαβία ως Ουκρανία νούμερο 2 και ετοιμάζονται να επέμβουν με βάση τα καλέσματα της αποσχισμένης Υπερδνειστερίας και της αυτόνομης Γκαγκαουζίας, όπου οι τοπικές κυβερνήσεις ζήτησαν επίσημα την προστασία της Ρωσίας ενάντια στην επιθετικότητα της μολδαβικής κυβέρνησης.

Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός δηλώνει ανοιχτός σε διαπραγματεύσεις που όμως έχουν σαν προαπαιτούμενο την αναγνώριση της ρωσικής κυριαρχίας σε Κριμαία - Ντονμιάς και την ουδετεροποίηση της Ουκρανίας. Σε άλλη περίπτωση, θα φροντίσουν να υπάρξει μια «νεκρή ζώνη» με ό,τι σημαίνει αυτό, που θα τους προστατεύει χιλιόμετρα από τους βαλλιστικούς πυραύλους των Δυτικών. Το σίγουρο είναι πως οι Δυτικοί υποδαυλίζουν όλα τα μέτρα (Ουκρανία, Μέση Ανατολή, Νοτιοανατολική Ασία) και η ενδοϊμπεριαλιστική σύγκρουση εξελίσσεται σε μακροχρόνια, κλιμακούμενη και γενικευμένη.

Η ΝΔ του Μητσοτάκη με κάθε ευκαιρία υποτάσσεται δουλικά στους Αμερικανούς (βλ. επίσκεψη στον Ζελένσκι, θέση για Ισραήλ), στρατιωτικοποιεί τη χώρα (βλ. χρήση βάσεων υπέρ του Ισραήλ, νόμος για Έλληνες στρατιωτικούς στην υπηρεσία των ΗΠΑ, δηλώσεις για «Σιδερένιο Θόλο»), απειλώντας τον ελληνικό λαό με καταστροφικές πολεμικές (και οικονομικές) περιπέτειες.

■ Άγγελος Φουρντοτζής



## στον κόσμο...

### Ιταλία

Στις 9/4 σημειώθηκε έκρηξη σε κέντρο παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας σε τεχνητό φράγμα στη λίμνη Σουβιάνα έξω από την Μπολόνια, με αποτέλεσμα εργατικές δολοφονίες — 7 νεκροί και 10 τραυματίες. Η φωτιά ξέσπασε σε μια τουρμπίνα 30 μέτρα κάτω από το φράγμα και η έκρηξη που ακολούθησε πλημμύρησε πολλούς υπόγειους χώρους του εργοστασίου, θέτοντας τις ζωές των εργατών σε ύψιστο κίνδυνο.

Η Ένωση Συνδικάτων Βάσης (USB) προκήρυξε απεργία για τις 11/4 στην περιφέρεια Εμιλιάνα Ρομάνια και διαμαρτυρία στα κεντρικά γραφεία της Ένωσης Βιομηχάνων Ιταλίας (Confindustria), καταγγέλλοντας το έγκλημα στο κέντρο παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας και τα ανεπαρκή μέτρα ασφαλείας στους χώρους εργασίας. Τα συνδικάτα CGIL και UIL προκήρυξαν επίσης 8ωρη απεργία στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα της ευρύτερης περιοχής της Μπολόνια, ενώ άλλοι τομείς έχουν σχεδιασμένες 4ωρες στάσεις εργασίας σε όλη τη χώρα. Η έκρηξη έχει εντείνει τις ανησυχίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων, αλλά και γενικότερα των εργαζομένων, όσον αφορά στην ασφάλεια στους χώρους εργασίας. Ειδικότερα, περισσότεροι από 1.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους εν ώρα εργασίας πέρσι, σύμφωνα με έκθεση της εθνικής αρχής αποζημίωσης εργαζομένων της χώρας (INAIL). Το εργοστάσιο είναι ιδιοκτησία της Enel Green Power, μονάδας του ομίλου κοινής ωφελείας Enel (ENEL.MI). Όπως καταγγέλλει η USB, «όσοι δούλευαν στη συντήρηση ήταν όλοι εργολαβικοί εργάτες» υπογραμμίζοντας «μια θλιβερή επιβεβαίωση του γεγονότος που είναι κοινό σε πολλά εργοδοτικά εγκλήματα: αυτοί που πεθαίνουν συνήθως εργάζονται με προσωρινές συμβάσεις». Για απειροστή φορά αποκαλύπτονται τα εγκλήματα καπιταλιστών και κράτους, όπου με την επιβολή ελαστικών σχέσεων εργασίας, την απουσία μέτρων ασφαλείας, τις ιδιωτικοποιήσεις βασικών τομέων της οικονομίας όπως η ενέργεια, την κερδοσκοπία κ.λπ. θυσιάζονται οι ζωές των εργατών ως αναλώσιμες και άμεσα αντικαταστάσιμες.

Στη χώρα επίσης σημειώνονται σημαντικές κινητοποιήσεις φοιτητών με κεντρικό αίτημα την διακοπή των προγραμμάτων συνεργασίας με πανεπιστήμια και επιχειρήσεις του Ισραήλ για να εκφράσουν την υποστήριξή τους προς τον παλαιστινιακό λαό. Οι κινητοποιήσεις έχουν ενταθεί από τα μέσα Απριλίου, όπου οι Ιταλοί φοιτητές κατέβηκαν στους δρόμους των μεγαλύτερων πόλεων της χώρας, από τη Ρώμη μέχρι το Μιλάνο και την Πάρμα. Στη Ρώμη, συγκεκριμένα, η αστυνομία εξαπέλυσε άγρια καταστολή, με συνέπεια να τραυματιστούν δύο φοιτητές και άλλοι δύο κρατήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα για πάνω από ένα 24ωρο. Καταστολή δέχτηκαν διδασκάλους και στις 8/4 (κυρίως φοιτητές), όταν προσπάθησαν να φτάσουν με διαδήλωση στον χώρο όπου λάμβανε χώρα συναυλία για τα 75 χρόνια του ΝΑΤΟ.

Φοιτητές και αλληλέγγυοι στον πονεμένο λαό της Παλαιστίνης δεν φαίνεται να πτοούνται από την κρατική καταστολή και προτάσσουν το σύνθημα fuori la guerra dalle università (έξω ο πόλεμος από τα Πανεπιστήμια). Οι εκπρόσωποι των φοιτητών εξαγγέλλουν ότι αντιτίθενται σε προγράμματα επιστημονικής συνεργασίας με διάφορα ισραηλινά Πανεπιστήμια, διότι είναι ενάντια στο να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη νέων στρατιωτικών τεχνολογιών που θα λειτουργούν για γενοκτονίες από τους σιωνιστές. Αυτές οι συμφωνίες υπογράφονται μεταξύ των υπουργείων Εξωτερικών των δύο χωρών και μετατρέπουν το επιστημονικό έργο σε πολεμικούς εξοπλισμούς και εργαλεία των αστικών τάξεων. Μάλιστα, οι σύγκλητοι των Πανεπιστημίων του Τορίνου, της Πίζας και του Μπάρι αναγκάστηκαν να κάνουν δεκτό μέρος των αιτημάτων των φοιτητών, όσον αφορά στην εφαρμογή αρκετών συμφωνιών συνεργασίας.

## Η κυβέρνηση Μητσοτάκη προσπαθεί να «ξεμπερδέψει» με τα Τέμπη

Το έγκλημα στα Τέμπη αποτέλεσε την αρχή ενός τεράστιου νήματος που μέρα με τη μέρα ξετυλίγεται αποκαλύπτοντας ένα καλομελετημένο έγκλημα, τόσο πριν όσο και μετά τη σύγκρουση. Οι ευθύνες της κυβέρνησης γιγαντώνονται ενώ η ατιμωρησία και η συγκάλυψη συνεχίζονται. Όσο η ελληνική δικαιοσύνη αρνείται την νομική τιμωρία τους, το εργατικό κίνημα οφείλει να πραγματοποιήσει την πολιτική τιμωρία τους και την ολική ήττα τους.

**Καραμανλής, Κεφαλογιάννης, Μητσοτάκης και λοιποί «υπεύθυνοι» ήξεραν για τον κίνδυνο**

Από το 2021 έως και ένα μήνα πριν τη σύγκρουση, ο Καραμανλής είχε δεχτεί προσωπικά από τα Σωματεία του σιδηροδρόμου αλλά και από υπαλλήλους του υπουργείου Μεταφορών μια σειρά επιστολών έκτακτης ανάγκης και είχε καλεστεί σε συνάντηση με την διοίκηση για την άμεση επίλυση των προβλημάτων στα δίκτυα.

1. Οι ελλείψεις στις υποδομές και στους εξοπλισμούς που απαιτούσαν οι εργαζόμενοι ήταν συγκεκριμένες και καταγεγραμμένες: Στο 90% του σιδηροδρομικού δικτύου δεν υπάρχει φωτισήμανση, δεν λειτουργεί η τηλεδιοίκηση, τα συστήματα επικοινωνίας και τα συστήματα αποφυγής ανθρώπινου λάθους (ETCS).

2. Είχαν γνωστοποιήσει αναλυτικά τις ανάγκες σε προσωπικό με βάση τις κενές θέσεις που ήταν 290, λόγω έλλειψης μηχανοδηγών, σταθμαρχών, τεχνικών κ.ά. Η κυβέρνηση έκανε μόνο 117 προσλήψεις στον ΟΣΕ, μετά από επίμονες απαιτήσεις, (ενώ από την σύγκρουση μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει καμία πρόσληψη παρά τις 11.000 αιτήσεις).

3. Τα έσοδα από την δραστηριότητα του σιδηροδρόμου πηγαίνουν στους ιδιώτες και δεν μένει τίποτα στο ταμείο του οργανισμού για την διασφάλιση της λειτουργίας του. Συγκεκριμένα, τα χρόνια 2019 - 2022 το κόστος των ετησίων αναγκών ήταν 85 εκατ. ενώ ο ετήσιος κρατικός προϋπολογισμός ήταν μόνο 45 εκατ. Παρά τις κάποιες αυξήσεις που έγιναν μετά από πιέσεις, τα χρήματα αυτά ποτέ δεν δόθηκαν στην δικαιοδοσία του οργανισμού για να καλύψει τα κενά του και παραμένει «άγνωστο» τι απέγιναν αφού άγγιξαν τις τσέπες των ιδιωτών. Παράλληλα λοιπόν με την τσακισμένη χρηματοδότηση, ο ΟΣΕ έχει να «αντιμετωπίσει» και τους ιδιώτες στο εσωτερικό του που τσεπώνουν άμεσα κρατικό χρήμα, π.χ. 50 εκατ. ετησίως επιδότηση προς την Ferrovie dello Stato Italiane Group και κατ' επέκταση προς την επίσης ιδιωτική Hellenic Train (ιδιωτική εταιρεία που εξαγόρασε την TRAINOSE μετά την διάσπαση του ενιαίου κρατικού ΟΣΕ). Οι ίδιες αυτές εταιρίες αρνούσαν για χρόνια να καταβάλουν τα τέλη υποδομής προς τον ΟΣΕ για να μπορούν να δραστηριοποιούνται πάνω στην περιουσία του, καταλήγοντας μέχρι και σήμερα να χρωστάνε πάνω από 45 εκατ. Αυτές οι οφειλές είχαν επίσης γνωστοποιηθεί στο υπουργείο και μέχρι τώρα δεν έχει γίνει τίποτα...

Όλα τα παραπάνω αποτελούν τραγικές συνέπειες των ιδιωτικοποιήσεων που



οι μνημονιακές κυβερνήσεις υπέγραψαν τα προηγούμενα χρόνια. Κομμάτιασαν τον ΟΣΕ και τον χάρισαν σε ιδιώτες σε σημείο που σήμερα κανένας δεν αναλαμβάνει τον πλήρη έλεγχο των σιδηροδρόμων και άρα κανείς δεν αναλαμβάνει πραγματικά την ευθύνη για το έγκλημα.

Το έγκλημα δεν σταματάει εκεί. Ένα χρόνο μετά και έπειτα από έρευνες, που πραγματοποιούνται με χίλια ζόρια, βρέθηκαν ανεξήγητα μεγάλες ποσότητες ξυλόλιου (25 τόνοι) στην περιοχή της σύγκρουσης. Το γνωστό φθηνό αυτό χημικό που χρησιμοποιείται για την νόθευση των καυσίμων είναι εξαιρετικά εύφλεκτο και, όπως όλα δείχνουν, βρισκόταν στο χώρο της σύγκρουσης κάτω από τα συντρίμια της εμπορικής αμαξοστοιχίας. Σύμφωνα με ειδικούς η ουσία ταυτοποιήθηκε και στα εγκαύματα των θυμάτων και αποτέλεσε την αιτία της μεγάλης έκρηξης που ευθύνεται για τον θάνατο των 28 από τους 57 επιβαίνοντες που βρέθηκαν απανθρακωμένοι λόγω της εξάπλωσης και της διάρκειας της φωτιάς και όχι της σύγκρουσης. Η κυβέρνηση ήξερε και εξακολουθεί να καλύπτει τα νότα της, αρνούμενη να δώσει απάντηση για την παράνομη μεταφορά ξυλόλιου.

Οι 57 νεκροί δεν ήταν συνέπεια ενός «ανθρώπινου λάθους». Ήταν αποτέλεσμα μιας σειράς συνειδητών επιλογών κυβέρνησης και ιδιωτών. Οι άνθρωποι αυτοί θα μπορούσαν σήμερα να ζουν αν είχαν καλυφθεί έστω και οι μισές από όλες τις ελλείψεις!

**Ατιμωρησία και συγκάλυψη: Κάτω από κάθε χαλίκι...**

**στελέχη, φίλοι και υπουργοί**

Λίγα λεπτά μετά τη γνωστοποίηση της σύγκρουσης, όλοι οι μηχανισμοί της κυβέρνησης επιστρατεύτηκαν για την προετοιμασία του δεύτερου εγκλήματος, της συγκάλυψης. Παραβαίνοντας κάθε νομικό και ηθικό κώδικα και πρωτόκολλο, την επομένη της σύγκρουσης ο πρώην περιφερειάρχης Λάρισας Κ. Αγοραστός (φίλος και συνεργάτης της κυβέρνησης) διέταξε το μπάζωμα όλης της έκτασης και την μεταφορά συντριμμιών, χώματος, οργανικών και ανόργανων υπολειμμάτων σε κρυφό οικόπεδο ιδιωτικής περιουσίας. Πριν ακόμα οι συγγενείς των θυμάτων καταφέρουν να βρουν τους σωρούς των

παιδιών τους, όλα τα αποδεικτικά στοιχεία είχαν θαφτεί εμποδίζοντας συνειδητά την δουλειά των εμπειρογνομόνων. Είναι άξιο απορίας το πώς δεν έχουν τιμωρηθεί ακόμα οι υπαίτιοι αυτής της παράνομης επέμβασης στον χώρο διεξαγωγής έρευνας. Είναι άξιο απορίας το ποιος έδωσε αυτή την εντολή. Πόσα χιλιάδικα πήρε άραγε η εταιρεία «Πανδρεμένος» που κατείχε τα 25 φορτηγά μεταφοράς και το οικόπεδο που έθαψαν τα μπάζα για αυτή την αποστολή;

Το ένα ψέμα φέρνει το άλλο και όλα μαζί την καταστροφή. Οι... «για τα μπάζα» ηθικοί αυτοурγοί φαίνεται να χάνουν τα λόγια τους σε κάθε δήλωση. Ο εργολάβος που ανέλαβε τη μεταφορά δήλωσε «τα μετέφερα εκεί από δική μου πρωτοβουλία [...] θα μπορούσα να τα έχω πετάξει». Τελείως αντίθετη τοποθέτηση έδωσε ο Άδωνις Γεωργιάδης, ο οποίος δήλωσε ότι το μπάζωμα και η μεταφορά έγιναν στοχευμένα διότι «Αν ο γερανός δεν πατήσει σε στέρεο έδαφος, δεν μπορεί να σηκώσει τα βαγόνια». Ταυτόχρονα η κυβέρνηση ρίχνει την ευθύνη στην πυροσβεστική, αλλά εκείνη δηλώνει ότι «ζητήσαμε να καθαρίσουν τον περιβάλλοντα χώρο, τον χώρο γύρω από την επιχειρησιακή δράση του ατυχήματος» αρνούμενοι κάθε εμπλοκή στην αλλοίωση του χώρου της σύγκρουσης.

Τον επόμενο δόλιο ρόλο ήρθαν αμέσως να αναλάβουν τα καλοπληρωμένα ΜΜΕξάπατησης που όπως αποδεικνύεται σήμερα αναπαρήγαγαν μονταρισμένο οπτικό και ηχητικό υλικό τόσο από την στιγμή της σύγκρουσης όσο και από τους διαλόγους των μηχανοδηγών, φτιαγμένο και δοσμένο από την κυβέρνηση. Μόλις 3 ώρες μετά την σύγκρουση τα ηχητικά ντοκουμέντα είχαν μονταριστεί για να πέσει όλη η ευθύνη στον νεκρό πλέον μηχανοδηγό, και είχαν δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του «Πρώτου Θέματος». Επί ένα χρόνο ολόκληρη η Εξεταστική Επιτροπή και η κυβέρνηση επικαλούνταν αυτό το συραμμένο υλικό και το ψευδές πόρισμα 700 σελίδων για να αναπαράγουν την λογική του «ανθρώπινου λάθους» και της «αφηρημάδας» του μηχανοδηγού. Η αποκάλυψη αυτής της κοπτοραπτικής αναστάτωση όλη την κυβερνώσα οικογένεια που φαίνεται να αξιοποίησε όλους τους φίλους συζύγους και κουμπάρους - συγγενείς καναλάρχες και δε συμμαζεύεται ώστε να

διαγράψουν υλικό ακόμα και από τα δορυφορικά συστήματα επικοινωνίας! Όταν στελέχη της κυβέρνησης εντοπίστηκαν, την ίδια νύχτα της αποκάλυψης, στην οικεία του μεγαλοεφοπλιστή και καναλάρχη Β. Μαρινάκη, ο Μητσοτάκης τους καθάιρεσε (παραιτήθηκαν οικειοθελώς υποτίθεται) από τη θέση τους επειδή «έδωσαν μια λάθος εικόνα που πυροδότησε θεωρίες συνωμοσίας».

Με το βιαστικό κλείσιμο της Εξεταστικής Επιτροπής που οργανώθηκε μέσα στο κοινοβούλιο, η υπόθεση πέρασε καθαρά στα χέρια της δικαιοσύνης που, και αυτή όπως όλοι οι θεσμοί του καθεστώτος, έχει ταυτιστεί με την κυβέρνηση. Η εισαγγελέας πρωτοδικών Λάρισας μάλιστα αρχειοθέτησε τις μηνύσεις που υπέβαλαν συγγενείς των θυμάτων κατά πρώην υπουργών και αρνήθηκε αντισυνταγματικά να στείλει τη δικογραφία προς διερεύνηση. Με όρους παρακράτους, κυβέρνηση, δικαιοσύνη, επιχειρηματίες και λοιποί παίρνουν όλο και πιο φανερά τη μορφή ενός κολομβιανού καρτέλ, καταστρέφουν κάθε κίνδυνο ενοχοποίησης και μετατρέπουν τα θύματα σε θύτες. Οι συγγενείς των θυμάτων παίρνουν τον ρόλο του «ντεντέκτιβ» ρισκάροντας τη ζωή τους και παλεύοντας να τιμωρήσουν τους ενόχους για να δικαιώσουν τους νεκρούς τους.

**Όπου υπάρχει έγκλημα να έρθει τιμωρία**

Όσο και να θάβουν την αλήθεια, εμείς γνωρίζουμε ότι η υπόθεση «Τέμπη» άνοιξε έναν τεράστιο λάκκο για το καθεστώς της ΝΔ και όπως φαίνεται θα αποτελέσει (όσο καιρό και αν χρειαστεί) και την χαριστική βολή για την ρήξη της. Εργαζόμενοι και νεολαία οφείλουμε να τιμωρήσουμε τους νεοφιλελεύθερους που πουλάνε και αγοράζουν όλη τη χώρα, δολοφονούν και συγκάλυπτουν. Το μαύρο καθεστώς εξαπλώνεται και τρώει ό,τι έχει απομείνει. Μόνο εμπόδιο οι δικοί μας μαχητικοί και ανυποχώρητοι αγώνες, μέσα από τις δικές μας δομές κάτω από ένα επαναστατικό πρόγραμμα σωτηρίας. Πρέπει να παλέψουμε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για εθνικοποιήσεις κάτω από εργατικό έλεγχο, ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και στα τσιράκια της. Θα τους διώξουμε - μπορούμε να νικήσουμε.

■ Καζλήρη Σοφία

# Πρωτομαγιά: Από το Σικάγο του 1886 μέχρι σήμερα, ο αγώνας συνεχίζεται

Η Εργατική Πρωτομαγιά είναι παγκόσμια μέρα απεργίας, παγκόσμια μέρα των εργατών. Αποτελεί σημείο αναφοράς για το παγκόσμιο εργατικό κίνημα και τους αγώνες για δουλειά και ζωή με αξιοπρέπεια. Παρά την προσπάθεια αλλοίωσης του νοήματος της ημέρας – σύμβολο από την αστική τάξη και εμφάνισής της σαν ημέρα των λουλουδιών, η Πρωτομαγιά παραμένει φάρος για τους σημερινούς αγώνες των εργαζομένων ενάντια στον κίνδυνο ενός γενικευμένου Γ' Παγκοσμίου Πολέμου, ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αφετηρία για τον εορτασμό της αποτελεί η αιματοβαμμένη Πρωτομαγιά στο Σικάγο του 1886. Η καθιέρωσή της έγινε στο ιδρυτικό συνέδριο της Β' Διεθνούς το 1889.

## Η εξέγερση του Σικάγο

Στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, ο αμερικάνικος καπιταλισμός σημείωσε εκρηκτική εκβιομηχάνιση με το άνοιγμα εκατοντάδων εργοστασίων και την απασχόληση χιλιάδων εργαζομένων σε αυτά. Η οικονομική ανάπτυξη βασίστηκε στην υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων. Μπαίνοντας στο στάδιο του ιμπεριαλισμού, οι αμερικανοί

καπιταλιστές διψούσαν για κέρδη από τους εργάτες, οι ώρες εργασίας των οποίων έφταναν τις 14 ώρες ημερησίως. Λόγω της γρήγορης βιομηχανικής ανάπτυξης, δημιουργήθηκε ένα πολυάριθμο κι ισχυρό προλεταριάτο, το οποίο υφίστατο άγρια εκμετάλλευση και ζούσε υπό το βάρος όξυνσης της ταξικής ανισότητας.

Λόγω των αντικειμενικών συνθηκών (ακραία εκμετάλλευση, μείωση μισθών, οικονομική κρίση του 1873) από τη μία και των υποκειμενικών συνθηκών (διάδοση των σοσιαλιστικών ιδεών) από την άλλη, οι μισθωτοί άρχισαν να κάνουν τα πρώτα βήματα συνδικαλιστικής οργάνωσης και να διεκδικούν εργατικά δικαιώματα. Άγριες απεργίες ξέσπασαν το 1877 ως απάντηση στη μείωση μισθών έως και 80% σε πόλεις όπως η Βαλτιμόρη, το Σικάγο και το Πίτσμπουργκ. Η απάντηση των αρχών ήταν η επιστράτευση της πολιτοφυλακής και η δολοφονία δεκάδων εργατών. Η μαζική συνδικαλιστική οργάνωση «Ιππότες της Εργασίας» που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην οργάνωση των απεργιών διασπάται και το 1886 προκύπτει η Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας.

## Ο νεκροθάφτης

## της αστικής τάξης αντεπιτίθεται

Την ίδια χρονιά, η συνδικαλιστική οργάνωση αποφασίζει να οργανώσει πανεθνική απεργία την 1η Μάη με αίτημα την καθιέρωση του 8ωρου εργασίας. Η διάθεση για απεργία σε πολλές βιομηχανικές πόλεις ήταν συγκλονιστική, σε σημείο που 30.000 κατέκτησαν το δωρο πριν καν υλοποιηθεί η απόφαση που είχε ληφθεί σε δεκάδες σωματεία. Την ημέρα της απεργίας, πάνω από 350.000 εργάτες κλείνουν 1.200 εργοστάσια στις ΗΠΑ και διαδηλώνουν μαχητικά στους δρόμους των πόλεων. Κάτω από την πίεση παράλυσης της παραγωγής λόγω της απεργίας, αρκετοί βιομήχανοι αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν και να κάνουν δεκτό το αίτημα σε 150.000 εργάτες.

Η αστική τάξη, ούσα τρομοκρατημένη, επιστράτευσε αρχικά τις εφημερίδες για να τρομοκρατήσουν τις μάζες. Πιο συγκεκριμένα, χαρακτήριζαν το απεργιακό κίνημα «κομμουνιστικό, ανατρεχτικό και αχαλίνωτο». Κάποιοι ανυπόχωρητοι εργοδότες, βλέποντας ότι ούτε οι εργάτες υποχωρούν από τον αγώνα τους, χρησιμοποίησαν απεργοσπαστικό μηχανισμό, μπράβους, αστυνομία και στρατό για να κάμψουν την αγωνιστική διάθεση.

Πρόεβησαν σε άγρια καταστολή των απεργιακών συγκεντρώσεων και στις 3 Μαΐου χύθηκε το πρώτο αίμα έξω από το εργοστάσιο στο Μακ Κόρμικ του Σικάγο. Με αφορμή τη συμπλοκή της απεργιακής φρουράς με τους απεργοσπαστές, οι πολιτοφυλακές άδραξαν την ευκαιρία κι άρχισαν να πυροβολούν τους απεργούς, δολοφονώντας 6 και τραυματίζοντας δεκάδες.

Την επόμενη μέρα καλέστηκε εκ νέου απεργιακή διαδήλωση στην πλατεία Χέιμαρκετ, στην οποία συμμετείχαν πάνω από 15.000 απεργοί. Παρά το γεγονός ότι η συγκέντρωση ήταν ειρηνική, οι δολοφονικές προθέσεις των πραιτοριανών της αστικής τάξης δεν θα άφηναν να ολοκληρωθεί αναίμακτα. Κατά το τέλος της συγκέντρωσης, μια βόμβα που εκτοξεύτηκε προς την αστυνομία στάθηκε αφορμή για να ανοίξει η τελευταία πυρ προς το σορό, με τον αριθμό των δολοφονημένων εργατών να παραμένει άγνωστος μέχρι και σήμερα. Το γεγονός αυτό στάθηκε αφορμή για την αστική τάξη ώστε να εξαπολύσει πογκρόμ διώξεων σε ολόκληρη τη χώρα. Ειδικότερα, 8 αναρχικοί συνδικαλιστές του Σικάγο σύρθηκαν σε δίκη, εκ των οποίων μόνο ένας ήταν παρών στα γεγονότα της πλατείας Χέιμαρκετ. 4 από τους δωκόμενους κρεμάστηκαν, 1 αυτοκτόνησε κι οι υπόλοιποι φυλακίστηκαν. Μετά από ένα μεγαλειώδες κίνημα αλληλεγγύης, αφέθηκαν ελεύθεροι αφού οι αρχές αναγκάστηκαν να αναθεω-

ρήσουν τη δίκη.

## Αποτελέσματα της αιματοβαμμένης εξέγερσης

Στον απολογισμό της πρωτομαγιάτικης απεργίας, τουλάχιστον 185.000 κατέκτησαν την 8ωρη εργασία και πάνω από 200.000 πέτυχαν τη μείωση του χρόνου εργασίας από 12 σε 9 ώρες. Ο Αύγουστος Σπάις, ένας εκ των κατηγορουμένων, έμεινε στην ιστορία για την απολογία του, η οποία κατήγγειλε την καπιταλιστική βαρβαρότητα και υπερασπίστηκε μέχρι θανάτου τους αγώνες και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Η Πρωτομαγιά του Σικάγο ενέπνευσε τους κατοπινούς αγώνες και, κάτω από την διάχυτη φλόγα της Οκτωβριανής Επανάστασης, το 1919 υπεγράφη διεθνής συμφωνία για την καθιέρωση της 8ωρης εργασίας.

138 χρόνια μετά, τα μηνύματα της Πρωτομαγιάς είναι πιο επίκαιρα από ποτέ. Η 8ωρη εργασία κινδυνεύει να διαγραφεί από την εργατική νομοθεσία παγκοσμίως, ενώ έχει γίνει ήδη άτυπα σε πολλές χώρες. Σήμερα, που η νεοφιλελεύθερη λάιλαπα μας απειλεί με αφανισμό μέσω των πυρηνικών όπλων, οι αγώνες των εργατών του Σικάγο πρέπει να μας εμπνεύσουν και να δώσουμε τους δικούς μας αγώνες μέχρι να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και να επιβάλουμε μια ανθρώπινη κοινωνία, τη σοσιαλιστική.

# Η ιστορία της Εργατικής Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα

Οι θυσίες και οι αγώνες των εργατών του Σικάγο με αποκορύφωμα τη μεγάλη εξέγερση της Πρωτομαγιάς του 1886 διαδόθηκαν σε όλο τον κόσμο, κάνοντας τελικά την Πρωτομαγιά τη μόνη διεθνή απεργία. Έτσι, επηρεάστηκε και το ελληνικό εργατικό κίνημα που το 1893 οργάνωσε την πρώτη εκδήλωση Πρωτομαγιάς στην Αθήνα. Με σημαντική τη συμβολή του Σταύρου Καλλέργη, ιδρυτή της εφημερίδας «Σοσιαλιστής» και του σοσιαλιστικού συλλόγου, περίπου 2.000 άνθρωποι συγκεντρώνονται στο Παναθηναϊκό Στάδιο και διαδηλώνουν υπέρ της 8ωρης εργασίας, της καθιέρωσης της κυριακάτικης αργίας και της κρατικής ασφάλισης για τα θύματα εργατικών ατυχημάτων.

1924: Παρά την ισχύ στρατιωτικού νόμου και την ρητή απαγόρευση της συγκέντρωσης, εργάτες συγκεντρώνονται στην πλατεία Κοτζιά, εκεί που ήταν τότε το Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Μάλιστα ο στρατός είχε σταματήσει τη λειτουργία του τροχόδρομου από τις 11 το πρωί για να δυσκολέψει την προσέλευση. Ο επικεφαλής των στρατιωτικών τμημάτων δίνει εντολή στο ιππικό να επιτεθεί εναντίον τους. Δολοφονείται εν ψυχρώ ο κομμουνιστής Παρασκευαΐδης και τραυματίζονται άλλοι 12 εργάτες.

1929: Η χρονιά του μεγάλου κραχ και του «Ιδιώνυμου» της κυβέρνησης Βενιζέλου που ήρθε στη βουλή τον Απρίλιο και σήμανε κάθε κατασταλτικό μέτρο που εφαρμόστηκε έως το 1974 και ποινικοποιούσε την υποστήριξη και διάδοση των κομμουνιστικών ιδεών. Απαγορεύονται οι πρωτομαγιάτικες εκδηλώσεις και εντείνεται η αστυνομική βία κατά των συνδικαλιστών και του εργατικού κινήματος.

1934: Μετά τις εκδηλώσεις της Πρωτομαγιάς, ακολουθεί απεργιακή κινητοποίηση των λιμενεργατών και μυλεργατών στην Καλαμάτα, που καταστέλεται από τον στρατό με τραγικό απολογισμό την δολοφονία 8 εργατών.

Ένα ξεχωριστό κεφάλαιο είναι ο κόκκινος Μάης του '36, η πρώτη ανοιχτή αμφισβήτηση της αστικής εξουσίας στην Ελλάδα. Κάτω από την πίεση και τον αγώνα των απεργιακών επιτροπών, η Πανελλαδική Καπνεργατική Ομοσπονδία κηρύσσει πανελλαδική απεργία στις 29 Απριλίου. Οι καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης κατεβαίνουν σε απεργία διαρκείας. Στις 9 Μάη, στη Θεσσαλονίκη απεργούν 25.000 εργάτες! Κατά την αιματηρή καταστολή της αστυνομίας, δολοφονούνται 12 εργάτες (ενώ άλλες πηγές κάνουν λόγο για 30), εκατοντάδες τραυματίζονται και 100 συλλαμβάνονται. Ο

πρώτος νεκρός ήταν ο 25χρονος αυτοκινητιστής Τάσος Τούσης από το Ασβεστοχώρι. Η φωτογραφία της μάνας του Τούση, που θρηνεί τον νεκρό της γιο καταμεσής του δρόμου, ενέπνευσε το Γιάννη Ρίτσο και μας έδωσε την ποιητική του συλλογή «Επιτάφιος». Ανά τον κόσμο πολλοί παραλληλίσαν την εξέγερση του '36 με τα γεγονότα της ισπανικής επανάστασης, που ξεκίνησε τον Ιούλη του ίδιου έτους. Απεργίες και διαδηλώσεις της εργατικής τάξης σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας έδειχναν ότι η έκβαση της ταξικής μάχης ήταν ανοιχτή. Τελικά, η στάση του ΚΚΕ από το 1934 (6η Ολομέλεια της ΚΕ) και μετά, με την αντιμεταξική «θεωρία των σταδίων» και την πολιτική του «λαϊκού μετώπου», θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην καταστολή του κινήματος. Η ορμή και ο αυθορμητισμός, η υποδειγματική αυτοοργάνωση και μαχητικότητα των καπνεργατών προδίδεται και η εξέγερση λήγει άδοξα.

1944: 80 χρόνια πριν, στην πιο αιματηρή ελληνική Πρωτομαγιά η Αθήνα βρίσκεται υπό την κατοχή των Ναζί. Στην Καισαριανή εκτελέστηκαν 200 κομμουνιστές, ως αντίποινα για τον θάνατο γερμανών αξιωματικών και στρατιωτών μετά από ενέδρα ανταρτών στη Λακωνία. Οι περισσότεροι από τους εκτελεσμένους ήταν κρατούμενοι στο κολαστήριο της Ακροναυπλι-

ας. Οι δεσμοφύλακες της μεταξικής δικτατορίας τους είχαν παραδώσει στους ναζί μετά την κατάληψη της Ελλάδας, επειδή ήταν κομμουνιστές. Για την παράδοσή τους δεν ευθύνεται μόνο η μεταξική φρουρά των φυλακών αλλά και η σταλινική ηγεσία του ΚΚΕ. Από τους 200 δολοφονημένους κομμουνιστές, οι 7 ήταν τροτσκιστές και οι 5 αρχαιομαρξιστές. Έπεσαν φωνάζοντας για την 4η Διεθνή και τη νίκη της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης. Χαρακτηριστικά, ένας από τους 200 εκτελεσθέντες, ο Μήτσος Ρεμπούτσικας έγραψε λίγο πριν οδηγηθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα: «Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ».

1976: Η Πρωτομαγιά αυτή σημαδεύτηκε από τον θάνατο του Αλέκου Παναγιώλη. Εφημερίδες της εποχής έγραφαν ότι κάποιοι ήθελαν να τον βγάλουν από τη μέση, επειδή είχε στην κατοχή του απόρρητα έγγραφα της δικτατορίας που έδειχναν τις σχέσεις γνωστών πολιτικών προσώπων της μεταπολιτευτικής περιόδου με τη δικτατορία. Την παραμονή της Πρωτομαγιάς του '76, τραυματίζεται θανάσιμα ο μαθητής Σιδέρης Ισιδωρόπουλος, μετά από αστυνομική καταδίωξη κατά τη διάρκεια αφοσοκόλλησης. Στις 4 Μάη χιλιάδες κόσμο συγκεντρώνονται στο Πολυτεχνείο διαδηλώνοντας

για τη δολοφονία του Σιδέρη παρά την απαγόρευση της αστυνομίας. 5 Μάη, ίσως και παραπάνω από εκατομμύριο λαού διαδηλώνουν στην κηδεία του Παναγιώλη.

1986: Μεγαλειώδης κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε ενάντια στο «πρόγραμμα σταθερότητας», μέρος της αντεργατικής επίθεσης του ΠΑΣΟΚ, με υπουργό οικονομικών τον Σημίτη.

Σήμερα, το αίτημα του 8ώρου ακόμη ζητά δικαίωση. Τα μηνύματα έχουν γονατίσει τα εργασιακά δικαιώματα. Τα αντεργατικά εκτρώματα Γεωργιάδη και Χατζηδάκη κατήγγειλαν το δωρο για χάρη της «ελαστικής εργασίας» και ποινικοποίησαν το συνδικαλισμό και την απεργία. Στόχος τους η δημιουργία ενός μοντέλου «εργαζόμενου» ατομικοποιημένου, απολύτως διαχειρίσιμου από την εργοδοσία. Τα εγκλήματα στα Τέμπη, Θεσσαλία, Έβρο, η όλο και μεγαλύτερη εξαθλίωση του κόσμου της δουλειάς με μισθούς πείνας και αυξανόμενα εργατικά δυστυχήματα – δολοφονίες, είναι τα αποτελέσματα των εγκληματικών πολιτικών τους.

Παλεύουμε ενάντια σε ακρίβεια, φτώχεια, πόλεμο, ιδιωτικοποιήσεις, καταστολή, πλειστηριασμούς. Η σημασία της Πρωτομαγιάς ποτέ δεν υπήρξε συμβολική για τους αγωνιστές. Οι νίκες και οι θυσίες των αγώνων της, μας δείχνουν το δρόμο για τους δικούς μας αγώνες. Δεν είναι μια επέτειος, ούτε μια αργία, αλλά μια διεθνής απεργία και η ίδια της η ύπαρξη μας αποδεικνύει ότι μπορούμε να νικήσουμε!

## Αφιέρωμα «50 Χρόνια Μεταπολίτευση» (α' μέρος)

# Από το πραξικόπημα του Ιωαννίδη μέχρι την κατάρρευση της Χούντας

■ Γρηγόρης Καρβούνης

**Η** Εξέγερση του Πολυτεχνείου και η σφαγή της 17ης Νοέμβρη, αποτέλεσε το θανάσιμο τραύμα για την Χούντα των Συνταγματαρχών και ειδικά το τέλος του δικτάτορα Παπαδόπουλου. Ο ηρωικός αγώνας των εξεγερμένων μαζών, οι δεκάδες νεκροί, οι χιλιάδες αγνοούμενοι και τραυματίες, σε συνδυασμό με την έκρηξη των ταξικών αγώνων και την συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων, διαμόρφωσε ένα εντελώς νέο σκηνικό, όπου η Χούντα και το σχέδιο «φιλελευθεροποίησης» της, πρακτικά είχαν τιναχθεί στον αέρα.

Μπορεί η αστάθεια του δικτατορικού καθεστώτος να κορυφώθηκε μετά το Πολυτεχνείο, αλλά και σε όλη την προηγούμενη περίοδο αντιμετώπιζε μόνιμες κρίσεις. Κινήσεις για την ανατροπή του δικτάτορα Παπαδόπουλου στο εσωτερικό της χούντας υπήρξαν ήδη από το 1970, με σημαντικό ρόλο να διαδραματίζει ο μετέπειτα δικτάτορας Δ. Ιωαννίδης και οι Αμερικάνοι. Οι αιτίες αυτής της κρίσης είναι κυρίως δύο: α) η άνοδος των αγώνων των εργαζομένων και των φοιτητών και β) η επίλυση του «Κυπριακού», που επιζητούσαν επίμονα οι ΗΠΑ.

Έτσι, την Κυριακή 25 Νοέμβρη, πραγματοποιείται στρατιωτικό πραξικόπημα από την κλίκα Ιωαννίδη και ανατρέπεται τον Γ. Παπαδόπουλο και την κυβέρνηση Μαρκεζίνη. Νέος πρόεδρος της Δημοκρατίας ορίζεται ο στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης, που ορκίζει κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Ανδρουτσόπουλο –μαριονέτα του Ιωαννίδη και των Αμερικανών, όμως ουσιαστικά αρχηγός ήταν ο Ιωαννίδης. Ο ίδιος αρχίζει αμέσως την εκκαθάριση όλων των μηχανισμών του προηγούμενου δικτάτορα κυρίως σε στρατό και αστυνομία. Όπως αποκαλύφθηκε αργότερα, κατά την δίκη των χουντικών, το πραξικόπημα του Ιωαννίδη σχεδιαζόταν ήδη από το καλοκαίρι και είχε καθοριστεί πως θα εκδηλωνόταν στα τέλη του 1973. Αυτό έχει σημασία, διότι αρκετοί ήταν αυτοί που προσπάθησαν στο παρελθόν να συνδέσουν τα γεγονότα του Πολυτεχνείου με το πραξικόπημα του Ιωαννίδη. Προφανώς και αυτά τα δύο δεν σχετίζονται, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως δεν εκμεταλλεύτηκε ο Ιωαννίδης την συγκυρία για να βάλει σε εφαρμογή το ήδη προετοιμασμένο σχέδιό του.

Ο Ιωαννίδης ανέτρεψε τον Παπαδόπουλο, γιατί επιδίωκε την συνέχιση του σκληρού δικτατορικού καθεστώτος και διαφωνούσε με το σχέδιο «φιλελευθεροποίησης». Το πραξικόπημα του Ιωαννίδη, όχι μόνο έγινε εν γνώση των Αμερικανών, αλλά πιθανώς να σχεδιάστηκε και από τους ίδιους. Οι ΗΠΑ έβλεπαν στον Ιωαννίδη ένα πρόθυμο εφαρμοστή της δικής τους «λύ-



σης» στο κυπριακό, την διχοτόμηση της Κύπρου, μέσω της ανατροπής του Μακαρίου και την εγκαθίδρυση στο νησί μιας χούντας ελεγχόμενης από το NATO και τις ΗΠΑ. Αυτή η λύση ήταν ένας από τους σημαντικούς λόγους για τους οποίους επιβλήθηκε η χούντα το 1967, αλλά ο Παπαδόπουλος δίσταζε να το προχωρήσει. Για αυτόν τον λόγο, οι Αμερικανοί στήριξαν το ιωαννιδικό πραξικόπημα, προκειμένου να δουν το σχέδιό τους να παίρνει σάρκα και οστά.

Ωστόσο, η δικτατορία του Ιωαννίδη πατούσε σε εξαιρετικά σαθρό έδαφος. Γενικά το δικτατορικό καθεστώς, αλλά και ειδικά η χούντα του Ιωαννίδη βρισκόταν αρκετά εκτεθειμένη και αποσταθεροποιημένη, λόγω της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου και του ξεσπάσματος της οικονομικής κρίσης του παγκόσμιου και του ελληνικού καπιταλισμού. Επιπλέον, η κλίκα του Ιωαννίδη ήταν μία αυτονομημένη κλίκα – που δεν είχε ερείσματα ούτε μέσα στον στρατό, ούτε στην αστική τάξη, ούτε μέσα στην κοινωνία – ενώ ήλεγχε μία πολύ μικρή ομάδα μεσαίων και κατώτερων αξιωματικών, που φρόντισε να τους τοποθετήσει σε θέσεις κλειδιά. Αυτό βέβαια, δεν σημαίνει πως το πραξικόπημα δεν στηρίχτηκε και από τις ηγεσίες των ενόπλων δυνάμεων, οι οποίοι ήθελαν την συνέχιση της δικτατορίας. Αμέσως μετά την Εξέγερση του Πολυτεχνείου, δεν υπήρχε έτοιμη αστική κοινοβουλευτική λύση που να γινόταν αποδεκτή συνολικά από την αστική τάξη, τους ιμπεριαλιστές, αλλά και τις εργατικές και λαϊκές μάζες που μόλις είχαν αποτρέψει την νομιμοποίηση – μονιμοποίηση της χούντας.

Η δικτατορία Ιωαννίδη στην αρχή προσπάθησε να εμφανιστεί ως πολεμία του καθεστώτος του Παπαδόπουλου σε θέματα διαφθοράς. Στην ουσία ήθελε να ξηλώσει από τις θέσεις τους όλους τους φιλικά προσκείμενους στον προηγούμενο δικτάτορα ή ακόμα και να τους προσεταιριστεί. Ήθελε να φανεί στα μάτια του κόσμου πιο «δίκαιη», για να τους παραπλανήσει και για να καταλαγιάσει την κοινωνική οργή μετά την Εξέγερση του Πολυτεχνείου. Πολύ γρήγορα, όμως, η νέα χούντα θα δείξει το πραγματικό σκληρό πρόσωπό της.

Ένα νέο κεφάλαιο στην τρομοκρατία των εργατικών λαϊκών μαζών θα άνοιγε, με τα βασανιστήρια της ΕΤΑ-ΕΣΑ, νέες εξορίες, φυλακίσεις αγωνιστών. Παρά την επιδείνωση της τρομοκρατίας, οι αγώνες των εργαζομένων και των φοιτητών συνεχίστηκαν σε κάποιο βαθμό. Σημαντικές υπήρξαν οι απεργίες των εργαζομένων στην ΔΕΗ για την κατάργηση του κανονισμού εργασίας, οι αγώνες των εμποροπαλλήλων για την καθιέρωση συνεχούς ωραρίου εργασίας, οι αγώνες των σιδηροδρομικών κ.ά. Στους φοιτητές αρκετές ήταν οι κινητοποιήσεις για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων από την Εξέγερση του Πολυτεχνείου, οι αποχές από τα μαθήματα, όμως όλες σχεδόν χτυπήθηκαν άγρια από την αστυνομία. Ταυτόχρονα, από τους πρώτους κιόλας πολλές εξαρθρώσεις διάφορων αριστερών οργανώσεων, μέσω εκτεταμένων συλλήψεων μελών τους. Ηγετικά στελέχη, αλλά και απλά μέλη ρεφορμιστικών και ακροαριστερών οργανώσεων βρέθηκαν στο στόχαστρο των χαφιέδων και της Ασφάλειας.

Έπειτα από το χτύπημα του εσωτερικού εχθρού, η δικτατορία Ιωαννίδη μπορούσε ανεμπόδιστα να προχωρήσει και στην υποχρέωσή της προς τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, στον οποίον σε μεγάλο βαθμό όφειλε και την ίδια της την ύπαρξη. Οι ΗΠΑ ήθελαν την άμεση εφαρμογή του Σχεδίου Άτσεσον, που επιδίωκε την «διπλή» ένωση της Κύπρου κάτω από τον έλεγχο δύο κρατών-μελών του NATO και κυρίως τον απόλυτο έλεγχο του NATO και των ΗΠΑ πάνω στο νησί. Συγκεκριμένα, προέβλεπε την κατάργηση της κυπριακής δημοκρατίας και πρότεινε τη «διπλή ένωση», δηλαδή το μεγαλύτερο κομμάτι του νησιού να ενωθεί με την Ελλάδα και ένα περίπου 10% με την Τουρκία. Για την εφαρμογή αυτού του σχεδίου, η χούντα του Ιωαννίδη έπρεπε να προχωρήσει σε πραξικόπημα στην Κύπρο, το οποίο και πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιουλίου 1974. Ο άμεσος στόχος ήταν η ανατροπή του Μακαρίου, που έμπαινε εμπόδιο σε οποιοδήποτε σχέδιο διχοτόμησης του νησιού και καθολικού ελέγχου του

από τις ΗΠΑ και το NATO. Το σχέδιο Αφροδίτη (κωδική ονομασία του πραξικόπηματος στην Κύπρο) βασίστηκε κυρίως στην Εθνοφρουρά, που ελεγχόταν από Έλληνες αξιωματικούς της κλίκας Ιωαννίδη.

Το πρωί της Δευτέρας 15 Ιουλίου οι δυνάμεις της Εθνοφρουράς βομβάρδισαν το προεδρικό μέγαρο με τανκς και ανακοίνωσαν ότι ο Μακάριος ήταν νεκρός, κάτι που δεν ίσχυε, αυτός είχε φυγαδευτεί στην Πάφο. Η χούντα, από το απόγευμα κιόλας της 15ης Ιουλίου, όρισε πρόεδρο της Κύπρου τον Νικόλαο Σαμψών. Ο Μακάριος τελικά διέφυγε στο εξωτερικό και τέσσερις μέρες αργότερα, μιλώντας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, κατηγορήσε την Αθήνα για ξένη εισβολή. Αυτό έδινε και τυπικά το δικαίωμα στην Τουρκία, βάσει της συμφωνίας Ζυρίχης-Λονδίνου, να επέμβει όπως και έγινε στις 20 Ιουλίου, με την έγκριση των ΗΠΑ και Μ. Βρετανία.

Λίγες μέρες αργότερα, σε συνάντηση του Ιωαννίδη με Αμερικανούς αξιωματούχους, του ξεκαθάρισαν ότι πρέπει να αποφευχθεί ο πόλεμος με την Τουρκία και να έρθουν σε συνεννόηση μαζί της. Την ίδια μέρα μετά την αποχώρηση των Αμερικανών η χούντα επιχείρησε γενική επιστράτευση στην Ελλάδα, η οποία όμως αποδείχτηκε θανάσιμο σφάλμα της Ιωαννιδικής χούντας, γιατί επιστρατεύτηκε και μισό-οπλίστηκε η γενιά του Πολυτεχνείου, που ήταν εχθρική προς αυτήν. Γι' αυτό και σε λίγο η επιστράτευση ανακλήθηκε. Η προσπάθεια, ειδικά του Ιωαννίδη να κηρύξει τον πόλεμο στην Τουρκία, ναυάγησε λόγω της άρνησης της στρατιωτικής ηγεσίας, η οποία άρχισε να συνωμοτεί για να παραδοθεί η εξουσία στους αστούς πολιτικούς. Έτσι, στις 23 Ιουλίου η χούντα ανατράπηκε και μία μέρα μετά ορκίστηκε στην Αθήνα η «κυβέρνηση εθνικής ενότητας», με πρωθυπουργό τον Κ. Καραμανλή.

Στην Κύπρο, η τουρκική εισβολή είχε επιβάλει μονομερώς την διχοτόμηση του νησιού. Εθνοφρουρά και ΕΛ.ΔΥ.Κ. είχαν διαλυθεί, ενώ ο Σαμψών παραιτήθηκε. Την σκυτάλη τότε πήραν οι ειρηνευτικές συνομιλίες για την Κύπρο, αλλά η Τουρκία βλέποντας πως η ελληνική κυβέρνηση δεν επρόκειτο να επέμβει, προετοίμασε την δεύτερη εισβολή στην Κύπρο (σχέδιο Αττίλας 2) ένα μήνα μετά για να αλλάξει προς όφελός της και να παγιώσει τους νέους συσχετισμούς στο νησί. Η αντίδραση του Καραμανλή, έπειτα από τις υποδείξεις των Αμερικανών «συμβούλων» του, ήταν η χαρακτηριστική δήλωσή του, στο ελληνικό κοινοβούλιο: «η αποστολή δυνάμεων στο νησί καθίσταται αδύνατος... λόγω τελελεσμένων γεγονότων». Δήλωση που έμεινε στην ιστορία με την φράση «Η Κύπρος κείται μακράν».

1944

# Η ματωμένη Πρωτομαγιά της Καισαριανής

«Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ»,

αυτές τις λέξεις τις έγραψε ο Μήτσος Ρεμπούτσικας λίγο πριν οδηγηθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Την 27ην Απριλίου 1944 κομμουνιστικά συμμαχία παρά τους Μολάους κατόπιν μιας εξ ενέδρας επιθέσεως εδολοφόνησαν ανάνδρωσ έναν Γερμανόν Στρατηγόν και τρεις συνοδούς του. Πολλοί Γερμανοί στρατιώται ετραυματίστησαν. Ως αντίποινα διατάχθηκε: 1. Ο τυφεκισμός 200 Κομμουνιστών την 1.5.1944 και 2. Ο τυφεκισμός όλων των ανδρών τους οποίους θα συναντήσουν τα γερμανικά στρατεύματα επί της οδού Μολάοι προς Σπάρτην έξωθεν των χωριών. Υπό την εντύπωση κακουργήματος τούτου Έλληνες εθελονταί εφόνευσαν αυτοβούλως 100 άλλους κομμουνιστάς», έγραφε το φύλλο της Καθημερινής στις 30 Απριλίου 1944. Ήταν τα λόγια του Στρατιωτικού Διοικητή Ελλάδας, ο οποίος την παραμονή της Πρωτομαγιάς του 1944 έδωσε τη διαταγή για την εκτέλεση 200 κομμουνιστών, σε αντίποινα για την εξόντωση του γερμανού υποστράτηγου Φραντς Κρεχ και της συνοδείας του λίγες ημέρες πριν από τον ΕΛΑΣ. Η επιλογή της ημέρας δεν ήταν καθόλου τυχαία. Αποτελούσε ένα ξεκάθαρο μήνυμα εκδίκησης σε μια ημέρα που ήταν και είναι μέχρι σήμερα σύμβολο για το παγκόσμιο προλεταριάτο.

Τους 200 αγωνιστές τους πήραν από το στρατόπεδο Χαϊδαρίου, η μεγάλη πλειοψηφία των οποίων ήταν πρώην κρατούμενοι στην Ακροναυπλία (περίπου 170) και οι υπόλοιποι ήταν πρώην εξόριστοι στην Ανάφη.

Παρά τη μεγάλη κινητοποίηση που έγινε για τη σωτηρία τους, αυτό δεν έγινε κατορθωτό. Έτσι, τα χαράματα της Πρωτομαγιάς του 1944, τα πολυβόλα των φασιστών άρχισαν τις εκτελέσεις ανά 20 άτομα, υποχρεώνοντας την επόμενη 20άδα πριν εκτελεστούν να φορτώσουν τους νεκρούς στα αυτοκίνητα! Αυτή η σκηνή θα επαναληφθεί πολλές φορές μέχρι να εκτελεστούν και οι 200 και το μακάβριο έργο των ναζιστών θα τελειώσει λίγο μετά τις 10 το πρωί. Ήταν η δεύτερη μαζική εκτέλεση, ως αντίποινα, μετά την εκτέλεση 106 αγωνιστών στις 6 Ιουνίου 1943 στο Κούρνοβο/Νεζερό, ανάμεσα στους οποίους ήταν 4

τροτσκιστές (μεταξύ των οποίων και ο θεμελιωτής του επαναστατικού μαρξισμού στη χώρα μας Π. Πουλιόπουλος) και ένας αρχειομαρξιστής. Το θάρρος με το οποίο οι 200 αντιμετώπισαν τον θάνατο θα αποτελεί για πάντα πολύτιμο εργαλείο για τους αγώνες της εργατικής τάξης. Ανάμεσα στους 200 εκτελεσθέντες ήταν 7 τροτσκιστές και 5 αρχειομαρξιστές, που έπεσαν, όπως και οι σύντροφοί τους στο Κούρνοβο, τραγουδώντας τον ύμνο της Διεθνούς και φωνάζοντας για την 4η Διεθνή και τη νίκη της σοσιαλιστικής επανάστασης!

## Η Ελλάδα στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Τον Απρίλη του 1941, με την εισβολή των Γερμανών στη χώρα, επιβλήθηκε στην Ελλάδα τριπλή κατοχή από Γερμανούς, Ιταλούς και Βούλγαρους, ενώ η ηττημένη ελληνική αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό, το έβαλαν στα πόδια και κατέφυγαν στο Κάιρο της Αιγύπτου, αφήνοντας πίσω τους μόνο τον ελληνικό λαό στην κτηνωδία του ναζιστικού στρατού και των ντόπιων συνεργατών του (Χίτες, δωσίλογοι, μαυραγορίτες κ.ά.). Μετά από τη συνθηκολόγηση της ελληνικής κυβέρνησης τον Απρίλιο του 1941, έγινε και η παράδοση των 600 αγωνιστών κρατουμένων της Ακροναυπλίας στις δυνάμεις κατοχής. Αυτές οι άθλιες συνθήκες, μαζί με την χρόνια συσσώρευση οργής και αγανάκτησης απέναντι στην κατοχή, τις δικτατορίες και τις απάνθρωπες επιθέσεις γέννησαν τα πρώτα σκιρτήματα αντίστασης και κατέδειξαν στην εργατική τάξη την ανάγκη οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας.

Ήδη από το 1941 έχουμε την δημιουργία διαφόρων αντάρτικων ομάδων σε όλη την ελληνική επικράτεια. Έτσι, ιδρύθηκαν το ΕΑΜ και το στρατιωτικό του σκέλος, ο ΕΛΑΣ που κατάφεραν να ενσωματώσουν στους κόλπους τους την πλειοψηφία σχεδόν της ελληνικής κοινωνίας. Σύντομα, η δράση των μαζών άρχισε να φουντώνει. Τον Φλεβάρη του 1943 ξέσπασε η νικηφόρα απεργία διαρκείας ενάντια στο μέτρο της πολιτικής επιστράτευσης (μοναδική στην Ευρώπη) που επιχειρήσαν να επιβάλουν οι Ναζί στους άνδρες μεταξύ 16-45 ετών. Την ίδια στιγμή, το αντάρτικο στην ύπαιθρο άρχισε να γιγαντώνεται, σημειώνοντας κάποιες πρώτες επιτυχίες. Σταδιακά, οι καταπιεζόμενες μάζες της ελληνικής υπαίθρου ανέβηκαν στο προσκήνιο. Δημιούργησαν τους «δικούς τους κανόνες», τα δικά τους όργανα απέναντι στον θάνατο που τους επέβαλε η ντόπια αστική τάξη και οι ιμπεριαλιστές.

Είναι γεγονός, πως σε μεγάλο βαθμό, η πρωτοβουλία για την ανάπτυξη της ένοπλης πάλης στο βουνό οφείλεται στην αγωνιστικότητα και την

οξυδέρκεια που επέδειξε ο Άρης Βελουχιώτης καθώς και άλλοι «ανώνυμοι» αγωνιστές που σφυρηλατήθηκαν μέσα από τον αγώνα. Όμως, η εξέλιξη και η γιγάντωση του αγώνα και της δράσης του ΕΑΜ, οφείλεται στην αυτοθυσία και τον ηρωισμό των εργατικών και αγροτολαϊκών μαζών και όχι στην ηγεσία του ΚΚΕ, που μετέπειτα θα υποχρεώσει τους αγωνιστές να παραδώσουν τα όπλα και να γίνουν έρμαιο στον ρεβανσισμό και τις διώξεις του μεταπολεμικού - μετεμφυλιακού καθεστώτος. Αυτή είναι η αλήθεια και δεν μπορεί να παραχαραχθεί, παρά την τεράστια προσπάθεια την οποία έκανε η ηγεσία του ΚΚΕ με σκοπό να διαστρεβλώσει τον αγώνα και να αποποιηθεί τις ευθύνες του για την τραγική κατάληξη της ελληνικής επανάστασης 1943-49, αποφεύγοντας να αναφερθεί στην - προδιαγεγραμμένη από την σταλινοποιημένη 3η Διεθνή και την ηγεσία του ΚΚΕ - αιματοβαμμένη κατάληξη του.

## Ο ρόλος των αρχειομαρξιστών-τροτσκιστών

Οι τροτσκιστές συμμετείχαν στον αγώνα με όλες τους τις δυνάμεις. Από την πρώτη στιγμή μέσα στο κίνημα άσκησαν σκληρή κριτική στην λαϊκομετωπική, προδοτική πολιτική των ΕΑΜ/ΚΚΕ και καλούσαν τους εργαζόμενους να παλέψουν ενάντια στην ντόπια αστική τάξη και τους ιμπεριαλιστές «συμμάχους». Επεδίωκαν να μετατρέψουν τον πόλεμο σε επανάσταση, μιλούσαν για την αλληλεγγύη και τον διεθνισμό των εργατών, καλώντας το ελληνικό προλεταριάτο να συναδελφωθεί με τους ιταλούς και γερμανούς φαντάρους. Παρά το κυνηγητό από αστούς και σταλινικούς και τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετώπιζαν, καθώς πολλά ηγετικά στελέχη τους βρίσκονταν στα κάτεργα της Ακροναυπλίας, δεν έπαψαν ούτε στιγμή να οργανώνουν αγώνες και απεργίες, να παλεύουν με όλα τα μέσα για τον Σοσιαλισμό.

Ανάμεσα σε αυτούς που εκτελέστηκαν την Πρωτομαγιά του 1944 από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής βρίσκονταν οι αρχειομαρξιστές και τροτσκιστές αγωνιστές: Γιαννακουρέας Δημήτρης, Κοβάνης Γιώργος, Κρόκος Γιώργος, Μήτσος Ηρακλής, Πανταζής Δημήτρης, Σούλας Χρήστος, Τζαματζάς Βασίλης, Ανδρώνης Πέτρος, Παπαδημητρόπουλος, Περαχία Ανρύ, Χατζηχρήστος.

## Η καταστροφική πολιτική του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ, δείχνοντας πλήρη αφοσίωση στις εντολές του Κρεμλίνου, ήδη από την 6η Ολομέλεια της ΚΕ το

1934, είχε εγκαταλείψει ολοσχερώς τον επαναστατικό του χαρακτήρα και απομακρύνει από το πρόγραμμά του τον στρατηγικό στόχο της επανάστασης («θεωρία των σταδίων»). Με την κήρυξη του πολέμου καλούσε τους εργαζόμενους να συστρατευτούν με την ντόπια αστική τάξη με σκοπό την «αντιμετώπιση των κατακτητών». Μάλιστα, κινήθηκε με μένος όποιον διαφωνούσε με αυτή την προδοτική πολιτική, αποκαλώντας τον «προδότη», «λικβινταριστή» ή ταυτίζοντάς τον με τους φασίστες, ενώ δεν ήταν λίγες οι φορές που έφτασε στο σημείο να προχωρήσει μέχρι και στη φυσική εξόντωση ακόμη και αγωνιστών που, αν και συμμετείχαν στις γραμμές του ΕΑΜ/ΕΛΑΣ, ασκούσαν κάποια κριτική προς τις πολιτικές κατευθύνσεις και πρακτικές που αυτό προωθούσε στο κίνημα. Ενώ θα μπορούσε να καταλάβει την εξουσία, αν βασιζόταν στη δυναμική του τεράστιου κινήματος που είχε υπό τον έλεγχό του, αντ' αυτού, λειτούργησε ως το μεγαλύτερο στήριγμα της αντίδρασης.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι η συνθηκολόγηση και η παράδοση των όπλων του ΕΛΑΣ στους άγγλους ιμπεριαλιστές με τη Συμφωνία της Βάρκιζας (Φλεβάρη 1945) και, τελικά, η ήττα-προδοσία της ελληνικής επανάστασης 1943 - '49. Η προδοσία αυτή, σε συνδυασμό με τον ρεβανσισμό της αστικής τάξης και την περίοδο των πέτρινων χρόνων που ακολούθησαν, βάθυναν καταλυτικά τους ταξικούς συσχετισμούς για πολλά χρόνια.

## 80 χρόνια μετά

Η φετινή Πρωτομαγιά βρίσκει τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα αντιμέτωπους με έναν ανοιχτό ταξικό πόλεμο από την πλευρά του καθεστώτος Μητσοτάκη: ακρίβεια στα βασικά αγαθά, και τσάκισμα του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων. Ανεργία και φτώχεια που απειλούν την πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Ιδιωτικοποίηση των πάντων: Παιδείας, Υγείας, ασφάλισης, δρόμων, υπηρεσιών. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η κυβέρνηση επιδιώκει την όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στον πόλεμο, στηρίζει την γενοκτονία των Παλαιστινίων, γίνεται ο πιο πιστός φίλος των ΗΠΑ-NATO.

Το παράδειγμα των 200 αγωνιστών εξακολουθεί σήμερα να παραμένει πιο φωτεινό από ποτέ. Σε μια περίοδο όξυνσης της κρίσης, των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και υπό την απειλή ενός νέου Γ' Π.Π., πρέπει να παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να νικήσουν οι ιδέες για τις οποίες έδωσαν τη ζωή τους. Να στείλουμε τους σύγχρονους δωσίλογους στο σκουπιδοτενεκί της Ιστορίας.

Η φετινή Πρωτομαγιά βρίσκει τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα αντιμέτωπους με έναν ανοιχτό ταξικό πόλεμο από την πλευρά του καθεστώτος Μητσοτάκη